

Uspelo jel
Podrta je (pra)stara občina.
 Še najbolj so veseli tisti, ki so kdajkoli
 imeli opraviti s sodnikom za prekrške.

Tudi med počitnicami bodo
bivši prvošolci varnejši na cesti

stran 16

stran 23 **Tek sreče - Tekli so 24 ur**

stran 14 **Na pomoč, sv. Florjan!**

stran 22 **Gorsko-hitrostna avtomobilistična dirka**

stran 20 **Za prepevanje se vedno najde čas**

IZ VSEBINE:

Stran 2-5
Občinske nagrade in priznanja

Stran 8
**Pisati, ali ne pisati,
 to je zdaj vprašanje**

Stran 9
O večinskem volilnem sistemu

Stran 10
**Davek na nezazidljivo nezazidano
 stavbno zemljišče**

Stran 16
Sožitje - za sožitje

Stran 17
Slavo od osnovne šole

Stran 18
**"Gospod h komu pojdemo?
 Besede večnega življenja imaš."**

Stran 22
**Dejavnosti v športnem društvu
 Flip-flop, Grosuplje**

O
D
M
E
V
I

Glasiło
 prebivalcev
 občine
 Grosuplje

Letnik XXXIV
 številka 7-8
 julij-avgust
 1999

Pred vami je poletna, dojna številka Grosupeljskih odmevov.

Zdaj pa na dopust!

Po pravici povedano: Ničesar še nimam v mislih glede dopusta, vendar že zdaj vem, da si bom v naslednjih tednih prezračil pljuča po nekaterih hribovskih, se kakšno urico nastavljal soncu, ali pomočil prst v slano vodo - samo toliko, da ne rečejo, da nisem izkoristil tiste 3cm slovenske obale.

Vendar - pojdimo lepo po vrsti!

V tej številki smo poleg pogovorov z dobitniki občinskih nagrad in priznanj nekoliko več prostora namenili številnim prireditvam v občini. Bilo jih je res veliko in nekatere med njimi so bile zelo lepe in tudi veličastne. Pri vseh teh prireditvah pa vendarle nekaj manjka - manjka jim povezanosti in usklajenosti. Grosuplje bi ob tolikem številu prebivalcev nedvomno na turističnem, kulturnem in še katerem področju lahko "spravilo skupaj" mnogo več. **Upam, da se bodo predstavniki prizadevnih prireditev že v kratkem usedli skupaj in se dogovorili za koledar prireditev vsaj do konca leta 1999.** Prehod v novo tisočletje bi lahko bil izziv za povezavo med različnimi dejavnostmi tudi v Grosupljem.

Nadalje: Velike slovenske medijske hiše ugotavljajo, da bralci veliko več berejo svoje lokalne časopise kot ostale. To nam nalaga, da delamo še toliko bolj odgovorno. Za to pa je treba imeti urejene nekatere osnovne pogoje, ki so potrebni za delo. Po dolgotrajnih pogovorih na različnih ravneh nam je uspelo na-

rediti prvi korak in razložiti pristojnim, kaj vse je potrebno, da bi obdržali kakovost časopisa vsaj na tej ravni, kot smo jo začeli. V jeseni pa nameravamo storiti še nekaj korakov. Med njimi bomo morali nedvomno nameniti več pozornosti oglaševanju in se obnašati bolj tržno. Davek na dodano vrednost ne prizanaša niti našemu časopisu! Razmerja v zasnovi cen so se precej spremenila in treba jih bo uravnovežati. **Trenutno je sklep uredništva tak, da cene oglaševanja ostanejo po ceniku, ki je bil objavljen v majski številki časopisa.**

Naslednje:

Vsem, ki oddajate članke na disketah, se lepo zahvaljujem. Hkrati pa vam sporočam, da diske te lahko dobite nazaj na urednikovem naslovu (najbolje ob oddaji naslednjega članka). Enako velja tudi za vrnitev naročenih fotografij. Občasno jih bomo tudi vračali na vaš naslov, zato ne pozabite napisati polnega naslova.

Na naše uredništvo je prišlo tudi nekaj pisnih in ustnih kritik. Resnično smo jih pričakovali in ne bojimo se jih, saj so vse, ki so dobromerne, lahko le vzpodbuda za boljše delo. Tisto zgodbo o resnici pa razumemo precej drugače, kot bi jo nekateri železnih navad želeli razlagati. **Resnica je res samo ena, vendar je ne pišemo mi. Mi se ji skušamo le približati na ta način, da želimo prikazati vso to našo dokaj pestro (pa seveda večkrat neuglašeno) različnost.**

Pa bodi dovolj!

Naj vam zaželim prijeten oddih v senci, tisti pa, ki ste radi na soncu - previdno ga uživajte! Vem pa tudi to, da je med nami veliko takih, ki jim narava kmečkega in ostalega dela ne dopušča, da bi odpotovali kam za daljši čas. Mnoge pestijo socialne stiske in si o čem takem niti sanjati ne upajo. Med nami so tudi bolni in priklenjeni na postelje...

Pa kljub vsemu mi dovolite, da vam zaželim tisti notranji oddih, ko boste odklenili vrata drug k drugemu in se zagledali v širni svet, ki vas obdaja, ali pa odprli okna soncu, da blagodejno objame vaše srce, kljub temu da sem in tja tudi v življenju nastopijo razni mrki.

In ne pozabite!
Za septembrsko številko oddajte prispevke do 1. septembra!
Za prijazno Grosuplje urednik Jože

Pišem o krajih in ljudeh

P. Alojzij Štrubelj
Dobitnik nagrade Občine Grosuplje z zlatim znakom.

Lojze Štrubelj D. J. se je rodil leta 1917 pri Žontovih v Paradišču. Leta 1947 je postal duhovnik, član jezuitskega reda. Ko je zaradi zdravstvenih razlogov prenehal voditi župnijo Dravljje v Ljubljani, se je leta 1979 posvetil prevajanju in pisanju zgodovinopisnih knjig. Leta 1992 je izšla njegova knjiga Iz prakorenin v drevo današnjih dni: Šmarska kotlina od prazgodovine do sedanje župnije, leta 1998 pa knjiga Iz veje drevo: Zgodovina župnije Polica.

Odmevi: Iskrene čestitke za nagrado Občine Grosuplje, ki ste jo dobili za vsebinsko zelo bogati knjigi o šmarski oziroma poliški župniji. Katere glavne teme vsebujeta?

P. Štrubelj: Knjigi obravnavata zgodovinske korenine, iz katerih ti dve območji rasteta, kot tudi njun sodobni utrip in seveda marsikaj med tema dvema časovnima mejnikoma: cerkveno, umetnostno in šolsko zgodovino, demografske podatke, kulturno-umetniško dejavnost, društveno zgodovino, biografije pomembnih ljudi... Seveda sem veliko podatkov dobil v strokovni literaturi, nekatere primarne vire, npr. župnijske matice in še kaj, pa sem obdelal sam. Veliko sem zvedel tudi iz pogovorov z ljudmi. Imel pa sem tudi nekaj požrtvovalnih sodelavcev oziroma sodelavk.

V obeh knjigah sem predvsem hotel podati, orisati obraz krajev in ljudi. Zaznal sem sodobni krajevni razvoj, spoznal pa sem tudi bolečino: kmetje več ne vidijo perspektive. Popisal sem tudi številna verska znamenja in seveda umetnostna dela. Freska sv. Krištofa na zunanji steni cerkve v Troščinah je po besedah dr. Steleta ena najlepših Krištofovih fresk na Slovenskem. Potrebna pa je obnova.

Odmevi: Strokovnih ali vsaj javnih odmevov na dela z lokalno tematiko navadno ni, žal. Ali so Vaše izkušnje morda drugačne? Knjigi o Polici ste dvakrat dodali nekaj podatkov.

P. Štrubelj: V knjigi o Šmarju oziroma Polici je zbranih veliko podatkov, zato je morda kakšen tudi pomanjkljiv ali celo napačen. Večino podatkov, zlasti v zvezi s sodobnostjo, ljudje namreč poznajo, vendar so njihova mnenja kdaj tudi različna. Sam sem se z dodatkom predvsem trudil izpopolniti umetnostno in imenoslovno podobo župnije. Stroške za natis in za do-

datek sem večinoma nosil sam. Kjer je ljubezen, se vse ovire premagajo.

Odmevi: S področja zgodovine ste razen obeh nagrajenih knjig in knjige o župniji Dravljje - Ljubljana napisali tudi knjigo o zgodovini ljubljanske škofijske gimnazije. Po mojem osebnem mnenju je prav ta Vaša najboljša, najtehtnejša. Tudi sami ste bili dijak te sloveče gimnazije. Kateri so Vaši najgloblji spomini nanjo?

P. Štrubelj: Bogu in profesorjem hvala! Na gimnaziji sem se naučil resno, pošteno umsko delati. Profesori so bili zelo zahtevni, najbolj od njih pa prof. Šolar, ki nas je učil francoščino. Poleg rednega programa nam je naložil za branje še pet francoskih knjig letno in seveda pet poročil o njih. Do maturitetnega leta se je število dodatnih knjig dvignilo na 10 letno. Šolar je bil zahteven, obenem pa človeško globok, izredno razgledan in odličen vzgojitelj. Prof. Trdan, ki nas je učil zgodovino in zemljepis, je bil pošten, odkrit, resen pedagog, sicer pa svetniška osebnost: vse svoje je razdajal potrebnim. Tretji, ki me je strokovno in duhovno močno oblikoval, pa je bil dr. Breznik, ki je rad poudaril, da govori kot znanstvenik, obenem pa je bil človeško nadvse skromen. Njemu sem v za-vodski kapeli večkrat ministriral in spominjam se, kako je ob daritvi trikrat kot dahnil Suscipe, Sprejmi - namreč Gospod - te darove.

Odmevi: Najbrž Vam je prav škofijska gimnazija dala odlično izobrazbo in tudi znanje tujih jezikov, saj ste v zadnjih 20 letih prevedli 12, če ne celo več knjig.

P. Štrubelj: V rednem programu sem se v gimnaziji naučil francoščine, latinščino smo se v prvem letniku gimnazije učili 7 ur tedensko. Pri jezuitih sem vse ustne in pisne izpite tako iz filozofije kot teologije delal v latinščini. Nemščino, italijanščino in angleščino sem se že v gimnaziji učil kot neobvezne predmete. Po rednem programu pa smo se seveda

učili tudi srbohrvaščino. Leta 1980 mi je provincial p. Bratina prinesel v španščini napisano knjigo o nekem misijonarju. "Tu imaš še špansko slovnico in slovar pa knjigo prevedi!" me je vzpodbudil. Tako sem se naučil tudi španščine.

Do zdaj je izšlo 14 knjig, ki sem jih prevedel, na založnika oziroma izid pa čaka še 12 del. Prevajam predvsem knjige s področja duhovnosti. Najbolj blizu so mi religiozne lirčne meditacije De Mella. Pravkar prevajam knjigo Mauricea Zundela z naslovom Ton visage, ma lumière (Tvoj obraz, moja svetloba).

Odmevi: Vaša temeljna življenjska odločitev je bila izbira poklica. Kdaj, zakaj in čemu ste se odločili za duhovništvo?

P. Štrubelj: Odločitev je rastla v meni skozi vsa srednješolska leta, čeprav ne od prvega razreda osemletne gimnazije. Videl sem profesorje, duhovno izredne osebnosti. Poznal sem domačega kaplana, ki je živel tisto, kar je učil. Redno sem rastel iz evharistije, ki sem jo doživljal v zavesti: Z menoj je Nekdo, ki me ima rad. Imel sem zlato mamo, ki je živela iz vere in nam dajala sama sebe. Globinsko osebno potrebo živeti za ljudi sem z odločitvijo za duhovništvo oplemenitil z vodilom: živeti in delati preko ljudi za Boga.

Odmevi: Kakšen je duhovni dan jezuita?

P. Štrubelj: Moja prva jutranja misel danes je bila: Gospod, nov dan mi daješ, vračam Ti ga. Jezuitom je priporočena 1 ura meditacije, vendar mi je to premalo. In to duhovno razpoloženje me spremlja ves dan. Liturgija to doživljanje dviguje in krepi. Vsak dan sem še v spovednici in tudi sicer sem še vedno pripravljen ljudi poslušati, jim pomagati. Spat grem kdaj ob devetih, včasih pa večer v delu podaljšam tudi do treh zjutraj.

Odmevi: Želim Vam dobrega zdravja, da bi lahko uresničili še marsikaj od svojih načrtov.

Jakob Müller

AVTOŠOLA VEZI

do.o

Prirajamo tečaj CPP za kategorije: A, B, C in E, vsak torek ob 17. uri.

Izbirate lahko med inštrutoricami in inštrukturji

Popust za dijake in študente!

Možna takojšnja vožnja na sodobnih vozilih

Tudi na vozilu Mercedes!

Informacije in prijave vsak dan od 8. do 17. ure.

Vilharjeva 27, Ljubljana
(za železniško postajo)
tel.: 061 - 13 77 117

Gumnišče 27, Škofljica
tel.: 061 - 667 212
(popoldan)

Prijazna beseda lepo mesto najde, dobra storitev pa zadovoljnega kupca

Citroenov servis pri samostojnem podjetniku, g. Antonu Jerovšku, je znan po svoji prijaznosti, ustrežljivosti in kakovostnem servisu ne le Grosupelčanom, temveč po vsej Sloveniji in celo v tujini.

Za samostojno obrtno dejavnost se je g. Jerovšek odločil pred približno tridesetimi leti. Ker se je že pred tem ukvarjal s citroenovimi vozili, ki zaradi hidravličnega sistema zahtevajo posebna znanja, odločitev glede znamke, ki naj bi jo servisiral, ni bila težka.

Do pred dvema letoma se je posvečal predvsem servisu, sedaj pa je ponudbo razširil s prodajo novih avtomobilov. To je bila delno tudi želja Citroena, ki ima do svojih pooblaščenih serviserjev in prodajalcev zelo stroge kriterije. Od zastopnikov zahteva popolno uslugo, od prodaje do servisa in vzdrževanja,

ustrezno ureditev prostora, natančnost. Vsem, ki se strogih pravil ne držijo, grozi izguba licence. V letu 1998 je bilo v Sloveniji okoli 30 pooblaščenih zastopnikov citroenovih vozil, nekaj pa jih je licenco izgubilo. Po uspešnosti prodaje in servisu je g. Jerovšek med boljšimi slovenskimi zastopniki.

Lani je prodal 200 vozil. Nekaj vozil imajo na razpolago v lastnem skladišču. Ostala vozila dobijo iz citroenovega centralnega slovenskega skladišča, druga pa naročijo pri proizvajalcu. Na moje vprašanje o donosnosti prodaje avtomobilov gospa Marija Jerovšek zatrdi: "Prodaja vozil Citroen ni donosen posel v primerjavi z drugimi znamkami." Ta francoski proizvajalec namreč želi povečati prodajo svojih vozil tudi z zmanjševanjem marž prodajalcev.

Seznam storitev, ki jih nudijo Jerov-

škovi, dopolnjuje avtovleka. Zanj o celoti skrbi žena Marija. V preteklosti je bilo tega dela veliko, saj je včasih morala na vožnjo dvakrat v isti noči. Vozila je celo v Nemčijo, Švico, Avstrijo ter bivšo Jugoslavijo, če je stranka tako želela. Za stranke, ki so ostale brez vozila, so pri Jerovških poskrbeli tudi v vseh drugih pogledih, kot piše v obrazložitvi nagrade: "Njegovo ime je znano tudi po srčni kulturi. Kakor je znal ob vsakem trenutku poskrbeti za vozilo, je znal poskrbeti tudi za ljudi v stiski, ki so se obračali nanj." Zaradi prevelike zaposlenosti sedaj avtovleko opravljajo v manjšem obsegu, predvsem za svoje stranke in za domačine.

G. Jerovšek nudi delo 14 zaposlenim, s čimer prispeva tudi k razvoju Grosupljega.

Žena Marija pravi, da z zaposlenimi nimajo problemov. Vsi so se pri njih izučili, s čimer je dodatno poskrbljeno za kakovosten servis.

Da res dajejo prednost kakovosti pred količino, kaže dejstvo, da bi glede na povpraševanje in potrebe lahko razširili obseg dejavnosti. Vendar se za to niso odločili. Ocenili so, da pri večjem obsegu dobra kontrola dela ne bi bila več mogoča, zato bi lahko trpela kakovost. Tega pa ne želijo.

V dveh do treh letih bo dejavnost verjetno v celoti prevzel sin Toni. V bližnji prihodnosti želijo Jerovškovi povečati in prenoviti delavnico. Upajo tudi, da bodo lahko v naslednjem letu dokončali projekt, ki se vleče že četrto leto. Že pred skoraj štirimi leti so namreč od Kmetijske zadruge Grosuplje odkupili zemljo in stavbo zaradi ureditve prodajnega sal-

Anton Jerovšek
Dobitnik nagrade Občine Grosuplje z zlatim znakom.

ona. Ker od občinske oblasti skoraj štiri leta niso dobili dovoljenja za adaptacijo stavbe, niso mogli niti pričeti z deli. Sedaj se stvari počasi premikajo z mrtve točke. To bo gotovo pomembna pridobitev Jerovškihovih za prihodnje poslovanje in predvsem dobra popotnica sinu, ki bo kmalu prevzel posle.

Tatjana Skubic

Z jasnim ciljem in programom v leto 2000

Kovinastroj-Gastronom d.d.
Dobitnik priznanja Občine Grosuplje z zlatim znakom

Občina Grosuplje vsako leto ob občinskem prazniku (25. junij) podeli nagrade in priznanja najzaslužnejšim posameznikom in podjetjem, ki so s svojim zgledom in dejanji na kulturnem, gospodarskem, športnem in drugih področjih zaznamovali pretekla leta.

Po dolgih "sušnih letih" je priznanje Občine Grosuplje, z zlatim znakom občine Grosuplje prejelo podjetje Kovinastroj Gastronom d.d. iz

Grosupljega, ki spada med največje slovenske proizvajalce gostinske opreme. Ob tej priložnosti je nastal kratek pogovor z direktorjem delniške družbe dipl. inž. Markom Avšičem.

G. Avšič, v strokovnem, gospodarskem in podjetniškem okolju je vaše ime znano in cenjeno. Za občanke in občane Občine Grosuplje pa je vaše ime dokaj neznan, zato vas naprošam, da se na kratko predstavite in opišete svojo življenjsko pot, ki vas je pripeljala v podjetje Kovinastroj Gastronom d.d. in s tem v občino Grosuplje?

Rodil sem se 18.5.1948 v Klečah pri Ljubljani. Izučil sem se za poklic orodjarja in kasneje nadaljeval šolanje in pridobil naslov univ. dipl. inženj. strojništva. Po šolanju in opravljeni vojaški službi sem se zaposlil v firmi Smelt in tam 10 let delal kot projektant in vodja projekta za procesno tehnologijo. To je bilo obdobje velike rasti slovenske industrije. Iz Smelta sem odšel v Tovarno kovinske galanterije, kjer sem bil odgovoren za razvoj celotnega proizvodnega programa. Od tu me je pot zanesla v tovarno

Litostroj, kjer sem bil tehnični direktor tovarne turbin, kjer sem dodobra spoznal delo, organiziranost in problematiko velikih koncernov. Leta 1994 sem nastopil mesto direktorja v tovarni Kovinastroj.

V obrazložitvi za prejeto priznanje je zapisano: "Podjetje Kovinastroj Gastronom d.d. je v zadnjem obdobju doseglo izjemno uspešne poslovne rezultate in uveljavilo zanimive in kvalitetne novosti v proizvodnem programu, ki se uvrščajo v visok evropski razred." Prosim vas, če lahko to obrazložite, ki jo je v vlogi za podelitev priznanja zapisal predlagatelj, podkrepite s poslovnimi rezultati podjetja v preteklem letu?

Če me sprašujete po poslovnih rezultatih, moram takoj povedati, da je več faktorjev, ki vplivajo nanj. Res pa je, da se v Kovinastroju trudimo in vlagamo maksimalne napore, da bi bili čim boljši. To se vidi iz podatka, da smo imeli leta 1995 še izgubo, leta 1996 pa smo že zabeležili dobiček v višini 22 milijonov sit. To je bilo za Kovinastroj prelomno leto, saj se je zaupanje v pod-

jetje začelo povečevati, kar je pogoj za uspeh. Tako smo v preteklem letu dosegli čisti prihodek v višini 1,3 milijarde sit in čisti dobiček 53 milijonov sit. Pri tem pa ne smemo zanemariti, da smo preko 400 milijonov sit vložili v posodobitev tehnološke opreme, izboljšanje pogojev dela in zmanjšanje emisije na okolje.

Glede na omenjene podatke je nesporno dejstvo, da kot direktor uspešno upravljate podjetje, ki je v občini Grosuplje med največjimi, kaj je po vašem mnenju tisti odločilni dejavnik, ki loči uspešnega direktorja (managerja) od manj uspešnega, oziroma, kaj je ključ vodstvene skupine v podjetju, da ugodni rezultati ne izostanejo?

Težko vam odgovorim na to vprašanje, ker z doseženimi rezultati nisem zadovoljen, sem pa vesel, da je mnenje o Kovinastroju dobro. Vsekakor pa je izredno pomembno za vsako podjetje, da ima vodstvo izdelan realen poslovni načrt ter da od začrtanih ciljev ne odstopa.

Predlog za podelitev priznanja ni prišla iz gospodarskih oziroma pod-

jetniških krogov, temveč je bila predlagatelj politična stranka. Je to po vašem mnenju znamenje, da politične stranke spremljajo razvoj gospodarstva in znajo ob pravem trenutku s predlogi za nagrade nagraditi trud in prizadevanja podjetij in podjetnikov, oziroma znajo prislusniti gospodarstvu?

Mislím, da je spremljanje razvoja gospodarstva eden od ključnih kazalcev uspešnosti dogajanj na političnem področju. Zato mislim, da so stranke dolžne spremljati tudi razvoj gospodarstva. Priznanje je za nas prijeten dogodek, ki ostane v spominu.

Ob koncu pogovora, g. Avšič, še zadnje vprašanje. Cilji in načrti v prihajajočem letu 2000 in naprej?

Imamo izdelan srednjeročni plan s ciljem ostati še naprej vodilni proizvajalec gostinske opreme v Sloveniji, vse ostalo je podrejeno temu cilju.

Iskrena hvala za ta pogovor in še naprej vam želim ugodne poslovne rezultate, vam osebno pa tudi obilo znanja in modrosti pri odgovornem in zahtevnem vodenju podjetja.

Pogovor pripravil Matjaž Trontelj

Zavodu se opravičujemo za napako v junijski številki časopisa - urednik

zavod za prostorsko, komunalno in stanovansko urejanje grosuplje, d.o.o.

POSREDUJEMO PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI

- ZAGOTAVLJANJE VARNEGA NAKUPA, PRODAJE IN ODDAJE NEPREMIČNIN
- CELOVITA PONUDBA NEPREMIČNIN ZA NAKUP, PRODAJO IN NAJEM
- SKLEPANJE KUPOPRODAJNIH POGODB IN ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS
- CENITEV NEPREMIČNIN

- POMOČ PRI PRIDOBIVANJU DOKUMENTACIJE ZA GRADBENO DOVOLJENJE
- PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE OBJEKTE

telefon: (061) 763-078, 762-246

Bistvenega pomena za uspešno zdravljenje je popolno zaupanje med pacientom in zdravnikom

Doktorica medicine, gospa Fani Grabljevec Miklavčič, deli zdravje v Zdravstvenem domu Grosuplje že 20 let. "Vsa ta leta je dr. Grabljevec opravljala svojo službo izjemno vestno in na visokem strokovnem nivoju. Posebno vestno in nesebično je obiskovala bolnike na domovih. Zaradi velike obremenjenosti v svoji ambulanti je pogosto opravljala obiske na domovih izven delovnega časa in to opravlja še sedaj, za kar ni bila nikoli plačana... Kakor pacientom tako je vedno pripravljena pomagati svojim kolegom bodisi s strokovnim nasvetom ali lepo besedo." Tako med drugim direktor Zdravstvenega

doma Grosuplje, dr. Janez Mervič, razlaga predlog za podelitev občinskega priznanja dr. Grabljeveci.

Tudi mene je sprejela zelo prijazno, z nasmehom na obrazu. Že po nekaj besedah sem videla, da je dr. Grabljevec polna energije in volje do dela ter da ima rada svoj poklic.

V osnovni šoli je že sanjala o tem, da bo nekoč zdravnica. "Doma sem bila v okolici Šentvida pri Stični, v revni kmečki družini. V tistih časih je bilo kmečko življenje zelo trdo, zaslužek pa majhen. Zato sem se že v mladih letih odločila, da grem študirat, ker sem si le tako lahko zagotovila boljše življenje". V kasnejših letih te svoje odločitve

Dr. Fani Grabljevec-Miklavčič
Dobitnica priznanja Občine Grosuplje s srebrnim znakom nadaljevanje na naslednji strani

PRIZNANJE - OBČINA GROSUPELJE

nadaljevanje iz prejšnje strani

ni spremenila. Nasprotno. Vse je vlagala v to, da bi enkrat res postala zdravnica. Po osnovni šoli si je učenost nabirala v gimnaziji Josip Jurčič v Stični. Študentsko življenje na medicinski fakulteti v Ljubljani je prineslo nove napore, ki pa ji niso bili ovira na poti do zdravniškega poklica. Z odličnim uspehom si je pridobila študentsko, brez katere si študija ne bi mogla plačati. Pri napornem študiju ji je veliko pomenila moralna podpora staršev.

Pripravnštvo je opravljala po različnih klinikah in v Zdravstvenem domu Grosuplje. Ker je v Grosupljem ravno v tistem času primanjkovalo zdravnikov, je morala že v času pripravništva samostojno poprijeti za delo v ambulanti. Kljub temu, da je bila takrat to zanjo velika, naporna in odgovorna preizkušnja, ji je kasneje na poklicni poti prišla zelo prav. Leta 1980 je naredila strokovni izpit na področju splošne medicine in zraven veliko delala ter nadomeščala odsotne zdravnike tudi na področju Vidma in Ivančne Gorice. 10 let je opravljala tudi delo domske zdravnice v domu starejših občanov in še sedaj po potrebi rada odhaja tja. Na moje vprašanje, od kod toliko energije, dr. Grabljevec odgovarja, da je zelo zagnan človek, da je navajena veliko delati in da rada pomaga ljudem. Njeno največje zadovoljstvo je, če lahko naredi nekaj dobrega. Zelo rada hodi v službo in to ji vsak dan da nov pollet. Doma jo pri tem podpirajo in imajo veliko poslušala za njeno delo.

Z novim sistemom izbire zdravnika se je, po mnenju dr. Grabljeve, odgovornost zdravstvenega osebja močno povečala. Zato je še toliko bolj pomembno, da zdravnik zna prisluhniti pacientu ter da pacient dobro opiše svoje težave. **Bistveni pogoj uspešnega zdravljenja pa je medsebojno zaupanje med pacientom in zdravnikom: pacient mora zaupati strokovnemu znanju zdravnika, ta pa mora znati prisluhniti težavam pacienta.** Dr. Grabljevec čuti do svojih pacientov predvsem moralno odgovornost in se trudi, da bi naredila za pacienta vse, kar je zanje najboljšje.

Glede na to, da so v zdravstvu vpejani strogi varčevalni ukrepi, ki jih pacienti močno čutijo na svoji koži, me je zanimalo, kako se to odraža pri vsakdanjem delu splošnih zdravnikov. Dr.

Grabljevec odgovarja, da je v zdravstvu varčevanje potrebno, vendar to velikokrat ni mogoče, ne da bi pri tem prikrajšali pacienta. Varčevanje se kaže v omejevanju števila izdanih receptov, omejevanju nabave potrošnega materiala. Zlasti pereča je nabava novejših, boljših, a dražjih materialov, za katere javno zdravstvo nima dovolj denarja. Tudi število laboratorijskih raziskav se omejuje. Vendar naj bi slednje veljalo le za paciente, ki ne upoštevajo zdravnikovih navodil glede zdravljenja, zato je pri njih večkratno ponavljanje istih raziskav brez pomena.

Za nerazumljivo dolgo čakalno dobo za določene preiskave dr. Grabljevec razlaga, da Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije kot plačnik preiskav zdravstvenim ustanovam določa znesek, ki ga bo prispeval za posamezne vrste preiskav. S tem je določeno tudi število tako plačanih preiskav v določenem obdobju. Zdravstveni zavodi to kvoto enakomerno razdelijo preko celega obdobja. Običajno imajo kapacitet več, zato lahko samoplačniki pridejo tako rekoč povsod takoj na vrsto.

“Zaradi značilnosti zdravstvenega poklica, to je delo s pacienti, smo zdravniki, še posebej splošni, zelo na udaru. Imamo veliko odgovornost, ljudje od nas pričakujejo, da poznamo vse stvari do zadnje podrobnosti. To zaradi obsežnosti in napredovanja medicinske znanosti vedno ni možno. Na nas pritiskajo pacienti, njihovi svojci, specialisti, zavarovalnica, delodajalci...”, razlaga dr. Grabljevec. Strogo se drži svojega načela, da o službenih stvareh nikoli ne razpravlja doma ali v družbi, saj je bolezen stvar vsakega posameznika, ki ta problem rešuje v odnosu zdravnik-bolnik.

Za občinsko priznanje pravi, da ji veliko pomeni. Vendar dodaja, da je to hkrati priznanje za ves Zdravstveni dom Grosuplje. To je še toliko bolj pomembno, ker je javno mnenje vedno bolj naostreno proti zdravstvu. Hkrati pa taka nagrada pomeni novo obvezo in odgovornost: do nje same, do pacientov in ne nazadnje do zdravstvenega doma. Najin prijeten pogovor je dr. Grabljevec zaključila z besedami: “V zdravstvenem domu se vsi trudimo za dobro pacientov, kljub temu, da delamo v zelo slabih prostorih in na neprikladni lokaciji.”

Tatjana Skubic

Plastika - Mostar s.p.

Jože Mostar
podjetnik iz Paradišča

Začetki njegovega samostojnega podjetništva segajo v leto 1988, ko je začel kot proizvajalec plastične embalaže s toplotno predelavo.

“Začetki so bili skromni, negotovi... Volja, da družini zagotovim varen kos kruha, me je gnala naprej. Delo sem začel še v stanovanjski hiši, kjer je bilo vedno premalo prostora za samo delo, pakiranje, sprotne skladiščenje in odpremo.

Pri raziskavi tržišča sem ugotovil, da je potrebna hitra in kakovostna izdelava vzorcev in končnih izdelkov. Ob vedno novih naročilih so se pojavile tudi zahteve po raznovrstnih orodjih. Le-te sem začel izdelovati sam, saj sem pri tem veliko pridobil na času, izdel-

ki pa so bili narejeni po želji naročnikov. Prav tako je tudi z oblikovanjem modelov, ki jih oblikujem glede na velikost serije iz različnih materialov - predvsem iz lesa za manjše serije do 1000 kosov, ter iz aluminija in sintetičnih smol za večje serije, večkrat tudi nad 100.000 kosov, čemur so prilagojeni tudi stroji.”

Večinoma (okrog 90%) uporabljajo domače surovine. Njihovi izdelki so namenjeni embalaranju v živilski in tekstilni industriji, precej pa tudi v kovinski (okrasni pokrovi), ter za dekorativno embalažo v cvetličarstvu, vrtnarstvu in celo ob posebnih priložnostih kot so razne prireditve, modne revije in podobno.

“Zaradi iznajdljivosti in predvsem poštenega odnosa do strank sem si dokaj hitro utrdil ime

Vsaka knjiga nosi svojo izpoved

Javni zavod Knjižnica Grosuplje
Dobitnik priznanja Občine
Grosuplje s srebrnim znakom

Biblioteka dejavnost je v Grosupljem zaživela že v predvojnem obdobju, druga svetovna vojna pa je bila priča njenemu zatonu. Ponovno je vzniknila s pridobljeno svobodo, s knjigo prijazni časi. Začetek današnje knjižnice predstavlja Okrajna knjižnica s čitalnico Frana Levstika. Del obstoječega in fond takratne šolske knjižnice sta se leta 1952 združila v Knjižnico D.P.D. Svoboda, ki je po več selitvah našla prostor v Müllerjevi hiši kot Ljudska knjižnica. 1965 so v njej zaposlili prvega poklicnega bibliotekarja, leta 1973 pa so jo preselili v današnje prostore Košakovice hiše na Adamičevi 15.

Vodja Splošne knjižnice Grosuplje ga. Roža Kek že 16 let dejavno pluje po knjižnih vodah. Neskončna ljubezen do knjig jo je vodila k študiju bibliotekarstva. Že kot študentka je honorarno pomagala v knjižnici. “Vse znanje, ki izide v knjigah imam možnost neposredno videti in prepoznati,” pove z navdihom knjižne privrženke. Vodi skupino sedmih bibliotekark, razgledanih in ustrezljivih uslužbenk, ki ustrezajo še tako zahtevnemu bralcu. Z nasveti in prijazno besedo ga usmerijo k zelenemu gradivu. Njena dekleta so srčno povezana s svojim delom in zakladnico vedenj, saj rednega ali le naključnega bralca sprejmejo vedrega obraza kot pozorne poslušalke, svetovalke in vodnice med knjižnimi policami.

Pogovarjali smo se z direktorico, gospo Rožo Kek.

Kakšen je vaš odnos do prejetega občinskega priznanja? Ali ga sprejemate kot subjektivno odločitev posameznikov ali kot javno priznanje vašemu kakovostnemu delu?

Je pozitiven odnos uporabnikov do našega dela in hkrati priznanje, da smo v svojem prizadevanju opazni. Trudimo se ustreči prav vsem obiskovalcem, kar je osnovni moto našega dela. Stalne vezi z uporabniki nam omogočajo, da njihove povratne informacije kakovostno uresničujemo.

Delovni tim knjižnice sestavlja stro-

proizvajalca, ki lahko ugodni še tako zahtevnemu kupcu. Majhno domače tržišče je bilo kmalu zapolnjeno, zato sem se odločil, da izdelke ponudim izvoznikom. Veliko naših izdelkov izvažamo v Nemčijo, Rusijo, Italijo in druge države. S tem se je proizvodnja močno razširila.

Vedno večja naročila so zahtevala sodobnejše stroje in temu primerne delovne prostore. V letu 1997 sem začel z izgradnjo nove, moderne in za delo ustrezne delavnice, ki sem jo v decembru 1998 uspešno zaključil. Vlaganje in vztrajanje se mi je izplačalo, saj danes delamo v do-

kovno podkovo, prijazno in ustrezljivo osebje. Kakšne so karakteristične poteze dobre bibliotekarke?

Za kakovostno delo sta primarni ustrezna izobrazba bibliotekarske smeri in obvladanje vrste strokovnih vedenj. Dober bibliotekar je razgledan, komunikativen in pripravljen za stalno izobraževanje v poznavanju gradiva in tehničnega izpopolnjevanja.

V zadnjem času uporabnike presenečate s številnimi novostmi, kot so računalniška izposoja, Cobiss sistem, medbiblioteka izposoja gradiva in še kaj.

Čas je zahteval izpopolnitve na tehničnem področju. Uporabnikom smo ponudili možnost hitrega in kakovostnega pridobivanja informacij. Cobiss je večplastni sistem, ki je izboljšal način našega dela. Knjižnice je povezal in odprl navzven. Medknjižnična računalniška mreža je omogočila širšo dostopnost in pretok informacij. Dodatne možnosti v knjižnici ponuja internet.

Kolikšna sta obisk in izposoja gradiva?

Dnevno nas obišče do 300 bralcev in izposodimo do 700 knjig. Med letom ta krivulja seveda niha. Obisk občutno naraste v času počitnic, najbolj pa smo obremenjeni v šolskih in študijskih končnicah. Največji delež izposoje zavzema šolajoča mladina, sledijo osnovnošolci in zaposleni odrasli.

Katere vrste literatura je pri bralcih dosegla največji odziv?

Izposoja se spreminja s posameznimi časovnimi obdobji. Dijaki, študenti in tisti odrasli, ki se dodatno izobražujejo, med šolskim letom posegajo po strokovni literaturi, katere nabava se približuje 60 odstotkom v primeri z leposlovljem in obveznim branjem. Slovensko izvirno literaturo bere sorazmerno malo ljudi, le posamezniki redno sledijo novostim v našem leposlovlju. Zelo so priljubljene preproste povesti, ki izhajajo pri Kmečkem glasu in Večernice Mohorjeve družbe. Knjižni hiti vzniknejo in poniknejo. Ni samo literarna vrednost izključni razlog povpraševanja, pomembni sta še promocija knjige in pereče družbeno dogajanje. Bralci iščejo v sodobnem času preko knjižnega gradiva izgubljene duhovne vrednote. Odziv časa in k nam prodirajoči vpliv zahoda popularizirata spiritualni svet kulturnih ved, magije prerokovanja. Aktualna so dogajanja alternativne medicine o naravni poti k zdravemu in polnemu življenju. Pri mladini je vseskozi v žarišču knjiga Otroci s postaje Zoo, v počitniškem obdobju se pričujejo lahkotni romani Victorie Holt, Choela, Walterssove, med knjižne zvezde stalnice zagotovo sodijo tudi kriminalni romani Agathe Christie, prezentno pa je povpraševanje po romanu letošn-

jega kresnikovega nagrajenca Draga Jančarja Zvenenje v glavi.

Javnosti je znano, da vas pestijo težave s prostorsko utesjenostjo. Kakšne rešitve se ponujajo vaši dejavnosti?

Ena prioriteten nalog knjižnice je pridobitev dodatnih prostorov za gradivo in ostale bibliotekne potrebe. Da bi zadovoljivo načrtovanim pogojem bi potrebovali 660m² uporabnega prostora. Rešitev se nam obeta z adaptacijo podstrešja obstoječe lokacije, ki je zaradi nahajanja v središču lokalne skupnosti tudi najbolj ustreza, s čimer bi pridobili potrebne dodatne prostore in gradivo ter obiskovalcem zagotovili primerne pogoje. Nova podoba knjižnice predvideva še novo računalniško in študijsko čitalnico. Mogoča je tudi preselitev v staro šolo.

Kljub problemom, ki onemogočajo normalni delovni ritem, vaš elan in optimizem nista usahnila. Bralcem nudite ugodje duhovno-izobraževalno-sprostitutnih aktivnosti s srečnimi družabnega značaja.

Poleg osnovnega dela nabave, obdelave in izposoje, posredovanja informacij, svetovanja pri izbiri gradiva in usmerjanja v druge referalne službe, opravljamo še dodatne dejavnosti. Za mladino organiziramo pravljice in igralne ure, ki so pod vodstvom bibliotekarke Ksenije Medved postale vzorčni primer navajanja otroka na knjigo širrom Slovenije, in so izšle v priročniku Bralne značke za predšolsko mladino. Za odrasle pripravljamo zanimiva srečanja literarnega in strokovnega značaja. Literarni večeri so namenjeni osebni avtorjevi interpretaciji leposlovnega gradiva. Letos so nas obiskali Neža Maurer, Feri Lainšček, Ivo Frbežar, prednost pa želimo ponuditi krajevnim ustvarjalcem. Sočasno prirejamo likovne razstave. Strokovne pogovore vodijo strokovnjaki z različnih področij našega življenja, npr. kulinarike, zdrave prehrane, kristalografije, etnologije, kozmetike... Ljudje sami priporočajo ideje ali pa se odzivamo na trenutno zanimanje in frekventnost izposojenega gradiva.

Stara zakladnica knjig ne ozirajoč se na ritem časa diha enakomerno mirno v pristanu srečnih in manj srečnih zgodb, znanih ali še neodkritih svetov, romantike, krute realnosti, nasilja in ljubezni. Vsaka knjiga nosi svojo izpoved. Nešteto rok je že odpiralo njihove platnice, prsti so prebirali liste in oči so švigale med vrsticami.

Nekaterih pa se ni dotaknil še nihče. Neopazno žde na polici, spojno prepredene z nitkami dolgoletne pajčevine in čakajo usodnega poljuba naših oči.

Barbara Pance

brih delovnih pogojih.”

O načrtih za prihodnje Jože Mostar pravi, da ne bo problemov, saj ustvarjalnim ljudem ne more zmanjkati idej. Med prvimi deli bo tudi ureditev okolice nove delavnice. Danes zaposluje tri zelo pridne delavce, ki so kos izvršiti kakovostna serijska naročila. V pomoč pa mu je tudi družina, ki mu vedno stoji ob strani, tako pri delu kot sicer v življenju.

Jože M.

Jože Mostar
Dobitnik bronastega občinskega priznanja

Smučarsko-skakalni klub Račna

Smučarsko-skakalni klub Račna
Dobitnik priznanja občine
Grosuplje z bronastim znakom

Razvoj smučarskih skokov v Račni sega daleč nazaj. Moramo se ustaviti pri generaciji šestdesetih let, med katerimi so Perko, Štupnik, Nučič..., kajti iz te generacije ljubiteljev tega športa izhaja Jože Perko, človek, ki je že takrat sanjal in razmišljal o tem, kar danes imajo. Vsi, ki ga poznajo, vedo, da brez njega ta šport v kraju ne bi zaživel v takšni luči, kot je danes. Prav ti fantje so takrat zgradili prvo 30-metrsko skakalnico v Predolah, kjer so se pričela prva tekmovanja pod okriljem mladinske organizacije. Ker pa si človek želi vedno dlje, se je tudi njim porodila misel o izgradnji večje skakalnice. Poiskati je bilo treba nov

kraj v Čušperku. Vsa zahvala gre vedno razumevajoči Mariji Žitnik, lastnici zemljišča, kjer danes stoji pet skakalnic. To je tista Marija, za katero v en glas pravijo, da ji gredo vse zasluge za razvoj tega športa na Dolenjskem.

In tako je bila konec sedemdesetih let zgrajena prva 40-metrsko skakalnica na Čušperku. Tudi ta skakalnica se je zdelala kmalu premajhna. Zato so se v začetku osemdesetih let odločili zgraditi 50-metrsko skakalnico, ki stoji še danes. Takrat so se že zavedali, da je treba skakalnice graditi po normativih, zato jim je na pomoč priskočil Janez Gorišek, velik strokovnjak in ljubitelj tega športa pri nas. Ni bilo treba dolgo čakati - zapeli so stroji in skakalnica je bila kmalu zgrajena. Še danes je to ena najlepših skakalnic te velikosti v Sloveniji. Na njej pa so trenirali tako Franci Petek, Primož Peterka... in ostali.

V tistem času se je v nekaterih glavah že rojevala misel o Smučarsko-skakalnem klubu, ki so ga ustanovili 1984 z imenom "Račna". Takratnemu vodstvu, ki ga je vodil pobudnik Perko, pa se niti sanjalo ni, s kakšnimi težavami se bodo morali spopasti v naslednjih letih. Razen nekaj denarja, ki so ga imeli od organizacij prejšnjih tekmovanj niso imeli kaj vzeti v roke. Ni bilo ustreznih objektov, še manj prave skakalne opreme, v domačih trgovinah ni bilo prave smučarske opreme, deviz za nakup v tujini pa tudi ni bilo v nobenem žepu.

Toda kljub vsemu so se trmoglavo odločili, da bodo za svoje fante v čeladah, ki jih ni strah skokov v globino, trdo delali in gradili objekte. Zavedali so se, da tudi brez znanja ne bo šlo, zato so izšolali štiri trenerje in osem sodnikov za skoke.

Vztrajno so kupovali tudi skakalno opremo, kajti odločili so se, da opreme tekmovalci ne bodo kupovali sami. Treba pa jo je bilo nekam shraniti, zato so zgradili brunarico, kjer je ta oprema shranjena še danes in kjer je tudi sedež kluba.

Zavedali so se, da brez manjših skakalnic, pokritih s plastično maso, ni pravega razvoja pri mladih skakalcih, tako so bili prisiljeni zgraditi manjše skakalnice po načrtih Ota Giacomellija. Zopet so zapeli stroji, krampi, lopate in zgrajene so bile štiri manjše skakalnice.

Začela se je bitka, da te štiri skakalnice pokrijejo s plastično maso in tako zgradijo prvi letno-zimski skakalni center na Dolenjskem. Investicija je bila velika (čez 10 mio SIT). Lastnih in sponzorskih sredstev je bilo premalo, občina tudi ni kazala velikega interesa za večja sredstva, zato se je znova postavljalo vprašanje - kako naprej? Kot velikokrat doslej, tudi tokrat niso vrgli puške v koruzo. Zavihali so rokave in šli v akcijo. Na pomoč jim je priskočil OK Planica, ki je videl, koliko svojega truda so vložili. Pomagal jim je pri dobavi plastične mase, s katero so pokrili

S plastiko prekrte skakalnice v Čušperku

štiri skakalnice.

Manjkalo pa je še vozilo za prevoz otrok na treninge in tekme. Na pomoč od občine niso več računali, zato so organizirali dve veselici, na pomoč pa so priskočili tudi sponzorji in kombi je bil kmalu nabavljen.

Po vseh teh letih trdega dela in ustvarjanja pogojev za delovanje kluba pa se zavedajo, da so premalo pozornosti posvetili strokovnemu delu z mladimi. Zato bo v bodoče to njihova prednostna naloga. Kljub temu so s to generacijo dosegli kar nekaj lepih rezultatov na tekmovanjih doma in v tujini. Za največji uspeh pa si štejejo vključitev njihovega člana, Gregorja Verbajsa, v Slo-

vensko mladinsko reprezentanco.

Dosedanji uspehi kluba in tekmovalcev pa vodstva kluba niso uspavali, pač pa so jim dali novih spodbud za nadaljnje delo. Njihova največja želja je pridobiti strokovnega sodelavca za delo z mladimi. Iskreno pa si želijo tudi več posluha s strani občine in pričakujejo, da bo občinski proračun namenil več prostora za delo z mladimi.

Bilo je nekaj nihanj, nekaj razočaranj, bili pa so tudi vztrajni člani kluba, ki kljub stiskam niso odnehali. Na delo, ki so ga opravili v preteklih letih, so ponosni. Občinsko priznanje pa je dokaz, da so na pravi poti, je za konec povedal predsednik kluba Domine Lomovšek, znan vrhunski športnik.

Z njim se je pogovarjala
Vera Šparovec

OBRTNA CONA GROSUPLJE

Informacije:

IMOS d.d.

Dunajska 56,

Ljubljana

tel.: 17 33 366

17 33 329

fax: 17 33 315

Zaključuje se gradnja kompleksa osmih različno velikih trgovsko-obrtno-poslovnih objektov za različne dejavnosti.

IMOS

Investicijske
gradnje

Pripomba na javno razgrnitev prostorskega plana

V teku javne razgrnitve odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana Občine Grosuplje dajemo spodaj podpisani naslednjo pobudo: V planu naj se opredeli lokacija za nov zdravstveni dom Grosuplje.

Varianta 1:

Predlagamo, da se spremeni programske smerice v zazidalnem načrtu "Pri pošti" tako, da bo prostor namenjen za nov objekt zdravstvenega doma.

Varianta 2:

Služba za prostor naj predlaga drugo alternativno lokacijo za nov zdravstveni dom in jo vnese v spremembe plana.

Marjan Šircelj, dr. Janez Mervič,
Vera Šparovec, Angelca Likovič,
Jože Košir, mag. Peter Verlič,
Drago Andročec, Božo Predalič

9. seja Občinskega sveta

30. junij - Dva podžupana - Škandal ob Dnevu državnosti - Nelegalna, nepietna dejanja

PODŽUPANA?

Župan Janez Lesjak je presodil, da Občina Grosuplje potrebuje dva podžupana. Za enega je predlagal svetnika Marjana Ahlina (ZLSD), in sicer z utemeljitvijo, da je dolgo dobo deloval v organih Občine in da dobro pozna občinsko gospodarsko in družbeno problematiko. Kot je znano, je bil Marjan Ahlin nekdanji sekretar občinskega komiteja Zveze komunistov Slovenije, predsednik občinskega Izvršnega sveta, od 1991 pa občinski svetnik, ki se je odpovedoval svoji svetniški plači. Za drugega podžupana je župan predlagal mag. Petra Verliča (SDS), ki naj bi zastopal Občino v zunanem svetu. Marjan Ahlin je kandidato pisno potrdil, odsotni mag. Verlič pa ne, zato je župan, upoštevajoč razmerje političnih strank v Svetu, svoj predlog pred glasovanjem umaknil.

GRADNJE PRI BAMBIČU, NEGRADNJE V CITYJU (UPRAVEM SREDIŠČU V GROSUPLJEM)?

Za zemljišče med Cesto na Krko, Gasilsko cesto in Rožno dolino, ki meri skoraj 25.000 m, je Svet sprejel ureditveni načrt Pri Bambiču, po katerem se naj bi postopoma, odvisno od potreb investitorjev, zgradilo okoli 10.000 m² etažnih povr-

šin za obrtne, komunalne, trgovske, gostinske in upravne dejavnosti ter tudi 25 stanovanj. Parkirišče je predvidenih 225. Zaradi predvidenega povečanja prometa bi bilo potrebno preurediti tudi križišče pri Bambiču, po mnenju nekaterih svetnikov kar v obliki krožišča, vendar upravlja Cesto na Krko Država. Nerešena ostaja tudi še povezava Gasilske ceste z Adamičevo oz. s Sp. Blatom.

Po dvehletnem postopku je dozorel tudi ureditveni načrt Družbeni dom. Na njegovem mestu naj bi se zgradila večnadstropna poslovno-stanovanjska stavba, v kateri bi bili tudi prostori za kulturo (galerijo), vendar so imeli svetniki SDS velike pomisleke zaradi nerešenih problemov parkirišča in sploh nepredvidene ureditve celotnega "upravnega trikotnika" med Adamičevo, Taborskó in Kolodvorsko cesto, torej strogega središča naselja. Del tega območja

Strokovna razlaga ureditvenega načrta "Pri Bambiču"

je v lasti Občine, del v lasti Države, nekdanji Zadrugi dom in sedanje zelenice oziroma parkirišča pa so predmet denacionalizacijskega postopka. Svetniki so se morali odločiti med skorajda izpeljanim, vendar nepopolnim načrtom na eni strani in odločitvijo ustavitvi postopek ter začeti novega, ki bi zajemal celotno območje, bo pa dolgotrajen in spet drag. Rudolf Rome (SLS) je zagovarjal, naj se delni, vendar sorazmerno kmalu uresničljivi ureditveni načrt da v javno obravnavo, hkrati pa naj se izdela študija o ureditvi celotnega območja. Pri glasovanju o ustavitvi postopka je svetniška skupina SDS ostala v manjšini.

NOVE FUNKCIJE

V Odbor za mednarodne odnose so bili imenovani izvoljeni trije svetniki: mag. Peter Verlič (SDS), Božo Predalič (SDS) in Matevž Vidic (SKD) ter Jože Zrimšek (SLS) in Alja Gabrijel (LDS), v Stalni konferenci lokalnih skupnosti Slovenije pa bo Občino Grosuplje zastopal župan Janez Lesjak.

ŠMARJE-SAP, ILOVA GORA

Za financiranje kanalizacije Šmarje - Veliki Vrh bo Občina najela 16,5 milijonov tolarjev, za vodovod Ilova Gora pa 15 milijonov tolarjev.

ODMEVI DRAŽJI, TODA ALI TUDI BOLJŠI?

Občinski svet je po daljši razpravi soglasno sprejel povišanje novinarskih honorarjev pri Grosupeljskih odmevih. Občinski časopis naj bi stal skozi vse leto 6 milijonov za papir, tisk in raznos, 2 milijona pa naj bi stali vsi honorarji vseh sodelavcev skozi vse leto. Zaslugek od reklam in oglasov se predvideva 2,5 milijona tolarjev, ki pa naj bi se zlil v integralni občinski proračun, kar pomeni, da je predvidenih sredstev v proračunu premalo. (Poleg tega pa je treba upoštevati, da je bil izračun napravljen pred uvedbo DDV!) Zato bo treba ta finančni načrt malo popraviti. Doslej je novinarski honorar za eno tipkano stran znašal 700, odslej pa bo 2000 - 3000 tolarjev, odvisno od kategorije članka. Svetnik Marjan Ahlin (ZLSD) je pohvalil novo grafično podobo časopisa, vsebinsko pa da še ni boljše.

POBUDE IN VPRAŠANJA SVETNIKOV

Novi zdravstveni dom.

Marjan Šircelj je v imenu svetniške skupine SDS dal pobudo za lokacijo novega zdravstvenega doma na nezazidanem zemljišču blizu Pošte, variantno lokacijo pa naj predlaga občinska služba za prostor.

Zastava kot slika?

Svetnika Matjaža Trontlja (SKD) je zanimalo, kaj je z nakupom državnih zastav, ki naj bi visele pred šolo oziroma v šolski avli in v vsaki učilnici. Svetnica Angelca Likovič (SDS) je sicer podprla, da se postavijo zastave v bližino šol, ven-

dar pa bi zastave v učilnicah po njenem mnenju spominjala na prisotnost slike nekdanjega Predsednika, zato jo v učilnici odklanja.

Naši socialni problemi.

Svetnica Milena Lunar (ZLSD) je občinski upravi predlagala izdelavo oziroma naročitev treh socialnih študij: (1) problemi otrok v občini: narkomani, preventiva, preprodajalci, obravnavani delikti; (2) brezposelnost v občini in možne zaposlitve; (3) stanovanjska problematika: socialna stanovanja, število prosilcev, občinski stanovanjski sklad.

Škandal na proslavi.

Svetnik Janez Dolinšek (SLS) je izrazil svoje ogorčenje zaradi vsebine proslave ob občinskem in državnem prazniku, ki je bila 23. junija v dvorani Kulturnega doma: na proslavi himna države Slovenije ni bila izvedena in samostojna država Slovenija ni bila omenjena, pač pa se je hvalilo leto 1944.

Denarji in drugo.

Svetnik Rudolf Rome (SLS) je zaprosil za plan dela občinskega sveta, za poročilo o bivalnih pogojih Romov, za seznam prejemnikov občinskih nepovratnih sredstev za razvojne programe, zanimalo ga je, kaj je s prestavitvijo spomenikov revolucionarjev...

Nelegalno in nepietno.

Svetnik mag. Miroslav Kranjc (LDS) je zaprosil za poročilo o finančnem sodelovanju Občine pri urejanju starega grosupeljskega pokopališča in njegove okolice, o gradbenih dovoljenjih za parkirna mesta namesto za parkovno ureditev, opozoril je na gradbeno onečaščenje starih grobov ter na uničenje arheološke, naravne in kulturne dediščine na vrhu Cerkvenega hriba.

Jakob Müller

Odbor za mednarodne odnose

Od tega, kako bodo občine pripravljene ob vstopu Slovenije v EU, je v veliki meri odvisen tudi njihov bodoči razvoj.

EU državam, ki kakor Slovenija čakajo na možnost polnopravnega članstva v evropskih integracijah, namenja posebno pozornost in pomoč z željo, da bi bile ob sprejemu čimbolj pripravljene na nove izzive.

Kolega Verlič je v prejšnjih številkah Grosupeljskih odmevov že opisal nekaj organizacij, ki so namenjene sodelovanju z organi lokalnih skupnosti. Verjetno je za našo občino najprimernejša ravno IULA, kajti združuje veliko število članic, ugodno pa je tudi to, da se občine lahko včlanijo in sodelujejo neposredno, s čimer se bistveno skrajša čas povezovanja. Kot je pred časom v svojem pismu napisala izvršna direktorica te zveze gospa Celine Cheatau, bi bila prva možnost za polnopravno članstvo Grosupljega v tej organizaciji v mesecu oktobru. Seveda pa bi bilo pred tem potrebno navezati stike in se dogovoriti o podrobnostih sodelovanja.

Na predlog socialdemokratov se je v letošnjem letu ustanovil Odbor za mednarodne odnose kot stalno delavno telo občinskega sveta občine Grosuplje, z namenom, da sodeluje in pomaga pri povezovanju v mednarodne integracije, tako gospodarskega kot tudi družbenega značaja. Odbor v sestavi mag. Peter Verlič, Božo

Predalič, Matevž Vidic, Jože Zrimšek in Alja Gabrijel je občinski svet brez vsakih težav potrdil na svoji 9. seji, ki je bila 30. junija, ni pa razpravljal o funkciji predsednika in podpredsednika, zaradi česar odbor ne more pričeti normalno delovati.

Socialdemokrati smo se za imenovanje funkcij zavzemali, vendar je večina strank temu nasprotovala, ker naj ne bi imeli dovolj časa razmišljati o imenih. Ta izgovor je precej prozoren, saj je bilo že pri sprejemanju Statuta in Poslovnika jasno, da bodo odbor sestavljali predsednik, podpredsednik in trije člani. Tudi na 8. redni seji Občinskega sveta, ki je bila 6. junija, je župan opozoril svetnike, da po novem statutu Občinski svet imenuje predsednika in podpredsednika, znana pa so bila tudi vsa imena kandidatov. Očitno so razlogi predvsem politične narave in imajo cilj zavlačevanja in trgovanja.

Ker bo naslednja seja občinskega sveta predvidoma šele sredi meseca septembra, bomo verjetno zamudili možnost, da bi se občina Grosuplje v mesecu oktobru kot polnopravna članica pridružila mednarodni organizaciji IULA. Tudi za kandidiranje na sredstva, ki jih EU v svojih programih namenja pomoči in razvoju lokalnih skupnosti držav kandidatka za vstop v unijo in so večidel nepovratna, bo v letošnjem letu verjetno zmanjkalo časa.

Božo Predalič

Odbor za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo: Priprava programov za obdobje do leta 2002

V novem mandatu Občinskega sveta je Odbor za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo precej dejaven. Na svoji zadnji, peti seji, v mesecu juniju je v sklopu svojega terminskega plana dela obravnaval pripravo programov Občine Grosuplje do leta 2002 za področje dejavnosti, ki jih odbor pokriva.

Županu in občinski upravi je odbor predlagal, da za razpravo na odboru pripravijo povsem konkretne programe aktivnosti in sicer:

- program komunalnega gospodarstva do leta 2002 po dejavnostih: oskrba z vodo, čiščenje in odvodnjavanje odpadnih voda, komunalni odpadki, oskrba s toplotno energijo, energetika, informatika in telekomunikacije, promet in prometna infrastruktura;
- program urejanja prostora do leta 2002;
- program varstva okolja do leta 2002.

Pri tem je odbor predlagal, da naj bi bili naštetni programi sestavljeni vsebinsko iz naslednjih sklopov: oцена stanja in cilji, predvideni posegi, ukrepi in aktivnosti na posameznih področjih, ocena potrebnih vlaganj z navedbo možnih virov financiranja, terminski plan vlaganj s predvideno dinamiko črpanja sredstev po letih.

Menimo, da je priprava programov ena najbolj bistvenih strokovnih podlag, s katerimi bomo začrtali politiko komunalnega gospodarstva, urejanja prostora in varstva okolja v naši občini. Prepričan sem, da si želimo

jasnih in definiranih programov, ki naj bi v največji meri zadovoljevali potrebe naših občanov, hkrati pa bi bili naravnani razvojno, strokovno in ekonomsko racionalno. Pripravljalcem gradiv priporočamo, da pri iskanju možnih virov financiranja proučijo možnosti pridobivanja sredstev tudi iz drugih virov in ne samo občinskega proračuna. Pri tem bi nam nasveti iz tujine lahko zelo koristili, vendar se bojim, da smo zaradi oklevanja naše prve možnosti žal že zamudili. Nadalje menimo, da

je v pripravo programov potrebno čimbolj aktivno vključiti tudi krajevne skupnosti in Javno komunalno podjetje.

Odbor upa, da bo prve osnutke programov lahko obravnaval in predlagal v potrditev občinskemu svetu že meseca septembra letos. Ob rob izdelave programov pa še naš klic županu z zadnje seje, da čimprej pripravi vizijo in strategijo razvoja Občine Grosuplje do leta 2020!

predsednik odbora, mag. Peter Verlič

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE
TEL.: 061-765660 FAX: 061-765665
GSM: 041-405258

SMS: 405258@LINUX.MOBITEL.SI

E-MAIL: MNIKO@SLO.NET

ZA NAŠE ZNANE KUPCE KUPUJEMO:

- atraktivne zazidljive parcele
- večji prostor ali hišo v centru Grosupljega, primerno za klasično slaščičarno
- dvodružinsko stanovanjsko hišo v Grosupljem
- Najemamo tudi stanovanja vseh velikosti.

ZATO: ČE STE ZAINTERESIRANI ZA KATERO OD NAŠIH PONUDB, SE OGLASITE PRI NAS!

Poročilo s 5. seje odbora za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo

Grosuplje, 28. junija – V uvodnem delu diskusije je predsednik odbora Peter Verlič izpostavil temeljne postavke dnevnega reda. Za občane pereči problematiki sta prav gotovo Ureditveni načrt pri Bambiču in Program dela odbora za prostor v letu 1999.

Predlog ureditvenega načrta pri Bambiču sta obrazložila arh. Barbara Furlan in Marjan Vrhovec. Poudarila sta njegovo programsko raznolikost in prilagodljivost s kombinacijo različnih mestotvornih dejavnosti. Območje ob Cesti na Krko in Gasilski cesti leži neposredno v bližini mestnega jedra. Predvideva postavitev nivojskega objekta javno-stanovanjskega značaja, v ozadju večnamensko trgovsko poslopje ter razvoj poslovne dejavnosti. Vsaka zazidalna enota je zaključena celota z zadostnim številom parkirnih mest za vsak gradbeni sklop posebej. 225 parkirnih prostorov naj bi bilo v premem sorazmerju s številom poslovnih dejavnosti.

Predalč je opozoril na še vedno nedorečeni rešitvi križišča pri Bambiču, kateremu bi povečana prometna gostota, pogojena z razvojem omenjenega predela, zaježila prometni pretok. Predlagal je sanacijo križišča sočasno z izpeljavo ureditvenega načrta.

G. Gril je svojo vizijo rešitve objasnjal z izgradnjo obvoznice in mostu čez Grosupeljščico, ki bi prometno razbremenila Cesto na Krko. Odborniki so prišli do zaključka, da novi zazidalni in ureditveni načrti sprožajo številne nove težave, ki jih je potrebno načelno rešiti že v idejnih zasnovah.

Sledila je obravnavna kratko- in dolgoročnega delovnega programa odbora. Verlič je predlagal, da posamezni občinski uradi in komisije pripravijo programe dejavnosti, ki bi jih bilo treba vsebinsko ovrednotiti. Ti programi naj bi vsebovali analizo stanja in izvedbo ukrepov s področja komunalnega gospodarstva, prostora in varstva okolja. Zavzemal se je tudi za vključitev odbora v koordinacijo izbiranja strokovnih organizacij zlasti nižjih finančnih investicij, ki zaradi neodgovornosti izvajalcev in nenadzorovanega dela klestijo občinski proračun. Komisija, ki ni v sedanji sestavi zaradi polemiziranja, ampak zaradi konstruktivnega dela, se je pripravljena prostovoljno angažirati v nadzoru.

Županu v razmislek so priporočili ugotovitev celostne problematike Grosupljega, na podlagi katere se lahko razvijajo kratkoročni in dolgoročni projekti. Nujna je vsaj groba ocena prioritete usmeritve Grosupljega, Vidic pa je izpostavil ravnodušen odnos občine do posameznih krajevskih skupnosti na področju šolstva, prometa in infrastrukture.

Barbara Pance

Na podlagi Odloka o ustanovitvi Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica (Uradni list RS, št.70/96, Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 10/96), v skladu s Statutom Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, Pravitnikom o dodeljevanju sredstev za projekte malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter po pooblastilu upravnega odbora Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica (v nadaljevanju Sklad) skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo objavlja

V. JAVNI RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

I. PREDMET RAZPISA

Sklad skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo razpisuje posojilo za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica v skupnem znesku 50.000.000 tolarjev.

Namen posojil: odpiranje novih delovnih mest, nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov, nakup, graditev ali adaptacija poslovnih prostorov, nakup nove opreme ali njena obnova.

II. MERILA IN POGOJI

Na razpis za dodelitev posojila se lahko prijavi:

- samostojni podjetniki in
 - podjetja v zasebni in mešani lasti.
- Sedež in dejavnost samostojnega podjetnika ali podjetja mora biti na območju občin ustanoviteljic Sklada.
- Posojila se prednostno dodeljujejo dejavnostim:
- ki zagotavljajo delovna mesta,
 - ki so izvozno usmerjene,
 - ki omogočajo razvoj turizma,
 - ki dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva,
 - z visoko stopnjo inovativnosti,
 - ki uvajajo sodobne tehnologije.
- Posojila se daje:
- za dobo do 5 let,
 - obrestna mera TOM + 3 %,
 - stroški odobritve 0,5 %,
 - stroški spremljave 0,15 %, (Izračunava se od neodplačane glavnice in sicer enkrat letno-od drugega leta naprej).
 - zavarovanje: hipoteka na nepremičninah in premičninah, solidarno poroštvo, zavarovanje pri zavarovalnici, bančna garancija ipd.

III. VSEBINA VLOGE

Podjetja morajo vlogi priložiti:

1. obrazec banke (dosegljiv na sedežu Sklada),
2. podatke o registraciji in akt o ustanovitvi podjetja,
3. obvestilo Zavoda RS za statistiko o razvrstitvi po dejavnostih,
4. bilančne podatke za zadnji dve leti,
5. podatke o tekočem poslovanju,
6. karton deponiranih podpisov,
7. BON - 2 obrazec ali BON - 3 obrazec,
8. poslovni načrt oz. investicijski program z gradbeno dokumentacijo - za novogradnje in dograditev objektov,
9. dokazilo o namenu porabe sredstev:

- a. pri nakupu poslovnega prostora oz. prodajno pogodbo
 - b. pri gradnji poslovnih prostorov oz. gradbeno dovoljenje
 - c. pri adaptaciji poslovnih prostorov
 - d. pri nakupu osnovnih sredstev oz. račun osnovnega sredstva
 - e. pri investiciji v ekološko sanacijo
10. zavarovanje kredita (zemljiškonižni izpisek nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku).

Samostojni podjetniki morajo vlogi priložiti:

1. obrazec banke (dosegljiv na sedežu Sklada)
2. tekoči izpisek iz registra samostojnih podjetnikov
3. priglasitveni list samostojnega podjetnika
4. obrtno dovoljenje oz. dovoljenje za opravljanje dejavnosti
5. potrdilo o plačanih davkih in prispevkih
6. bilančne podatke za zadnji dve leti
7. podatke o tekočem poslovanju
8. poslovni načrt oz. investicijski program z gradbeno dokumentacijo - za novogradnje in dograditev objektov,
9. dokazilo o namenu porabe

- sredstev:
- a. pri nakupu poslovnega prostora oz. prodajno pogodbo
 - b. pri gradnji poslovnih prostorov oz. gradbeno dovoljenje
 - c. pri adaptaciji poslovnih prostorov
 - d. pri nakupu osnovnih sredstev oz. račun osnovnega sredstva
 - e. pri investiciji v ekološko sanacijo
10. zavarovanje kredita (zemljiškonižni izpisek nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku)

IV. ROK ZA PRIJAVO

Vloge za dodelitev posojila pošljite na naslov: Medobčinski sklad za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica. Rok za prijave je od objave razpisa do 31. avgusta 1999 oz. do porabe namenskih sredstev. Če vloga ne bo vsebovala zahtevane dokumentacije, se zavrne. Upravni odbor Sklada bo v 30 dneh po roku za prijavo odločal o dodelitvi posojil. Vse potrebne informacije dobite na sedežu Sklada pri ga. Božič na tel.: 778-384, 778-385.

Predsednik: Jože Košak

Funkcionarske plače in nagrade

Občinski svet je 9. junija letos (z veljavnostjo od 21. decembra lani) sprejel nov pravilnik o plačah občinskih funkcionarjev in o nagradah zunanjih članov občinskih delovnih teles. Plača župana je določena z zakoni in kategorijo občine, vse ostale plače in nagrade pa se vežejo nanjo, in sicer znaša plača poklicnega podžupana 80%, nepoklicnega župana 40%, člana občinskega sveta pa 15% županske plače. Delodajalcu, pri katerem je nepoklicni župan sicer poklicno zaposlen, vrne Občina 33% podžupanove poklicne plače.

Nagrada predsednika nadzornega odbora Občine znaša 7%, člana nadzornega odbora 5%, sejnina članov delovnih teles, ki jih ustanovi ali imenuje Občinski svet ali župan in niso člani občinskega sveta, pa znaša 15% plače člana občinskega sveta, t. j. 2,25% županske plače. Konkretno pomeni to naslednje zneske bruto plač v tolarjih:

župan 478.192 + % na delovno dobo
podžupan (poklicni) 382.553 + % na delovno dobo
podžupan (nepoklicni) 191.226 + % na delovno dobo
član občinskega sveta 71.728 + % na delovno dobo

Pri poslednjih dveh plačah zaradi nejasnosti pravilnika oziroma zakona še ni razčiščeno, ali se plači morda ne računata od celotne županske plače (vključ-

no z odstotki na delovno dobo), vendar brez odstotkov na lastno delovno dobo.

Nagrade v tolarjih: **predsednik nadzornega odbora** - 33.473, član nadzornega odbora - 23.909

Sejnina v tolarjih za **člana delovnega telesa** pa znaša 10.759 SIT

Jakob Müller

Republika Slovenija - Ministrstvo za promet in zveze - kabinet ministra

Spoštovana gospa, spoštovani gospod, obveščamo vas, da smo na ministrstvu za promet in zveze uvedli odprti telefon, brezplačno telefonsko linijo, ki je namenjena vsem državljanom in državljanom ter njihovim vprašanjem,

ki se tičejo področja oz. dela Ministrstva za promet in zveze. S to linijo dajemo možnost prav vsem, da se seznanijo z našim delom, da posredujejo svoja vprašanja. Na tak način poskušamo omogočiti kar najboljši dostop do informacij. Naša linija s številko 080 20 20 je brezplačna za kličočega in tako dejansko dostopna prav vsakomur. Na ta način možnost dostopa do informacij ponujamo tudi občankam in občanom vaše lokalne skupnosti, oz. bralkam/bralcem vašega občinskega glasila.

V želji, da se ministrstvo približa državljanom, smo uvedli to linijo, in vas vabimo k sodelovanju. Z možnostjo skoraj neposrednega dostopa do informacij lahko seznanite svoje občane in sicer tako, da informacijo o odprti liniji Ministrstva za promet in zveze objavite v vašem občinskem glasilu. V primeru, da bomo prejeli vprašanja, ki se bodo navezovala na problematiko, ki se tiče področja vaše občine, vam na vašo željo lahko seznam takih vprašanj tudi posredujemo, s čimer boste tudi vi seznanjeni o problematiki, ki pesti prebivalce vaše občine. Naša linija je odprta dvakrat tedensko, in sicer ob torkih od 10.00 do 12.00 ure in ob sredah od 15.00 do 17.00 ure.

Natalija Cvik
 Vodja kabineta ministra

KOZMETIČNI SALON

SILVA GLAVAN

NOVO - PERMANENTNI MAKE UP

- ★ specialna nega obraza in telesa s Thalgo kozmetiko
- ★ naj sodobnejši preparativni in aparativni anticelulitni postopki - ultra zvok, algoterapija, mišična stimulacija
- ★ ročna lymfna drenaža
- ★ solarij, depilacija
- ★ ličenje za posebne priložnosti

Brezplačno svetovanje za nego problematične kože in prodaja profesionalne negovalne kozmetike THALGO.

Kozmetični salon Silva Glavan
 Brinje 1/47, Grosuplje, tel.: 061 / 762-132

IZDAVAJELNIK

Izjava

Liberalne demokratke in demokrati smo vedno zastopali načela liberalizma, med katerimi je tudi pozitiven odnos do NOB, kot izraza volje in odločnosti slovenskega naroda, da se upre okupatorju, ki ga je kot takega priznalo vse človeštvo. Zato nas je toliko bolj prizadela zahteva občinskih odborov SKD in SLS Grosuplje, da se premaknejo nekateri spominska obeležja, ki spominjajo na ljudi iz tega obdobja naše zgodovine. Zato smo se liberalne demokratke in demokrati prek naših predstavnikov v občinskem svetu občine Grosuplje že do sedaj upirali takim pobudam in bomo tudi v prihodnje odločno nasprotovali tovrstnim javnim poskusom odrekanja priznanja zaslužnim udeležencem NOB.

V tem smislu tudi izražamo svojo podporo izjavi, ki so jo 1.7.1999 v Grosupljem sprejeli delegati Območnega združenja borcev in udeležencev NOB in v kateri argumentirano in odločno zavračajo vse poskuse blatenja imena in ugleda borcev Adolfa Jakhla in Stojana Šuligoja.

Občinski odbor in Svetniški klub LDS Grosuplje predsednik, mag. Miroslav Kranjc

Ponovno zoper prestavitvev spomenikov

Območno združenje borcev in udeležencev NOB Grosuplje je ponovno protestiralo 1. julija 1999 na razširjeni seji proti prestavitvi spomenikov Adolfu Jakhlu - Dolfetu in Stojanu Šuligoju. Na naše uredništvo so poslali članek v zvezi s prestavitvijo teh dveh spomenikov. Ker pa so v njem (v prvem delu) ponovljene izjave in navedbe predhodnih dogajanj in argumentov "za" in "proti" praznovanju (starega) občinskega praznika in v zvezi s tem tudi razlogov za ohranitev navedenih dveh spomenikov, s katerimi so bili naši bralci že seznanjeni, uredništvo objavlja v skladu z Zakonom o javnih glasilih in s sprejetimi Navodili za dopisovanje v časopis Grosupeljski odmevi le tisti del članka, ki dopolnjuje celovitost informacije o prizadevanjih Zadrženja.

Uredništvo citirano: Avtorje prispevka (SLS in SKD - op.ur.) Spomeniki - Zakaj prestavitvev (Grosupeljski odmevi št. 6 - op.ur.) opozarjamo, da je treba vsako javno trditev o preteklosti dokazati z zgodovinsko znanstveno raziskovalno metodo. Tega pa niti leta 1992, niti lani, niti letos nihče ni storil. To se poleg obtožujočih besed o Adolfu Jakhlu - Dolfetu še posebej vidi iz stavka, ki zadeva Stojana Šuligoja. Na osnovi vsega tega sodimo, da je ponovni predlog za prestavitvev spomenikov motiviran za potrebe tekoče politike občinskih vodstev podpisanih strank, ki zavestno izničujeta NOB v grosupeljski občini in poglobljata razcepljenost med občani, kar ne vodi k združevanju vseh njihovih ustvarjalnih moči v naporih za nadaljnji razvojni vzpon občine. Poudarjamo, da o "argumentih" za prestavitvev spomenikov

ne bomo več razpravljali, saj so vsa naša objavljena stališča, ki zadevajo občinski praznik in premestitev spomenikov pokazala vso njihovo utemeljenost. Ne bomo pa dovolili, da se na neutemeljen način opravičuje prestavitvev spomenikov in potvarja zgodovinska dejstva, kar je v nasprotju s kulturo javnega obveščanja. Izjavljamo, da se bomo z vsemi pravnimi in političnimi sredstvi uprli nameram za njihovo prestavitvev. Eno pglavitnih izhodišč za tako naše ravnanje je tudi stališče Ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki ga je omenjeni zavod 20. maja 1999 poslal Območnemu združenju ZZB in udeležencev NOB Grosuplje. To stališče, ki neposredno zadeva vprašanje prestavitvev spomenikov Adolfa Jakhla - Dolfeta in Stojana Šuligoja, pravi, da je "objektom kulturne dediščine potrebno zagotavljati ohranitev njihove izvirnosti, oblike in lastnosti ter omogočiti redno vzdrževanje. Ohranjanje izvirnosti je tudi varovanje avtentične lokacije. Spreminjanje avtentične lokacije je možno le v primerih gradbenih posegov v prostor, ki spreminjajo značaj lokacij. Za vsak poseg na kulturni dediščini je potrebno pridobiti soglasje pristojne organizacije za varstvo kulturne dediščine."

Na koncu opozarjamo, da ne sme nihče mimo mnenja občanov Grosuplje, ki so se po lokalnem radiu Zeleni val večinsko opredelili proti premestitvi obeh spomenikov in zahtevali, da se 800.000 SIT, ki jih je svet občine namenil za spremembo lokacij spomenikov, uporabi za reševanje najbolj perečih vprašanj v občini.

Pisati, ali ne pisati, to je zdaj vprašanje

Dilema, ki je mogoče neprimerna in preobširna za glasilo občank in občanov občine Grosuplje. Ali pa ne? Kot predsednik druge največje stranke v občini imam politično obvezo, da zastopam stališča in mnenja članov in članic stranke tudi v javnih medijih, kakor tudi opravičim zaupanje volivk in volivcev, ki so nam ga izrazili na volitvah. Toda v dosedanjih dveh številkah novih Grosupeljskih odmevov sem sam kot tudi drugi predstavniki in predstavnice stranke LDS molčal. Upal sem (sicer zelo naivno, kar priznam), da se bo glasilo občank in občanov z novim uredniškim odborom odlepilo od tega, da bi bilo politično usmerjeno in da bo objektivno poročalo o političnih dogajanjih v občini in se bo bolj usmerilo na življenjske zgodbe občanov in občank. No, na mojo veliko žalost, ne pa tudi presenečenje, so mi nedvoumno pokazali, da sem živel v zmoti.

Tendenciozna poročanja s sej občinskega sveta, ki izkrivljajo, pomenostavljajo in, na žalost, celo neresnično prikazujejo dogajanja v občinskem svetu, so dosegla mejo, ko je potrebno nanje odgovoriti. Sicer je dejstvo, da večina ljudi raje poslušajo argumente moči, kot moč argumentov, ampak bom vseeno (morda zopet naivno) poskusil pojasniti naše stališče do nekaterih dogodkov, ki so zaznamovala politična dogajanja v zadnjem času.

Zelo občutljiva tema so bile (popolnoma razumljivo) plače občinskih funkcionarjev. Kot občani in občanke gotovo vedo, je občinski svet na svoji 8. seji sprejel pravilnik o plačah občinskih funkcionarjev, v katerem je kombinirana večina (SDS po potrebi s SKD in SLS) določila najvišje po zakonu možne plače članom in članicam občinskega sveta. V imenu Kluba svetnic in svetnikov LDS sem na člen, ki določa najvišjo mejo zneska, ki ga lahko posamezni član ali članica sveta prejme, podal amandma, ki je bil v Grosupeljskih odmevih popolnoma, resnično upam, da ne namenoma, spregledan. V njem smo namreč predlagali, da bi bil del plače za opravljanje funkcije člana oz. članice občinskega sveta največ 10% plače župana. Naš predlog sta takoj podprli še svetniški skupini ZLSD in SOPS-a. Kombinirane stranke, "stranke slovenske pomladi", kakor se same še vedno imenujejo, pa so nato s svojo vezano disciplinirano večino sprejele najvišji zakonsko možni predlog, ki znaša 15% plače župana. Torej polovico večji predlog! Ob tem so svoje besede, objavljene tudi v tem časopisu, o "zmanjšanih sredstev za plače funkcionarjev" (SLS in SKD) in o "ekonomičnosti in racionalnosti občinskega proračuna (SDS), popolnoma zamenjale. No, ja, to je njihova pravica, vendar tudi odgovornost, katere posledice pa bomo plačevali vsi občani in občanke. Drug primer odločitev sveta, ki je upravičeno razburil javnost, pa je sklep o podelitvi nagrad in priznanj Občine Grosuplje za leto 1999. Tri stranke, ZLSD, SOPS in LDS nismo

predlagale nobenega kandidata za nagrade in priznanja, sta pa to toliko bolj izdatno (celo preveč izdatno), spet storili stranki SKD in SDS. Komisija za odlikovanja, v kateri, mimogrede, ni nobenega predstavnika LDS, ZLSD in SOPS, je naredila izbor prejemnikov nagrad in predlagala občinskemu svetu, da sprejme predlog liste nagradencev, ki jo je oblikovala. Opozicijske stranke, v burni in na trenutke zelo mučni razpravi med pozicijskimi strankami, nismo želele sodelovati. Pripomnili smo le, da bi bilo dobro, če bi se v prihodnje oblikovala bolj jasna in nedvoumna merila za podeljevanje teh nagrad. Tudi pri sklepanju o dobitnikih nagrad smo se vzdržali, saj s takšno kuhinjo, kot so jo uprizorili predstavniki teh strank, nismo želeli imeti opravka.

Tisti, ki ste ta prispevek prebrali do tu, vam je sedaj verjetno že popolnoma razumljivo, da je razlaganje teh dogajanj zapleteno, dolgotrajno in morda celo mučno, in da je moja dilema iz začetka tega sestavka razumljiva. Težko je razložiti naš položaj v občinskem svetu, še težje pa je razumeti pravice in oblast, ki si jo je, sicer legalno, vendar najmanj moralno sporno, prisvojila pomladna kombinacija, predvsem SDS z občasno podporo SLS in SKD. Opozicijske stranke, čeprav smo dobile 40,17% glasov volivk in volivcev (tistih preko praga) imamo namreč le 31,8% (7 od 22) sedežev v občinskem svetu. Kar je še težje razumeti, je, da nimamo v nobenem od odborov in komisij občinskega sveta niti enega predsednika ali podpredsednika niti ene komisije ali odbora! Popolna ignoranca in brezobzirnost, ki si jo je pri določanju vodstev teh organov dovolila SDS, je težko razumljiva, moralno in politično zgrešena ter, prepričan sem, dolgoročno zelo škodljiva. Če pa nas potem v tem glasilu še napačno, zgrešeno, pomanjkljivo in morda celo zlonamerno opisujejo kot glavne krivce za nekatere pomanjkljivosti in napake, ki se dogajajo v občinskem svetu, pa to gotovo zahteva, da se tudi mi oglasimo. Da se postavimo v bran zaupanju, ki ga je izkazalo 2422 volivcev in volivk, ki so dobili 7 predstavnikov, medtem ko je bolj srečnih 2228 volivcev in volivk SDS dobilo 9 predstavnikov, ki sedaj neusmiljeno in brezobzirno hodijo po stališčih, ki niso enaka njihovim.

Spoštovani bralci in bralke! Verjamem, da se marsikdo ne bo strinjal z mojimi pogledi in pisanjem, vendar sem prepričan, da imajo volivci in volivke, ki so nas izvolili na naše, sedaj po zaslugi pomladne interesne kombinacije zelo dobro plačane položaje, pravico biti obveščeni tudi o drugi plati resnice. V tej luči je odgovor na mojo dilemo na začetku jasen. Upam, da se bodo tega v prihodnje bolj dosledno držali tudi moji kolegi svetniki in svetnice iz vrst pozicije, kakor tudi in morda predvsem, poročevalec s sej Občinskega sveta.

mag. Miroslav Kranjc
predsednik OO LDS Grosuplje

PONUDBA SKB banke

Z VEZAVO PRIHRANKOV DO LASTNE STREHE NAD GLAVO

Ste tudi vi predolgo razmišljali, da bi se vključili v program nacionalne stanovanjske varčevalne sheme in ostali praznih rok? V SKB banki trdimo, da niste ničesar zamudili, saj smo za vas pripravili ponudbo stanovanjskega varčevanja.

V SKB banki lahko izbirate od dve- pa vse do pet- in večletnega stanovanjskega varčevanja. Minimalni začetni polog varčevanja znaša 10.000 SIT, lahko pa varčujete z enkratnimi ali večkratnimi pologi. Obrestne mere glede na dobo varčevanja znašajo:

- za varčevanje nad 2 leti T + 2,25 %
- za varčevanje nad 3 leta T + 2,50 %
- za varčevanje nad 4 leta T + 2,75 % in
- za varčevanje nad 5 let in več T + 3,00 %

Varčevalec SKB banke pogodbeno dobo za stanovanjsko varčevanje lahko molče podaljša. Za nadaljnje varčevanje pa mu pripadala obrestna mera, ki velja za obdobje, za katero je sklenil varčevanje.

Po preteku varčevanja varčevalec lahko zaprosi za stanovanjski kredit, katerega odplačilna doba je enaka dvakratniku dobe stanovanjskega varčevanja, vendar ne več kot 20 let. Kreditna obrestna mera pa bo za dve odstotni točki višja od varčevalne obrestne mere v zadnjem letu varčevanja. Znesek stanovanjskega kredita bo odvisen od vaših povprečno privarčevanih sredstev in obresti:

- za varčevanje nad 2 leti - do 250 % povprečno privarčevanih sredstev in obresti,
- za varčevanje nad 3 leta - do 300 %
- za varčevanje nad 4 leta - do 350 % in
- za varčevanje nad 5 let in več - do 400 %

Vse podrobnejše informacije o stanovanjsko varčevalni ponudbi vam bomo posredovali v Agenciji Grosuplje in na Zelenem telefonu 080 15 15. Ponudbo si lahko ogledate tudi na spletnih straneh SKB banke na naslovu www.skb.si.

SKB BANKA D.D.

Za Danes. In za Jutri.

O večinskem volilnem sistemu Dan državnosti

Narod ima takšno vodstvo, kot si ga zasluži.

Ta trditev gotovo drži pri predsedniku države ali pa pri županih, kajti, ne glede na to kakšni so, jih je volila (si jih je izbrala) večina volivcev. To pa žal ne velja za poslance v državni zbor, kajti tu, po sedaj veljavnem volilnem sistemu, volimo (si izbiramo) politično stranko, ne pa določeno osebo, kajti vrstni red (poslance, ki bodo šli v parlament) določi vodstvo politične stranke. To pa je tudi razlog, da pred volitvami nekatere stranke z velikim medijskim pompom kandidirajo znane osebnosti, na strankarsko listo pa jih postavijo na takšno mesto, da ne ogrožajo izbranih. Zaradi slabosti obstoječega volilnega sistema se je SDS že leta 1996 odločila, da predlaga spremembo volilnega sistema, tako da bomo tudi poslance v državni zbor volili na neposrednih volitvah. Strah pred tem, da nekateri poslanci nikoli več ne bodo videli parlamenta znotraj, pa je razlog za tako krčevito nasprotovanje večinskemu volilnemu sistemu. Strah pred večinskimi volitvami pa se kaže tudi v tem, da so si nekateri poslanci poizkušali na hitro uzakoniti privilegirane pogoje za upokožitev.

Ko spremljamo dogajanje v državnem zboru glede volilne zakonodaje, takoj opazimo, da se poslanci delijo na dva tabora: na eni strani so stranke pomladi, ki se zavzemajo za večinski volilni sistem, na drugi pa stranke kontinuitete, ki se mu poizkušajo izogniti za vsako ceno, čeprav pri tem kršijo določila ustave, ki v svojem 90. členu pravi, da je državni zbor vezan na izid referendum (in s tem voljo ljudi).

Ustavno sodišče, ki presoja o ustavi in zakonih, je presodilo, da je dvokrožni večinski volilni sistem dobil zadostno število glasov in s tem zmagal na referendumu.

Ustava Republike Slovenije nadalje v svojem 160. členu pravi, da je državni zbor vezan na mnenje ustavnega sodišča (nanj ni priziva).

Sklicevanje nasprotnikov večinskega sistema na 82. člen ustave je zgolj zavajanje. Ta člen res pravi, da poslanci niso vezani na kakršnakoli navodila, toda jasno je, da morajo poslanci spoštovati ustavo kot najvišji pravni akt v državi. Sedaj pa se nekateri poslanci obnašajo v posmeh 2. členu ustave, ki pravi, da je Slovenija pravna država, pa tudi 3. členu, ki v drugem odstavku pravi, da ima v Sloveniji oblast ljudstvo, ki jo izraža neposredno (referendum) in z volitvami. V svoji liberalnosti, ki že meji na anarhijo, nekateri poslanci zlorablajo 83. člen slovenske ustave, ki pravi, da poslanec ni kazensko odgovoren za mnenje ali glas, ki ga je izrekel na sejah državnega zbora. Izza govornice trdijo, da je ustavno sodišče ponaredilo izid referendum, o poslanskih kolegih trdijo, da blefirajo in lažejo, jim pravijo, da so bumbarji... Takšni predstavniki ljudstva se upravičeno lahko bojujejo neposrednih volitev po večinskem volilnem sistemu. Nenavadno pa je, da predsednik vlade dr. Janez Drnovšek ob takem kršenju ustave ne reagira, saj mu 278. člen poslovnika državnega zbora daje možnost zaupnico vladi vezati za nek določen zakon.

Tudi izjave tovariša Kučana v TV pogovoru so zanimive. Dejal je namreč, da vrši ustavno sodišče samo pritisk na poslance. Težko razumljiva mi je tudi njegova izjava, da je ustavno sodišče brez priziva in da ne sme biti dvoma o upoštevanju njegove presoje, še v isti sapi pa je rekel, da odločitev parlamenta zanj velja.

Janez Drnovšek je dejal, da Janez Janša z večinskimi volitvami sploh

ne misli resno in da samo zavlačuje ter da se večinskega sistema boji. Takšni izjavi bi človek zelo težko verjel, kajti SDS si že od februarja 1996. prizadeva za uveljavitev neposrednih volitev. Težko me bo prepričati, da si nekdo tri leta za nekaj prizadeva, obenem pa sploh ne misli resno, ampak se tega celo boji. Ob takšnem obnašanju v vladi se ni čuditi, da je primer začel zanimati evropsko komisijo, kajti Evropa budno spremlja dogajanja v državah kandidatkah za vstop v EU, predvsem na področju človekovih pravic in demokracije. Zato se ni čuditi, da je Slovenija na koncu lestvice med kandidatki za vstop v EU in članstvo NATO.

Glavne značilnosti dvokrožnega volilnega sistema so:

- Slovenija bi bila razdeljena na 88 po številu prebivalcev enako velikih volilnih okrožij.

- Iz vsakega okrožja bi bil izvoljen po en kandidat.

- V prvem krogu bi se volilo med vsemi kandidati, če nihče ne bi dosegel več kot 50% glasov, bi v drugem krogu izbirali med tistima dvema, ki bi v prvem krogu dobila največ glasov.

S takimi volitvami bi bila Slovenija enakomerneje zastopana v parlamentu, izvoljeni bi bili le tisti kandidati, ki so si jih izbrali volivci, poslanci bi se odgovorneje obnašali in ne bi prihajalo do povolilnih koalicij strank, ki sploh ne sodijo skupaj, pa tudi prestopov poslancev ne bi bilo več. Ne bo več ribarjenja v kalnem.

Poslanci bi bili res predstavniki ljudstva, ne pa izbranci političnih strank...

Pomislimo, zakaj nekaterim poslancem tak sistem volitev ne ustreza, da jim tako zavzeto nasprotujejo.

Božo Predalič

Del udeležencev na večerni proslavi Dneva državnosti na Prežganju

Vsako novo rojstvo je čudovit dogodek. Rojstvo nove države je še toliko bolj svečano, saj se ne dogaja vsak dan.

Nekateri ljudje praznujejo svoj osebni praznik svečano in nanj povabijo prijatelje, drugim pa pomeni zelo malo in bi nanj najraje pozabili. Podobno je tudi v državi, saj se ne morem znebiti občutka, da so bile nekatere proslave ob dnevu državnosti le zato, da so pač bile.

Slovenija praznuje svoj praznik dan državnosti 25. junija. To je dan, ko smo si Slovenci po 1250 letih hrepenenja zopet priborili svojo državo. Tak praznik večina držav praznuje zelo svečano. Običajno pripravijo prireditve na prostem, kjer se lahko zberejo vsi ljudje, ki s praznikom čutijo. Kaj pa pri nas? Državni vrh je pripravil proslavo v Cankarjevem domu za izbrano elito. Bilo je nekaj točk kulturnega programa in govor izbranih. Podoben scenarij se je odvijal tudi v večini slovenskih občin, ponekod celo brez državne himne. V Velenju pa je bila prireditev na prostem, vendar so se tu mešala tri obdobja: borba za severno mejo, NOB in vojna za samostojno Slovenijo. Škoda je le to, da po prvih dveh Slovenija ni bila samostojna, slovenska vojska se je morala umakniti z ozemlja, ki jih je osvobodila in zasedala, in po obeh je bila slovenska vojska razpuščena in podrejena poveljstvu v Beogradu.

Večkrat se vojno za samostojno Slovenijo prikazuje kot desetdnevno vojno. Slišijo se celo izjave, da to sploh ni bila prava vojna, ker je bilo tako malo žrtev. Razloga za takšno govorjenje sta lahko le dva: namerno zavajanje in poizkus razvrednotenja ali pa nevednost. Vojna za samostojno Slovenijo je namreč trajala od 17. maja 1990, ko je JLA pričela razoroževati TO, pa do odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije. Res pa je, da, hvala bogu, oboroženi spopadi niso potekali ves ta čas. Veliki vojaški filozofi trdijo, da so največje bitke tiste, ki so dobljene brez boja in žrtev.

Ko človek razmišlja o razlogih za tako medlo proslavljanje dneva državnosti se iz spomina nehote utrne misel, da je vladajoča stranka LDS konec koncev le naslednica ZSMS, ta pa ni bila naklonjena osamosvojitvi Slovenije in je med procesi osamosvajanja celo propagirala enostransko razorožitev Slovenije, pozivala je ljudi, naj se ne borijo proti JLA, ker naj bi upor pomenil katastrofo za Slovenijo.

Ker na širšem ljubljanskem območju županja ni pripravila ljudske proslave, smo se socialdemokrati odločili, da na Prežganju pripravimo proslavo dneva državnosti. Organizacijo sta prevzela Ljubljanska in Območje Ljubljanska regija SDS.

Program se je pričel ob devetnajstih z zahvalno mašo za domovino v cerkvi sv. Marjete ter nadaljeval z kulturnim programom, kresovanjem in ognjemetom. Slavnostni govornik je bil Janez Janša, ki je med drugim dejal, da socialdemokrati ne bomo več dovolili, da se tako pomemben praznik tako zanemarja.

Dokaz, da si ljudje želijo praznovati svoj praznik, nam je potrdila velika udeležba, saj je na proslavo prišlo več kot tri tisoč ljudi.

Božo Predalič

Slavnostna seja občinskega odbora Slovenskih krščanskih demokratov (SKD)

Grosuplje - V četrtek, 24. junija 1999, na predvečer praznika dneva državnosti in občinskega praznika Občine Grosuplje, se je občinski odbor Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) občine Grosuplje, sestel na slavnostni seji ob 8. obletnici dneva državnosti. Poleg članov občinskega odbora SKD so se seje udeležili še nekateri predsedniki in člani svetov krajevnih skupnosti, ki so člani stranke.

Udeleženci so se spomnili junjskega leta 1991, ko se je uresničil tisočletni sen Slovenk in Slovencev

po svoji demokratični in samostojni Sloveniji. Člani stranke SKD smo na ta dogodek še posebej ponosni, saj je bil takratni predsednik SKD, g. Lojze Peterle tudi predsednik slovenske vlade, ki je uspešno izpeljala projekt nastanka samostojne države.

Slavnostni nagovor udeležencem seje je imel sedanji predsednik občinskega odbora SKD Grosuplje, g. Pavle Štrubelj. V svojem nagovoru se je spomnil prehojene poti od leta 1991 pa do danes. Prehojena pot je pot utrjevanja slovenske

demokracije in ustvarjanja novih medsebojnih odnosov, utrjevanje tržnega gospodarstva in socialne pravične države. Ta pot pa še zdaleč ni končana, saj je še mnogo stvari, ki jih je potrebno dokončati, od denacionalizacije in lastninjenja pa do poprave krivic, ki so se dogajale v času totalitarizma.

V nadaljevanju živahne razprave pa so navzoči udeleženci izrazili svoje poglede na aktualno politično dogajanje in ogorčenje nad dejstvom neorganiziranja osrednje državne proslave ob dnevu državnosti, ki bi po mnenju vseh morala biti. Opravičilo, da zaradi pomembnega obiska iz tujine to ni bilo mogoče, je za lase privlečeno in državljanke in državljanji Slovenije tem razlagam ne bi smeli verjeti. Po mnenju vseh je nesporno dejstvo, da nekaterim osamosvojitveni proces ne pomeni prav veliko in se jim zato tudi ni potrebno angažirati pri praznovanju oziroma pripraviti praznovanja, kot so jih vsa ta leta stranke "Slovenske pomladi".

Matjaž Trontelj

Del udeležencev na slavnostni seji OO SKD - foto: Boštjan Šest

SKD
SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI

Spoštovani člani in podporniki stranke SKD,
cenjeni bralci Grosupeljskih odmevov!

**Vljudno Vas vabimo na tradicionalni
10. jubilejni Tabor stranke SKD,
ki bo v nedeljo, 29. avgusta 1999
v Prevaljah na Koroškem.**

Občinski odbor SKD Grosuplje bo
tudi letos organiziral avtobusni prevoz.
Natančnejši program tabora in druge informacije
Vam bomo sporočili po radiu Zeleni Val in TV Grosuplje.

*Vljudno vabljeni!
Tajništvo SKD Grosuplje*

Dve leti morečega spraševanja

Dnevi v začetku julija so še posebej živo in boleče obnovili žalosten spomin na dogodek izpred dveh let, ko je vsa kopanjska župnija skupaj z bližnjo in daljno okolico onemela ob zli, nedoumljivi novici, da se je na Kopenju, sicer tako mirnem in idiličnem koščku dolenske pokrajine, zgodil grozovit umor, in to ne umor kogarkoli, ampak umor starega, prav nikomur nič žalega hotečega duhovnika, 78-letnega župnika Viktorja Pristova. "Posel" je bil opravljen tako strokovno – dva vboda naravnost skozi srce –, da bi ne enega ne drugega ne preživel, tudi če bi imel hitro pomoč. Tako je bilo mnenje poznavalcev. Nezaslišani zločin se je za povrh zgodil še sredi belega dne. Kljub temu danes, leta Gospodovega 1999, ne vemo bistveno več, kakor julija leta 1997, ko je bila stvar še popolnoma sveža. Župljani župnije Kopenj smo trdno upali, da bomo dobili sprejemljiv odgovor na svoja mučna spraševanja: Zakaj? Kdo? Kaj se skriva za vsem tem? Čemu je bilo to potrebno? Kakšni nameni so vodili roko morilca? Od kod se je vzel, saj stari župnik ni bil nikomur v napoto – vsaj da bi mi vedeli, ne? In tako dalje – do danes, 8. julija 1999, ko smo imeli spominsko mašo za pokojnim. Vendar, nobenega odgovora na vrtajoča vprašanja! Še naprej zid molka, nejasnosti, negotovosti, nezaupanja v tiste, za katere smo upali, da nam bodo odgovorili, nam pojasnili, nas potolažili, pomirili ...

Kje ste, za obravnavanje takih dejanj pristojne službe? Ste vrgle puško v koruzo? Zakaj? Se res ne da nič narediti – ali pa je zadaj kak boter, ki želi tako stanje? Bomo to izvedeli? Kdaj? Kje ste novinarji, da bi še naprej vrtali proti svetlobi razjasnitve? Ali bomo kar molče pristali na spoznanje, da dejstva ni več mogoče spremeniti in se zato tudi obremenjevati ni več treba? – Malo prepoceni in prelahkotno je tako gledanje kljub vsemu! To je po svoje potuha vsem potencialnim bodočim morilcem in drugim nepridipravom! Bomo kar molče, z glavo med rameni sprejemali tovrstna dejstva že v bližnji prihodnosti? In v tistem strahu vsak zase pričakovali, da je lahko na vrsti tudi eden ali drugi od nas – če se ne da izvedeti pravih motivov za taka nerazumljiva, pa vendar že kar nekam znana, skoraj vsakdanja dejanja? ...

– Eno nam pa le še ostaja! – Trmasta vera v Božjo pravičnost. Kljub moderni naglici in vse večji duhovni izpraznjenosti na dnu naših src še vedno živi preizkušena stara modrost, da Božji mlini meljejo sicer počasi, vendar zagotovo. Ostaja tudi še modra misel naših dveh nekdanjih župljank (ena je medtem že odšla po svoje plačilo k Bogu) – rodnih sester in misijonark v Južnoafriški republiki, ki sta pokojnega g. Pristova globoko spoštovali in vedno molili tudi zanj: "Nikar ne pozabite moliti tudi za morilca – da se bo pravi čas skesal in priznal svoj greh!"

Člani ŽPS župnije Kopenj

Davek na nezazidljivo nezazidano stavbno zemljišče

V poletnih dneh pismonoše v grosupeljski občini "razveseljujejo" gospodinjstva s položnicami za plačilo nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. Kot je bilo v tem časopisu že predstavljeno, se letos prvič plačuje tudi davek od nezazidanega stavbnega zemljišča. Vse lepo in prav. Na ta način naj bi lastniki nezazidanih zemljišč, ki jih skrbno čuvajo za vnuke, le razmislili, če je takšno početje modro, občina pa bi pridobila sredstva za izdelavo zazidalnih načrtov. Obstajajo pa lastniki zemljišč, ki sicer imajo zemljišča v zazidalnem okolju, vendar zaradi različnih pogojev, kot je predhodno sprejem zazidalnih načrtov, še ni mogoče pridobiti gradbene dokumentacije, in pričeti z gradnjo, zato bi bilo vredno razmisliti o upravičenosti pobiranja take vrste davka.

Glede na to, da sem bil pred petimi leti kot predsednik KS Sp. Slivnica eden od pobudnikov in zagovornikov zazidljivosti slivniškega hriba, se tokrat oglašam zaradi šestnajstih lastnikov zemljišča na slivniškem hribu, ki so po mojem mnenju neopravičeno prejeli položnice za plačilo nezazidanega stavbnega zemljišča, ki pa dejansko ni zazidljivo. Vsote niso majhne, segajo do 300.000 sit, odvisno od velikosti parcele. Prostorsko ureditveni plan, ki so ga sprejeli svetniki občine Grosuplje, določa, da bo hrib zazidljiv pod pogojem, da se za to območje predhodno sprejme zazidalni načrt. Do izdelave zazidalnega načrta pa ni prišlo.

Ko je letos spomladi občinska uprava organizirala javno obravnavo na temo srednjeročnega plana zazidljivosti v občini Grosuplje, je iz predloga razvidno, da se v bodoče slivniški hrib izvzame iz zazidljivega okoliša. In sedaj, po vsem tem so lastniki prejeli odločbe za plačilo davka od nezazidanih zemljišč, ki očitno ne bodo zazidljiva. Kdo more reči, da ljudje niso opravičeno ogorčeni. Glede na to, da sem sodeloval pri zbiranju soglasij in izjav za spremembo namembnosti zemljišč, se počutim nelagodno zaradi neodgovornosti in malomarnosti nekoga, ki se ne zaveda, da je denar občutljiva zadeva. Zagotovo bi vsi dajatev rade volje plačali, če bi imeli zagotovilo, da bo zazidalni načrt izdelan in sprejet.

Osebnost se mi zdi razumljivo, da se plačuje nek davek za nezazidana stavbna zemljišča, vendar, kdo lahko zagotovi, da bodo zemljišča, za katera se zahtevajo zazidalni načrti, tudi dejansko zazidljiva, če iz prakse vemo, da veliko predvidenih, pa tudi že izdelanih zazidalnih načrtov, nikoli ni bilo sprejetih? Kot vemo, je pot do izdelave in sprejetja zazidalnega načrta dolga, traja lahko 5 pa tudi 10 let, ali pa se strokovnjaki zaradi novih pravil in novih konceptov premislijo in zazidljivo spremenijo v nezazidljivo, kot to želijo v primeru slivniškega hriba. Enaka zgodba se lahko ponovi kjerkoli in lastniki zemljišč naj v dobri veri pokorno plačujejo davek za zemljišče, ki nekoč bo mogoče ali pa tudi ne prodati kot zazidljivo zemljišče.

Druga dilema se mi postavlja tudi ob načinu določanja površine nezazidanega stavbnega zemljišča, ki je osnova za izračun davka. Urad za prostor se je tokrat očitno odločil, da se prispevek pobere kar od vse površine, ne samo od tiste, kjer bo nekoč stala stavba, ampak tudi od vrta, cest, parkirišč, zelenih površin... Odlok o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča govori o nezazidanem stavbnem zemljišču, zato bi bilo verjetno zelo prav, če se stavbno zemljišče najprej določi, se sprejme zazidalni načrt, šele nato pa se pristopi k pobiranju nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča. Tokrat pa se očitno nekoliko prehitava.

Gospo svetnice in gospodje svetniki! S pobiranjem davka od nezazidanih stavbnih zemljišč, ki niso zazidljiva, je očitno nekaj narobe.

Za konec, da ne bo kakšnih nejasnosti: na slivniškem hribu nisem lastnik niti 1m2 zemlje.

Dr. Peter Hostnik

Grosuplje, kdo bo tebe ljubil?

(osebno razmišljanje XVI)

Začela se je julijska vročina, konec šolskega leta. Sedim v senci domačega vrta in zaradi vročine mi prihajajo na misel spomini na mladost.

Najbolj smo se otroci veselili ob koncu šolskega leta sproščene otroškega kopanja v potoku Grosupeljščico. Ta mesta so bila pri "Malnu", v Bičju in Preski. Danes od teh treh lokacij za otroško kopanje ostane v Grosupljem samo še Preska. (To je ob nogometnem igrišču do novega naselja Marles, ali zaradi boljše razpoznavnosti, nasproti nove šole Brinje).

Brskal sem po spominu in tudi po dokumentacijah zazidalnih načrtov Občine Grosuplje in nisem nikjer zasledil kopališko rekreacijskega centra z ustreznim bazenom, ki bi koristil potok Grosupeljščico, ki je na tem kraju še čist, za dovod vode v bazen, v zimskem času pa bi to isto površino občani in naši otroci koristili za drsalnišče, kadar bi to bilo zamrznjeno. Enostavno in poceni rešitev za otroke, da jih ne bi bilo potrebno pošiljati v skoraj 100 km oddaljeno morje ali oddaljene bazene širom po Sloveniji. Seveda je potrebno takoj pristopiti k rezervaciji tega prostora za ta namen. Prilika izgubljena, ne vrne se nobena.

Službeno sem se zadrževal na obisku na železniški postaji Grosuplje in videl, kako lepi prostori in kako neizkoriščeni so. Po mojem mnenju imamo enkratno priliko, da te "neizkoriščene" prostore na železniški postaji Grosuplje koristno uporabimo za namestitev Muzeja o gradnji, delovanju in sedanjemu stanju dolenske in kočevske železnice. To bi bil tudi enkratni turistični ogled za naše otroke, znance in tudi turiste. Seveda je potrebno vložiti v ta projekt nekaj denarja in veliko dobre volje, tako s strani železnice kot tudi Občine Grosuplje.

Praznovali smo državni praznik in obenem tudi občinski praznik Občine Grosuplje. Bil sem na osrednji proslavi v Kulturnem domu Grosuplje in glej, namesto naše himne - Prešernove Zdravljice, so nam pevci zapeli kot uvodno pesem - pesem Žabe. Takega šoka v svoji dolgoletni izkušnji še nisem doživel. Mogoče res ne razumem modernih tokov, toda po mojem mnenju je to bila žalitev za vse prisotne ali pa tudi ne? Kdo ve, prihajajo novi časi, mladi ljudje, prihaja "new age". Good by, Slovenija.

Anton Žitnik

Grosuplje – vrtno mesto ali betonska soseska?

Na občinskih zemljiščih pri Starem gasilskem domu med Adamičevo cesto in stanovanjskimi blokovi ob Ljubljanski je na osnovi idejnega načrta arhitekta Aleša Vodopivca, ki je zmagal na javnem natečaju, izdelan ureditveni načrt.

Na 7300 m2 naj bi v obliki obrnjene črke L zgradili v enem kraku med sedanjim gasilskim domom in mostom čez Grosupeljščico enonadstropno poslovno stavbo (433m2 tlorisa), v drugem kraku pa pritlično pokrito tržnico (289 m2 tlorisa). Ta naj bi ločevala med obema krakoma in Adamičevo ležeči zeleni trg (1196 m2), tj. tlakovani trg z izrezi za že rastoča drevesa, od mestnega parka z otroškimi igriščem (4675 m2) na nasprotni, severni strani tržnice. Parkirišča so predvidena ob Adamičevi cesti (11), ob cesti proti mostu (21) ter ob stanovanjskih blokovi ob Ljubljanski cesti (23), skupaj torej 55 parkirišč na 705 m2.

Izhodišče arhitekta Vodopivca je vizija Grosuplja kot vrtnega mesta s pretežno zelenim in razmeroma čistim okoljem, zato želi preseči sedanji urbani konglomerat pri Starem gasilskem domu, v katerem se srečujejo vaški ambient drobnega merila z lepo obnovljeno kmečko domačijo in gospodarskimi posloplji, blokovna stanovanjska zazidava velikega merila in trška poslovno-stanovanjska hiša. Nova urbanistična ureditev naj bi bila most oz. povezovalni člen v tako raznorodni strukturi.

Več kritikom se zdi, da bo razpoložljivi prostor premalo izkoriščen, zato predlagajo stavbo ali stavbe z več poslovnimi prostori, več lokali in več parkirišč, če že ne tudi garaže. Predvidena ureditev se

jim zdi preveč podeželska, da ne rečemo kmečka: mesto je za njih pač visoko, betonsko in bencinsko.

Občinski svetnik Marjan Šircelj zagovarja tudi razširitev ureditvene območja, pri tem pa morda celo predvideva, da se razen Starega gasilskega doma porušijo še nekatere (ali kar vse?) že obstoječe individualne stavbe med potokom in Ljubljansko cesto. Taki megamestni načrti so bili že načrtovani, zlasti v času, ko je bil predsednik izvršnega sveta občine Marjan Ahlin. Toda v tistih "zlatih" časih so ceno zemljišč in objektov določali po uradnih shemah, zato je bila močno podcenjena. V sedanjih razmerah bi bila cena nedvomno zelo zelo visoka, še zlasti ker gradnja kake betonske soseske ni nobena družbena nujnost, nasprotno, s stališča stanovalcev v okoliških blokovi in hišah je povsem nepotrebna oz. naravnost škodljiva. Kakim 500 ali 600 prebivalcem v neposredni sosesčini bi bil namreč zazidan edini večji odprti prostor. Arhitekt Vodopivec je predvideval dobrih 4500 m2 zelenih, rekreaciji namenjenih površin, kritiki pa dvigujejo stavbe, širijo parkirna mesta ter postavljajo celo garaže!

K temu velja pripisati, da vsi vizionarji betonske soseske ob Starem gasilskem domu sami živijo sredi naravnih, kmečkih ali vikendskih zelenic. Morda si tudi zato v Grosuplju želijo liliputanskega Manhattan. Vendar pustimo ironijo. Naše nastajajoče mesto ne potrebuje blokovskih navpičnih vasi, temveč naj dobi podobo prijaznega, zelenega in tudi z arhitekturno tradicijo povezanega vrtnega mesta.

Jakob Müller

Gospodarsko interesno združenje turističnih jam

Čeprav GIZ upravljavec turističnih jam deluje v Sloveniji že 5 let, formalno-pravni postopek registracije ni bil izpeljan do konca. To se je zgodilo v Grosupljem, ko je bil v skladu s predpisi in ob navzočnosti notarja na skupščini podpisan akt o ustanovitvi tega združenja - pogodba, ki je obenem tudi statut.

Najpomembnejši cilji združenja so: širitev turistične ponudbe, usklajen nastop na področju turističnih jam v Sloveniji ter zavzemanje za visoko stopnjo varovanja naravne dediščine. Trenutno šteje združenje 17 članov, vključno s Postojnsko in Škocjanskimi jamami. Dejavnost združenja je zanimiva in razvejana in obsega široko paleto s turizmom povezanih dejavnosti. Že iz dosedanjega delovanja, kot je bilo slišati na skupščini, je mogoče sklepati, da gre za koristno povezovanje, ki poleg ostalega nudi prepotrebno strokovno pomoč članom iz dejavnosti združenja. To bo še zlasti potrebno v naslednjem obdobju, saj so vsi predstavniki omenjali, da se občutno zmanjšuje interes za

obisk turističnih jam v Sloveniji na splošno, ob tem pa je njihovo vzdrževanje finančno in sicer zelo zahtevno.

Ni povsem slučajno, da je Turistično društvo Županova jama Grosuplje organiziralo ustanovno skupščino GIZ, saj so se njegovi predstavniki, zlasti predsednik, dejavno vključevali že v dosedanje delo in razvoj združenja.

Pred skupščino so si udeleženci ogledali tudi Županovo jamo in bili navdušeni. Tudi to je pomembno, saj je v času, ko je povsod opazen upad obiskovalcev, dobrodošla vsaka pozitivna propaganda in afirmacija te naše lepe kraške jame in turistične točke.

Malči Žitnik

Podpisovanje ustanovne listine GIZ turističnih jam v Družbenem domu v Grosupljem - foto: Ingrid Kralj

Buba d.o.o.

Nova veterinarska ambulanta

Ob otvoritvi nove veterinarske ambulante

Prijazno vabilo na otvoritev nove veterinarske ambulante Buba d.o.o., ki sem ga prejel pred nedavnim, me je še posebej spodbudilo, da je treba tej dejavnosti nameniti posebno pozornost.

Čeprav je bila ambulanta uradno odprta 1. marca letos, so se odločili, da 1. julija nazdravijo in se poveselijo na pikniku pod streho gospodarskega poslopja. Tega dne sva se prvič v življenju srečala z mladim direktorjem ambulante, dr. veterinarske medicine Marjanom Kastelicem. Kljub množici njegovih prijateljev, profesorjev iz Veterinarske fakultete iz Ljubljane, stanovskih kolegov, javnih občinskih in krajevnih delavcev ter drugih gostov, so besede hitro stekle - kot da bi se že dolgo poznala.

Otvoritveno slavnost so začeli pevci Moškega pevskega zbora iz Šmarja-Sapa, v nagovoru pa je njegov stanovski kolega (prav tako dr. vet. med.) in predsednik Krajevne skupnosti Grosuplje dr. Peter Hostnik pozdravil njegovo odločitev, da je poleg intelektualnih sposobnosti udeležil tudi svojo podjetniško žilico.

Po srednji veterinarski šoli je končal še Veterinarsko fakulteto v Ljubljani leta 1996 in se nato tam zaposlil v Inštitutu za perutnino in male živali. Poleg študija si je precej izkušen pridobil od starejšega veterinarja tudi ob delu na terenu. Čeprav bi lahko ostal na fakulteti, se je odločil za podjetništvo.

V njegovi veterinarski ambulanti sta zaposlena še dva veterinarja. Več kot 200 let stara hiša, kjer je še do leta 1965 deloval zelo znani Roksov/Malenski mlin, so v zadnjih letih lepo in funkcionalno preuredili. Posameznim dejavnostim ambulante so prilagojeni tudi številni prostori. Poleg operativnih in bolnišničnih

zdravljenj živali imajo v enem od prostorov urejeno trgovino za vrhunsko dietno in ostalo hrano ter opremo za živali. V kratkem predvidevajo izpopolniti svojo diagnostiko še z rentgensko in ultrazvočno podporo.

Direktor Marjan pa poudarja: "Skrbimo za velike in male živali, za kmete opravljamo osemenjevanje in zdravljenje živali. Smo tudi edina veterinarska ambulanta za eksotične živali. Naše območje delovanja sega vse od širokega zaledja Ljubljane pa prek večjega območja Dolenjske z vključenim Novim mestom. Posebno skrb namenjamu specialistični terenski praksi z osemenjenjem, zdravljenjem in svetovanjem. Na podlagi spoznanj in specialističnega razvoja "male prakse" pa se veliko ukvarjamo tudi s hišnimi ljubljenci (psi, mački, ptiči...)"

Uradne ure imajo vsak dan (tudi ob nedeljah in praznikih) od 7. do 9. ure, ob delavnikih pa še od 17. do 19. ure in jih lahko pokličete na telefon 061/764-658 ali obiščete na naslovu Grosuplje, Rožna dolina 5. Dežurnega veterinarja iz njihove ambulante pa lahko pokličete kadarkoli (24 ur na dan) na mobitel 0609/619-524.

Z odločitvijo, da bodo v Buba d.o.o. svoje delo posvetili našim domačim živalim, hišnim ljubljencem in ostalim (eksotičnim) živalim, Grosuplje dobiva novo vrednost v širšem (lahko bi rekli kar medregionalnem) pomenu. Še posebej pa je odločitev pomembna zato, ker naznanja, da so med Grosupeljčani tudi ljudje, ki želijo svoje znanje in podjetništvo udeležiti v domačem okolju.

Korajža velja!

Jože M.

G-M&M, proizvodnja in marketing, d.o.o.

Pomemben proizvodni partner ameriške korporacije Black & Decker, predvsem pri zahtevnejših proizvodih

Leto 1993 je bilo za grosupeljsko podjetje Black&Decker prelomno. Zaradi izteka in nepodaljšanja pogodbe o skupni naložbi med korporacijo Black-&Decker in domačim partnerjem (razpad trga, bližina vojne, velika poslovna tveganja), bi lahko prišlo do likvidacije podjetja. Vendar so zaposleni po dolgotrajnem pogajanju odkupili terjatve obeh partnerjev in z ustanovitvijo zasebne firme G-M&M d.o.o. ter s podpisom pogodb o nadaljnjem sodelovanju s korporacijo Black-&Decker ohranili številna delovna mesta.

Danes je družba G-M&M d.o.o. v 100 % zasebni lasti in je pomemben proizvodni in marketinški partner ameriške korporacije Black-&Decker. Zaposluje blizu 100 delavcev in ima letni promet preko 30 milijonov DEM (od tega 17 milijonov DEM izvoza samo na zahodna tržišča).

Čeprav je leto ustanovitve družbe 1993, ima tradicijo proizvodnje električnih orodij še iz leta 1973, ko je bilo ustanovljeno podjetje Black&Decker Jugoslavija.

V podjetju G-M&M d.o.o. proizvajajo električna orodja (krožne žage, spenjalnike, brusilnike, delovne mize idr.) različnih blagovnih znamk v lasti korporacije Black&Decker, kot so Black-&Decker - orodje široke potrošnje, DeWALT - profesionalno orodje, namenjeno za obrt in industrijo, in ELU. Razvoj izdelkov je delno prenesen iz ameriške korporacije, imajo pa v družbi tudi lasten razvoj in kar nekaj izdelkov je rezultat domačega znanja.

Glede na to, da Black&Decker zaradi prestrukturiranja zmanjšuje število proizvodnih tovarn v Evropi, je G-M&M d.o.o., kot zaupanja vreden partner, ki zagotavlja visoko stopnjo kakovosti, med prvimi kandidati za prenos zahtevnejših proizvodov. Manj zahtevno proizvodnjo pa Black-&Decker seli v azijske države.

Podjetje G-M&M, proizvodnja in marketing, d.o.o. izvozi kar 95 % svoje proizvodnje v evropske države, v Kanado in Ameriko. Deloma je to posledica organizacije in delitve dela med različnimi podjetji, ki delujejo v okviru korporacije Black&Decker. Posebn-

ost je v tem, da so podjetja v različnih državah specializirana za proizvodnjo ožjega izbora izdelkov, ki se prepeljejo v skupni distribucijski center korporacije. Vsa ta podjetja so poleg tega zadolžena za ekskluzivno prodajo Black&Deckerjevih izdelkov na svojem regionalnem področju.

Isto velja tudi za G-M&M d.o.o., ki ima zastopstva in ekskluzivno prodajo zgoraj omenjenih izdelkov na slovenskem trgu in republikah nekdanje Jugoslavije. Za lažje pokrivanje obsežnega tržišča je družba ustanovila hčerinska podjetja na Hrvaškem, Makedoniji in predstavništvo v Republiki Bosni in Hercegovini.

Prodajni program G-M&M je sedveda precej obsežnejši od proizvodnega, zato naštejmo le nekaj blagovnih znamk ter skupin proizvodov: Black&Decker (električno orodje in pribor, vrtno orodje, Versapak večnamensko akumulatorsko orodje, mali gospodinjski aparati), DeWALT (električno orodje za industrijo in obrt ter pribor), DOM (visokokakovostni varnostni sistemi ključavnic, ki jih proizvaja tovarna v Bruehlu pri Koelnu, ki je del korporacije Black&Decker), varnostna tehnika CORBIN, BBW Bayrische Bohrerwerke (svedri, dleta in garniture), MINICRAFT (natančno električno orodje z nizko napetostjo).

V podjetju G-M&M posvečajo veliko pozornost kakovosti izdelkov, konkurenčnim cenam ter kratkim dobavnim rokom. Tudi zato so se odločili ter leta 1996

pridobili certifikat ISO 9001, ki potrjuje prepričanje zaposlenih, da je dobra kakovost prvi pogoj uspešnega poslovanja. Vse orodje, ki ga prodajajo, je atestirano.

Ker proizvajajo in prodajajo tehnično blago, veliko vlagajo v izobraževanje zaposlenih v G-M&M d.o.o. kakor tudi v izobraževanje pogodbenih prodajalcev Black & Deckerjevih izdelkov. Letno praktično in teoretično usposabljuje 400 trgovcev iz vse Slovenije ter drugih držav. Povabijo jih v Grosuplje in jim tu pokažejo in razložijo proizvodni proces ter upravljanje in uporabo izdelkov. Tako je lahko postrežba kupcu kvalitetnejša.

V podjetju G-M&M d.o.o. se zavedajo, da je danes težko prodati tehnični proizvod, če ni zagotovljen dober in učinkovit servis. G. Janez Pezdirc pravi, da imajo zelo dober servis z majhnim odzivnim časom. Orodje, potrebno servisa, zberejo po vsej Sloveniji, ga popravijo v Grosupljem in vrnejo na domači naslov. Imajo tudi številne pooblaščenec servise, ki zagotavljajo kakovostne servisne storitve.

Kljub veliki konkurenci na področju električnega orodja g. Branko Baričič ocenjuje, da imajo v Sloveniji največji tržni delež. V prihodnosti želijo nadaljevati sodelovanje z ameriško korporacijo Black&Decker, vendar pa razmišljajo o dolgoročnem razvoju družbe, ki bo vključeval tudi druge posle in partnerje ter bo zagotavljal uspešen razvoj družbe.

Tatjana Skubic

G-M&M - Trda in trdna pot do kruha

Turizem na kmetiji kot dopolnilna dejavnost

Turizem na kmetiji oz. na vasi je sestavni del vsakega turizma. S turizmom se ustvarjajo pogoji za vsestranski razvoj vasi.

Uspešen razvoj turizma na vasi je prispevek k uresničevanju strategije razvoja slovenskega turizma.

Pri razvoju slovenskega turizma je treba prevladati primere podcenjevanja turistične ponudbe na podeželju, ki je izredno pestra in obogatena z naravno in kulturno dediščino ter z drugimi originalnimi zvrstmi. Možnosti razvoja turizma na podeželju so še vse premalo izkoriščene. Osnovni namen turistič-

ne ponudbe na podeželju je zadovoljiti potrebe turistov in omogočiti zaposlovanje, zaslužek, perspektivo in socialno varnost ljudem na podeželju.

Za hitrejši razvoj turizma na vasi so potrebna nova investicijska vlaganja, sredstva pod ugodnejšimi pogoji pa je nujno vlagati strogo namensko. Davčna politika naj bi spodbujala turizem na vasi in posebej kmečki turizem kot dopolnilno dejavnost na kmetiji. Občine na podeželju naj oblikujejo lastno strategijo razvoja turizma (glede na dane potencialne možnosti).

Osnova razvoja kmečkega turizma je podeželje; kmečki turizem pa je osnova razvoja turizma na vasi.

Oblike turizma na vasi oz. turistične dejavnosti na kmetiji so lahko različne:

A - Stacionarni turizem

Gostje, turisti ostanejo na kmetiji več kot en dan in na kmetiji tudi prenočijo. Ponudba je lahko: prenočišče, prenočišče z zajtrkom, polpenzion, penzion, počitniško stanovanje, urejen prostor za kampinganje.

B - Izletniški turizem

Gostje pridejo na kmetijo le na

obisk za krajši ali daljši čas, vendar na kmetiji ne prespijo.

Kot oblika izletniškega turizma se čedalje bolj uspešno pojavlja posebna oblika z imenom kmetija odprtih vrat, ki ob določenih dnevih v tednu naključnim popotnikom ali izletnikom ali organiziranim skupinam nudi doma pridelano in predelano hrano in pijačo v ustrezno urejenih prostorih v okviru kmetije.

Vse omenjene oblike turistične ponudbe na vasi zaslužijo polno podporo. Pri tem ni zanemarljivo dejstvo, da mora pri omenjeni

dejavnosti sodelovati cela družina, vsak po svojih zmožnostih, če ne drugače, vsaj moralno, ker le tako lahko pričakujemo ustrezen učinek.

Pogoj za opravljanje turistične dejavnosti na kmetiji je opravljen 70-urni seminar za nosilce turistične dejavnosti ali ustreznost smer gostinske usmeritve. Prav tako mora gospodinja, oz. tisti, ki se ukvarja s pripravo hrane, opraviti tečaj higienskega minimuma ter biti zdravstveno pregledan.

Svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti
Irma Lekan

Gorsko-hitrostna dirka
"VIŠNJA GORA 99"
4. julij 1999
Prireditelj:
AMK Grosuplje

Dva pogleda:
Urednik proti Višnji Gori,

Črtalič pa proti
VRHU ...
in še naprej!

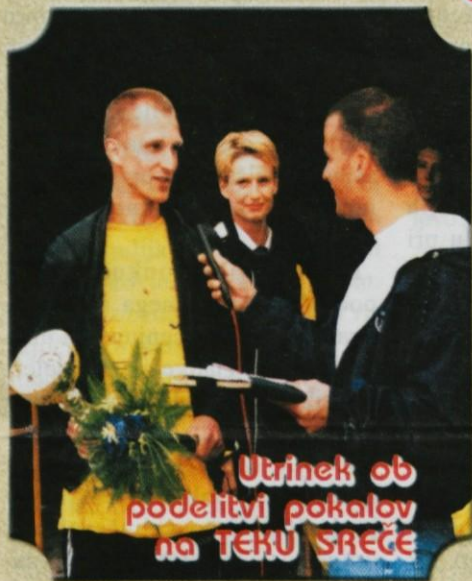
Polaganje
temeljnega kamna
za ADAMIČEV CENTER

Ob zaključku osnovne šole 99:
"Poletim do neba, poletim, se dotaknem ga..."

Iz albuma priredivitev in praznovanj

Utrinek ob
podelitvi pokalov
na TEHU SAEČE

Po prireditvi ob državnem in občinskem prazniku
so se nekateri seznanili s potekom
obnovitvenih del na tabornem obzidju.

Mnoge prireditve skozi vse leto v Grosupljem in okolici organizira ali pa popestri
Glasbena šola Grosuplje s svojimi komornimi skupinami in velikim pihalnim orkestrom.
(Levo: Braco, Janez in Benč v elementu...
Desno: Slobodan ne sodi k orkestru, je pa med prvimi violinami na radiu Zeleni val.)

URADNE URE:
VSAK DAN
OD 7. DO 9. URE,
OB DELAVNIKI PA ŠE
OD 17. DO 19. URE.
TELEFON:
061/ 764-658

DEŽURNI VETERINAR
24 UR NA DAN
MOBITEL:
0609/ 619-524

Obvestilo rejcem in lastnikom živali

NOVA VETERINARSKA AMBULANTA BUBA d.o.o.

Rožna dolina 5, Grosuplje

ZA ZDRAVLJENJE

<p>VELIKIH ŽIVALI:</p> <ul style="list-style-type: none"> • osemenjevanje in zdravljenje plodnostnih motenj • zdravljenje zavarovanih in nezavarovanih živali • oskrba z zdravili • svetovanje pri prehrani in rejji • obrezovanje in zdravljenje parkljev 	<p>MALIH ŽIVALI:</p> <ul style="list-style-type: none"> • preventivna cepljenja • zdravljenje psov in mačk • operativni posegi • svetovanje • specialistično zdravljenje eksotičnih živali (plazilci, ptice, glodalci) • oskrba z zdravili • bolnišnična oskrba
--	---

V sklopu ambulante je tudi specializirana in bogato založena trgovina s hrano in opremo za male živali.

V
S
R
E
D
I
Š
Č
U

Folklorna skupina KUD France Prešeren
na domači prireditvi
SREČNI SMO, ČE SMO DOMA

Koncert na Polci - Klemen in Tadej
"Malo za šalo..."

Kres, kakršnega v
tem tisočletju še ni bilo
na boštanjskem hribu.

Gasilci v Grosupljem so prevzeli
novo poveljniško vozilo in blagoslovili
reliefno podobo sv. Florjana.

Gasilci v Lučah so se povесelili ob
blagoslovitvi novega gasilskega vozila.

V zadnjih dveh letih so v Žalni potekala večja obnovitvena dela na župnišču,
gospodarskih poslopih in ureditvi okolice cerkve sv. Lovrenca. Ob izrednem posluhu župnika g. Andreja Šinka
za dobro delo med ljudmi je bila krona vsemu temu tudi NOVA MASA g. Toneta Zajca iz Luč.

Bančna skupina

Die Sparkassen

VAM V SODELOVANJU Z

1. LEASING

- * opreme (za frizerske salone, trgovine, ambulante ...),
- * strojev (industrijskih, gradbenih ...),
- * osebnih in tovornih vozil,
- * kmetijske mehanizacije

2. DOLGOROČNE IN KRATKOROČNE KREDITE iz tujine za

- * financiranje projektov ,
- * nakup, gradnjo ali adaptacijo poslovnih prostorov,
- * nakup osnovnih in trajnih obratnih sredstev,
- * širitev dejavnosti in financiranje proizvodnje,
- * možnost reprogramiranja obstoječih obveznosti,
- * obratna sredstva

Nudimo vam hitro, zanesljivo in strokovno svetovanje.
CONSULT d.o.o. (za Kärntner Sparkasse), Dunajska 63, Ljubljana
(061) 309-2-361, fax: (061) 309-2-397, ga. Urbančič

Gasilci v Lučah so dejavni

Gasilsko društvo Luče je 12. junija letos priredilo vrtno veselico. To pa ni bila le veselica, temveč je bil to vesel dogodek za gasilce in vse krajsane Luč, kajti na proslavi pred pričetkom veselice smo slovesno predali namenu novo gasilsko vozilo tipa Renault Master.

Proslave se je udeležilo veliko gasilcev okoliških gasilskih društev, župan občine g. Janez Lesjak, predstavniki Občinske gasilske zveze, gospod župnik Andrej Šink pa je avto tudi blagoslovil. Obenem pa vsako leto poteka pri nas tudi revija harmonikarjev in vedno je lepo prisluhniti mladim in tudi malo manj mladim harmonikarjem, ki veselo raztegnejo svoje harmonike.

Vsi dogodki pa sežejo že tri leta nazaj, ko smo se gasilci in krajsani odločili, da temeljito obnovimo že precej dotrajani in obnove potrebni gasilski dom. Prenovili smo ga temeljito, dejansko bi lahko rekli, da je šlo za novogradnjo. Ker stoji na mestu, kjer ob večjih padavinah nastopi talna voda, je bila obnova še toliko težja, zahtevnejša in nenazadnje tudi dražja. Zamenjano je bilo ostrežje s kritino, narejena nova fasada, urejene sanitarije in tudi novi prostori v nadzidanem zgornjem delu so zelo dobrodošli. Gasilski dom pa ni samo zbirališče gasilcev, temveč služi tudi za potrebe krajanov, saj v vasi nimamo drugega večnamenskega objekta. Tukaj potekajo družabne prireditve ob praznikih, še najbolj pa ga je vesela mladina, saj je to edini kraj, kjer se lahko nemoteno zbirajo in zabavajo. Potrebno je povedati tudi, da je obnova potekala predvsem na prostovoljni osnovi in z

denarnimi prispevki krajanov.

Ko so se dela z obnovo gasilskega doma končala, se je že pojavila ideja o zamenjavi dotrajnega gasilskega avtomobila, saj ga po 20.-ih letih ni bilo mogoče več uporabljati za posredovanje v primeru raznovrstnih naravnih nesreč, predvsem požarov, pa tudi poplave niso redki gosti naše vasi. Gasilskega avtomobila pa ne uporabljamo samo v te namene, ampak služi tudi za prevoz pokojnikov do pokopališča v Žalni, uporabljali pa ga bomo tudi za potrebe športnega društva, katerega nameravamo ustanoviti v okviru gasilskega društva. Naj ob tem še povem, da je velika želja krajanov, predvsem mladih, izgradnja športnega igrišča v neposredni bližini gasilskega doma. Priprave za odkup zemlje že nekaj časa potekajo, vendar je bilo potrebno dati prednost obnovi gasilskega doma in nakupu novega avtomobila.

Naj na koncu poudarim, da sta gasilstvo in družabno življenje v Lučah neločljivo povezana. Veseli in tudi ponosni smo, da imamo na vhodu v vas lepo obnovljen gasilski dom z lepo fresko sv. Florjana, zato se ob tej priložnosti krajsani vsem zahvaljujemo za finančno pomoč, kakor tudi za vzpodbudne besede, kajti človek velikokrat potrebuje tudi samopotrditev, da je na pravi poti. Brez vzornega sodelovanja med krajsani ne bi bilo tako, kot je. Lahko mi verjamete ali pa se sami prepričate, da je vas Luče v zadnjih letih postala veliko lepša tudi zaradi obnovljene cerkvice sv. Ožbalta, vendar o tem drugič.

Cilka Potokar

Več glav, več znanja, več zabave

Mladi ljudje se radi zabavajo, družimo in poprimemo tudi za delo, ko je to potrebno. Zato smo sklenili, da ustanovimo društvo z imenom Kalček, ki bi združevalo nas mlade. Ker nas je vse manj, je to še bolj potrebno. Zato te vabimo, da se nam pridružiš. Ne oklevaj, temveč nas takoj pokliči ter se pridruži našim vrstam! Na pragu poletja se odloči, da boš svoj prosti čas delil z nami! Ozri se okoli sebe: v vetru valovijo žitna polja, iz kozolcev prihaja vonj posušenega sena. Zadihaj s polnimi pljuči in zavričaj. Vsa ta lepota narave, ki te obdaja, je dana nam podeželjski mladini. Drugi so zanj prikrajsani. Pridi, čakamo te!

Da pa boš vedel, kam te vabimo, ti naše društvo predstavljamo v nekaj besedah. Društvo Kalček je ustanovljeno od leta 1999 in registrirano na UE v Grosupljem. Delujemo pa že nekaj časa pred ustanovitvijo. V tem času smo se udeležili izleta v Gardaland, obiskali jezero v tej italijanski pokrajini, šli na našega očaka Triglav, ogledali smo si Muenchen z okolico, več bavarskih gradov, se pomerili v smučarskih sposobnostih na Bledu in tekmovali v oranju,

seveda na regijskem in državnem tekmovanju oračev.

Udeležili smo se kmečkih iger, kjer nikoli ne manjka smeha in zabave. V načrtu pa seveda imamo še veliko podobnih zadev, kot so silvestrovanje, zimovanje, obisk kmečkih iger, spust s kajakom po reki Krki, ogled dirke Formule 1. S svojimi idejami pa boš tudi ti aktivno sodeloval pri naših načrtih za našo skupno prihodnost. Naše društvo povezuje mladino iz občin: Grosuplje, Dobrepolje in Ivančna Gorica. Tako bi skupno spravili v življenje naše načrte. Istočasno pa bi organizirali sodelovanje s sorodnimi društvi iz sosednjih območij.

Mi smo posadili zmo, iz katerega je v beli dan pokukal kalček. S skupno skrbjo zanj se bo lahko razvil v lepo in mogočno rastlino. Pridruži se nam, ne bo ti žal. Več glav več ve in v slogi je velika moč.

Vse dodatne informacije o društvu lahko dobite pri svetovalni službi v Ivančni Gorici pri svetovalki Irmi Lekan na tel. 778-130, ali pa na tel. 787-749 pri Franciju Omahnu.

Anica Omahen

Moja dežela, lepa, urejena in prijazna

Vsem KS na območju OTZ Grosuplje

Občinska turistična zveza bo tudi letos sodelovala v akciji TZS "Moja dežela - lepa, urejena in čista".

V zvezi s tem naprošam vse KS, da bi se vključile v te aktivnosti in pomagale, da bi lahko tudi na našem območju projekt uspešno stekel. Predvsem bi želeli, da spomnite in vzpodbudite krajsane za čim lepšo ureditev zunanje podobe bivalnega in delovnega okolja ter javnih površin na območju vaše krajevne skupnosti.

Vodstva KS prosimo, da bi imenovala ocenjevalne komisije in predlagale dve vasi ali zaselka, ki bi jih posebej kazalo upoštevati pri izbiri najlepše urejenega kraja v občini. Komisija, ki je bila imenovana za to nalogo, bo obiskala predlagane kraje in sprejela usklajeno odločitev za razglasitev najbolj urejenega kraja v občini Grosuplje. Priznanje bo podeljeno na posebni prireditvi.

Prosimo tudi, da bi sporočili predlog za najlepše urejeno hišo z okolico in kmetijo v vaši KS. Lastnikom bomo - po dokončni odločitvi komisije, podelili priznanje na omenjeni prireditvi.

Prosimo, da bi nam predlog čimprej poslali, da bo komisija lahko pravočasno opravila delo. Kjer imate na svojem območju turistična društva, se prosim, povežite z njimi.

Za sodelovanje se vam zahvaljujemo in pričakujemo vaše predloge.

S spoštovanjem vas pozdravljamo!

*Občinska turistična zveza
Franc Brane Žitnik*

Še ena, vroča gasilska novica

18. julija - Gasilci na Sp. Slivnici so ob 75. obletnici društva organizirali poleg proslave in prevzema nove visokotlačne motorne črpalke "Kotorna" tudi kviz v splošnem poznavanju občine Grosuplje in gasilstva.

Na Kvizu 99 je tekmovalo 9 ekip iz prostovoljnih gasilskih društev v občini in šolska ekipa iz Šmarja-Sapa, ki je zmagala na predhodnem medšolskem tekmovanju. Po zastavljenih dokaj zahtevnih strokovnih gasilskih in zgodovinskih vprašanjih se je v polfinale uvrstilo PGD Mala Ilva Gora, na 3. mestu so pristali gasilci iz Račne, za prvi dve mesti pa sta se potegovali Malo Mlačevo in domačini iz Sp. Slivnice. Po izenačenem rezultatu med njima je zmagovalca odločil žreb, ki je to mesto namenil Malemu Mlačevemu. Prav slednje so najbolj bučno vzpodbujali njihovi navijači v priložnostnih majicah in maskoto petelina.

Čestitamo vsem, ki so tekmovali, še posebej pa, seveda, zmagovalcem! Razgreto ozračje se je nato nadaljevalo tudi na veselici, kjer sta ljudstvo zabavala Korado in Brendi.

jm

"Srečni smo, če smo doma"

Pod svežimi vtisi medlih praznovanj državnega praznika sem v zadnji vroči junijski nedelji spet iskal svoj mir. Nevidna sila me je gnala tja, kjer sem vedel, da ga bom našel. To pot sem si izbral spet najlepši hribček v naši okolici - Kopanj. V Marijinem svetišču pa se je duša vedno tako globoko spočila in vedel sem, da bo spet tako.

Vsi, ki so to nedeljsko popoldne šli na Kopanj, pa so prišli še s posebnim namenom. Poleg domačinov so se zbrali tudi tisti, ki so v tej župniji preživeli nekaj let življenja. Po popoldanski sv. maši so na prireditvi z naslovom "Srečni smo, če smo doma" v organizaciji Turističnega društva Kopanj nastopili v kulturnem programu: mlajša folklorna skupina KUD France Prešeren iz Račne s plesi iz Šmarja in okolice, operni pevec Venčeslav Zdravec je zapel nekaj narodnih, šolarji iz podružnične šole Kopanj, in med

njimi tudi "prebrisani Janezek", ki vedno kaj posebnega pogrunta, ter lepo uglaseni kvartet mladih pevcev Beati iz Dobrepolja pod vodstvom Tomaža Šinkovca. Program pa je povezovala vsestranska animatorka in kulturna delavka Olga Gruden. Vedro razpoloženje že med samim kulturnim programom je nato nadaljeval priznani ansambel As Bend.

Ko sem se proti večeru poslavljaj od starih prijateljev z novimi spoznanji, mi je gospod Lucijan dejal: "Pa kaj lepega napišite o nas!" Med potjo domov sem skrbno ponavljal vtise in na koncu ugotovil, da je že to dovolj lepo, da si ljudje v današnjem času vzamejo čas za srečanje. In če so se pripravljene srečevati, je iz tega vedno nastalo nekaj dobrega.

Tisto, da pa naj sicer pišem samo o resnici, pa je že druga zgodba, ki jo bom še dolgo iskal.

Jože Miklič

Na pomoč, sv. Florjan!

Prostovoljni gasilci društva v Grosupljem so v soboto, 12. junija, proslavili kar dvojno veselje, saj so si s požrtvovalnim delom in zbiranjem sredstev nabavili novo kombinirano poveljniško vozilo in na pročelju Gasilskega centra odkrili reliefno podobo sv. Florjana v naravni velikosti.

Proslava se je začela z veliko povorko po Adamičevi cesti, v kateri so poleg gasilk in gasilcev iz okoliških krajev sodelovali tudi gostje iz Sečovelj in Pirana. Urejeni ešaloni so strumno sledili taktu godbe iz Vodice in pozdravili častno tribuno, na kateri so bili poleg gasilskih funkcionarjev tudi župan občine Grosuplje - Janez Lesjak, ki je ob svojem nagovoru simbolično predal ključke kombi-vozila poveljniku društva, in predsednik Krajevne skupnosti Grosuplje - dr. Peter Hostnik, ki je poudaril, da se med gasilce z odkrivanjem podobe sv. Florjana simbolično vračajo tudi duhovne vrednote.

Predsednik gospodarske komisije Alojz Kastelic je o izboru podobe povedal, da je komisija imela zahtevno nalogo, odločila pa se je za prepoznave lik sv. Florjana v rimski vojaški opravi s praporom in mlinskim kamnom. Ob osrednji podobi sta simbolično upodobljena še stara grosupeljska cerkev in mogočna lipa ob njej. V slavnostnem delu

prireditve so podelili tudi vrsto visokih gasilskih odlikovanj ter priznanj pokroviteljem in botrom, tako posameznikom kot tudi podjetjem, pa tudi svojim najzaslužnejšim članom. Prireditve je povezoval Božo Knez.

Po proslavi je beograjski nadškof in metropolit dr. France Perko ob somaševanju domačega župnika daroval sv. mašo za vse pokojne in žive gasilce. V pridigi je posebej opozoril na iztekajoče se stoletje, ki je bilo najbolj krvavo v človeški zgodovini. Obstaja pa nam upanje, da prihaja nov čas, ki ga bo treba živeti drug za drugega in ne drug mimo drugega, ali kot je dejal: "Narod, ki je sebičen, ni vreden prihodnosti." Tega se gasilci na Slovenskem zelo dobro zavedajo, saj organizirano pomagajo bližnjemu že stotridaset let, v Grosupljem pa vsaj od ustanovitve pred sedemdesetimi leti.

Ob koncu prireditve se je Zdravko Perme, predsednik društva, vsem prisotnim zahvalil za udeležbo in nadškofu nekako takole dejal: "Pred štiri leti, ko ste bili med nami ob predaji tehničnega gasilskega vozila, smo vam dejali - Na svidenje! Danes vam to ponavljamo - Na svidenje, gospod nadškof!"

Njegov nasmešek na obrazu pa je, prej kot je karkoli dejal, že vse povedal.

Jože Miklič

Predsednik gospodarske komisije Alojz Kastelic pri poročilu o njenem delu. (Na sliki z leve: preds. KS dr. Peter Hostnik, župan Janez Lesjak, preds. društva Zdravko Perme, Tone Krašovec in Lojze Ljubič.)

TD "Županova jama" Št. Jurij skupaj s pivovarno Laško prireja 7. avgusta v Mali vasi, pred zadružnim domom, prireditve pod naslovom

"Pivo in cvetje pri nas doma".

Ker je prireditve povezana tudi s cvetjem, bo po naših vaseh potekala akcija ocenjevanja vasi, domačij in stanovanjskih hiš. Rezultati bodo razglašeni na prireditvi, kjer bodo podeljene tudi nagrade.

Turistično društvo "Županova jama" - Št. Jurij

S Kucelja se daleč vidi - in slišil

Člani tekmovalne ekipe (od leve proti desni) Samo (S57KAA), Primož (S570PT), Tinkara (S570JA) - foto: Marko (S577SNE)

V začetku šolskega leta, ki se je ravno končalo, me je presenetilo povabilo: "Bi se udeležila tečaja za radioamaterje?" Že dalj časa sem razmišljala, da bi se lotila izpita za radioamatersko licenco, pa nikoli nisem dobila tistega odločilnega sunka: "Tukaj, zdaj!" Dobila sem ga od grosupeljskih radioamaterjev, ki so organizirali tečaj v Grosupljem, v klubskih prostorih na Adamičevi 10, nad gostilno "Pri Rusu".

Radioklub "Franc Rode" deluje od leta 1981, kot večina klubov včasih bolj in včasih manj aktivno. In zdaj se je očitno spet začelo bolj aktivno obdobje. Na tečaj nas je redno hodilo kakšnih deset in večina je na koncu izpit tudi uspešno opravila. Krasen občutek, ko dobro pripravljen opraviš sorazmerno težek izpit brez težav, vendar izpit ni samemu sebi namen. To so nam dokazali tudi dolgoletni člani kluba, ki so nas - začetnike - povabili na prvo pravo tekmovalje.

Kljub pomanjkanju izkušenj smo vsi sodelovali pri sestavljanju antene, privijali smo vijake, vlekli vrvi, zabijali kline. Hitreje, kot smo pričakovali, je bila antena postavljena, pod njo smo postavili piknik mizico, nanjo pa radioamatersko postajo in vsak svoje slušalke. Zdjaj je bilo treba postajo samo še priklopiti, obrniti anteno v pravo smer in že smo lahko začeli z delom. Prvih nekaj zvez je opravil izkušeni član kluba, ostali smo le sedeli zraven, gledali in poslušali. Radioamaterji iz vse Evrope so poizkušali vzpostaviti čim več zvez. Mi smo začeli ob šestih zjutraj, naši sogovorniki pa so imeli takrat že tudi po sto zvez in več. Priznati je namreč treba, da se je tekmovalje začelo že prejšnje popoldne, a ker je bilo naše prvo, smo se odločili le za enodnevno sodelovanje.

Ko smo se malo navadili, smo lahko

tudi sami poizkusili vzpostaviti kakšno zvezo. Krajše zveze s slovenskimi operaterji, niso bile tako težke.

Že prvi hrvaški operaterji so nas navdušili, ko pa smo se potem po vrsti pogovarjali še z radioamaterji iz Bosne, Madžarske, Italije, Češke, Slovaške, Avstrije in Jugoslavije, kar nismo mogli verjeti svojim ušesom! Večino časa sta za postajo delala dva operaterja, ostali smo igrali badminton, popravljali senco, narejeno iz šotorskih kril, ali pa samo poslušali in pomagali zapisovati. Dan je minil hitro in z rezultatom smo bili zadovoljni, saj smo vzpostavili več kakor sto zvez, kar za začetnike nikakor ni malo. In to kljub temu, da Kucelja ni ravno strašno visoka gora in da tudi naša antena ni bila pretirano velika. Poleg tega smo preživeli lep dan s prijatelji v naravi. Takoj smo se začeli dogovarjati za nova tekmovalja, razmišljati, kje bi lahko kupili anteno, ki bi bila last kluba (tokrat jo je posodil član kluba) in kovati načrte za prihodnje akcije. Predvsem pa komaj čakamo, da bomo v klubu postavili anteno, ki nam bo omogočila pogovore z radioamaterji iz Afrike, Rusije, Japonske, Amerike in podobno oddaljenih in nepoznatih krajev. V jeseni bomo zagotovo organizirali še en tečaj za začetnike, k sodelovanju pa bomo povabili tudi mlajše, od petega razreda dalje, saj smo prepričani, da bo naša aktivnost zanimiva tudi zanje.

Vabimo torej vse, ne glede na leta, ki jih zanima radioamaterstvo, tehnika, pogovori z ljudmi z vsega sveta ali pa so samo radovedni, kaj počnemo, da nas obiščejo ob torkih po sedmi uri na Adamičevi 10 v drugem nadstropju. Če nas ne najdete v klubu, lahko pustite svojo telefonsko številko in vas bomo poklicali, da se pogovorimo.

Tinkara Zornada

Praznik šoferjev

Dan, ko so partizanske motorizirane enote v Žužemberku prvičkrat sodelovale v borbi z okupatorjem, 13. julij, je obeležje stanovskega praznika šoferjev in avtomehnikov v Sloveniji. Obenem je pomnik bojem iz bližnje zgodovine, ko so slovenski šoferji s svojimi vozili postavili barikade na naših cestah in preprečili prodor sovražnim silam nekdanje jugoslovanske armade.

Šoferska organiziranost v Sloveniji obstaja več kot 75 let. Druga svetovna vojna je njeno delovanje prekinila, po letu 1945 pa so posamezniki postavili zahtevo po stanovski organizaciji poklicnih šoferjev. 10. junija 1951 je zaživela Zveza šoferjev in avtomehnikov Ljudske republike Slovenije, kmalu za tem pa se je njeno delovanje razširilo na številne podružnice, ki so se pozneje preoblikovale v samostojna združenja. "Danes je v zvezo vključenih 55 teritorialnih združenj z okoli 13.000 člani, ki so poklicni šoferji motornih vozil vseh kategorij, avtomehniki, vozniki gradbene, gozdne, kmetijske in druge mehanizacije, pripadniki ostalih poklicev in dejavnosti cestnega prometa in zainteresirani občani," je za naš časopis povedal sekretar ZŠAM Slovenije Stane Inkret. Kot eno temeljnih nalog zveze navaja širjenje prometno-tehnično-varnostne kulture med svojimi člani, posebno pozornost pa združenja namenjajo še preventivi in vzgoji vseh udeležencev cestnega prometa, posebej šoloobveznim otrokom.

Nedavne zaplete v slovenskem avtoprevozništvu in njihov vpliv na organizacijo Inkret komentira kot brezbrizno vedenje državnih organov do problematike cestnega prometa in transporta. Spremenjene statusne oblike, gospodarski in družbeni problemi so dejavniki osipa simpatizerjev organizacije. "Volje do dela šoferjem, avtomehnikom in ostalim prometnim delavcem do danes nihče ni mogel odvzeti. Četudi marsikomu odvzamejo vsakdanji kruh in ga potiskajo na cesto brez volana, to strumno prenašamo in dokazujemo, da je v nas zdrav duh, ki se ga ne da zlomiti, je z delovnim entuziazmom sklenil pogovor Stane Inkret.

Barbara Pance

Iščemo podporne člane za delo v Društvu upokojencev

Varovanje zdravja in možnost za posredovanje lastnega znanja sta dva močna vzgiba za dejavnost mnogih starejših ljudi v tretjem in četrtem življenjskem obdobju - od 65. leta starosti naprej.

V naše vrste vabimo upokojene strokovnjake različnih področij. Doslej smo pridobili psihologa za svetovanje pri osebnih stiskah in strokovnjaka za zdravo prehrano ter merjenje krvnega tlaka in nego bolnika na domu. Vedno aktualna potreba je svetovanje in praktični prikaz v ravn-

trativnimi ustanovami (mnogi naši člani poiščejo nasvet ali drugačno pomoč pri poverjenikih ali na sedežu društva).

-Vzpodbujamo in olajšujemo številne procese v korist zdravja. Pomagamo k zdravemu življenju zdravja (namesto kurative).

-Naš odnos do zdravstvenih in socialnih služb je partnerski in dopolnjujoč (ne rivalski), podporen (ne konflikten).

-Z delovanjem vzpodbujamo vrednote, kot so: varovanje zdravja, od-

govornost za zdravje, osveščenost, solidarnostno vedenje, prosvetljenost, zmanjšujemo psihične obremenitve ljudi (pretežno v jesenskem, zimskem in pomladanskem času organiziramo predavanja in posvete z različnimi strokovnjaki).

-Skozi vse leto spremljamo življenje starejših ljudi v okolju, v okviru zmožnosti poskušamo pomagati v stiski.

-Poskušamo pokrivati nekatere potrebe, ki jih ne more pokriti ne država in tudi ne družina (omogočamo sproščujoča srečanja, na katerih se lahko posamezniki uveljavljajo, spoznavajo, teko koristna in prijetna znanst-

va, idr).

-Dajemo občutek koristnosti, zadovoljstva, osebnostne rasti, povezanosti med ljudmi, pridobivanja novih znanj in plemenitenja lastnih izkušenj. Še v tem mesecu bomo odprli na novo pridobljene prostore nad klubom. Od stanovalcev pričakujemo razumevanje za sobivanje in predvsem korekten odnos do našega prostovoljnega - človekoljubnega delovanja in nekaterih specifičnih potreb. Stanovalcem, ki kažejo naklonjenost do naših prizadevanj, nas prijazno usmerjajo in pomagajo s koristnimi nasveti, predvsem pa 14 članom društva, ki so brezplačno opravili skupaj preko 250 ur časa za čiščenje in preurejanje teh prostorov, se v imenu vseh članov Društva upokojencev iskreno zahvaljujem. Za opremo s potrebnimi pripomočki pa bomo iskali sredstva tudi pri ZDUS, zavarovalnicah in podjetnikih.

Avgusta bomo imeli dopust.

V sili kličite naslednje številke: 773 487 (Kocman) za primer smrti, 773 750 (Hrovatin) ali 763 021 (Lisec) ali 771 092 (Barič) pa za druge nujne probleme.

Marta Hrovatin

Jože Smolej - 83-letni športnik
foto: DU Grosuplje

ju z bolnikom, ki se vrne iz bolnišničnega zdravljenja. (v novo pridobljenih prostorih našega društva bodo poleg individualnega pogovora možni tudi prikazi postopkov in praktično delo).

Katere prednosti ima prostovoljno delo v društvih v primerjavi z delom v javnih službah?

Prostovoljsko delo pri različnih koristnih aktivnostih na svojstven način pomaga vzdrževati osebno psihofizično in tudi družbeno ravnovesje: -Smo bližje ljudem in lažje dosežemo večje število ljudi (imamo 26 poverjenikov, ki delujejo v svojem ožjem znanem bivalnem okolju; tvorijo svojevrstno mrežo, znotraj katere sorazmerno dobro poznajo razmere, v katerih delujejo in živijo naši člani).

-Smo prožni v odzivanju in občutljivi na potrebe ljudi.

-Razpolagamo z veliko pobud in zavzetosti (v društvu imamo 10 delovnih skupin, ki jih vodijo animatorji - vodje skupin).

-Smo dostopni vsem skupinam ljudi, poskušamo pomagati v stiski.

-Smo sprejemljivi za mnoge ljudi, mnogim dajemo občutek varnosti.

-Smo posredniki med civilnimi ter javnimi - zdravstvenimi in adminis-

Večer se je prevesil v jutro

Pisalo se je leto 1991 - 25. junij. Dan se je prevesil v noč, ko smo se krajani vasi Sp. Blato, Gatina in Sp. Duplice zbrali na Brodu, ob poti, ki vodi na Gatino in se veselo razpoloženi pri-družili slavnostnim prireditvam, ko je v Ljubljani potekala proslava v počastitev slovenske državnosti. Večer se je prevesil v jutro, ki ni zaznanjalo nič dobrega. In vendar je zmagala klenost slovenskega človeka in slovenskega naroda.

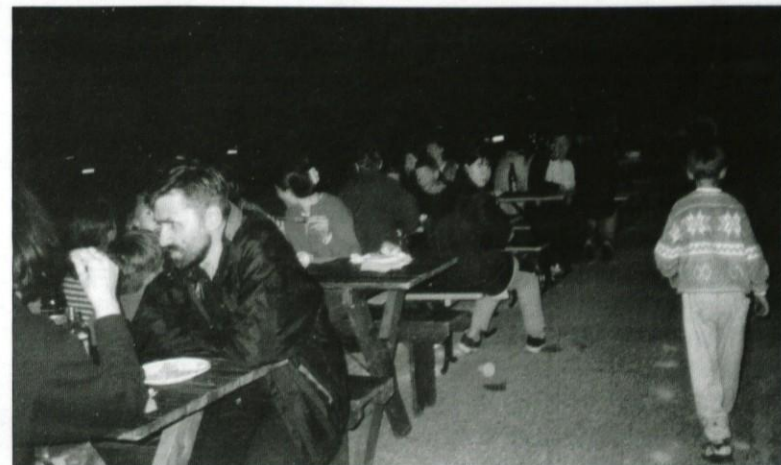
V spomin na ta dan smo krajani na Brodu zasadili lipo kot simbol slovenstva. Ob lipi se zbiramo vsako leto na predvečer Dneva

državnosti. Tako je bilo tudi letošnjega 24. junija, ko smo naše skupno praznovanje pričeli s sv. mašo v cerkvi Janeza Krstnika na Gatini in ga nadaljevali v veselem razpoloženju. K temu so prispevale tudi občutene besede in misli o našem praznovanju predsednika KS Grosuplje dr. Petra Hostnika. Ko se je nad zemljo spustila noč, je zagorel velik kres in daljni okolici naznanil naše praznovanje. Za dobro razpoloženje so poskrbeli prizadevni člani GD Gatina, Sp. Blato in Duplice in pa seveda ansambel As bend, ki ga vodi domačin

Tomaž Čakš. Naše praznovanje se povezuje tudi s prijetnim druženjem, ki ga v današnjem času vsebolj pogrešamo, saj se v tekmi s časom današnji človek zapira v svoje okove in za sočloveka skoraj ne najde časa. Zato so takšna in podobna srečanja prijetna in potrebna. Dan slovenske državnosti si to zasluži in zaslužimo si tudi mi na poti v bolj odprto prihodnost.

vaščani Gatine, Sp. Blata in Sp. Duplice

Praznovanje, združeno s prijetnim druženjem

Sožitje - za sožitje

Mineva pol leta od naše ustanovitve, ko že lahko napravimo prvo sramežljivo kljukico za opravljeno nalogo.

Obiskali smo skoraj vse družine prizadetih članov. Na terenu smo se srečali s srečnimi in manj srečnimi, tudi takojšnje pomoči potrebni, nekaterimi malo prestrašenimi, kaj bi radi od njih, tretjimi spet veselimi našega obiska.

Da bi otrokom oziroma ljudem s posebnimi potrebami dali možnost predstavitve in samopredstavitve, smo jih povabili 22. maja na srečanje na Lavričevo kočjo nad Stično. Pripravili smo jim prijeten program s pogostitvijo, srečelovom, živo glasbo, raznimi igrami in podeljevali smo celo medalje za zmago v določeni igri. Srečanje je bilo prijeto in spontano, a žal spet ugotovljamo, da se družine niso udeležili v želenem številu. Nič prijeto za organizatorje. Hočemo in želimo dati možnost bogatiti njihovo življenje, jim nuditi sprejetost, zagotoviti varnost, svobodo in zabavo, hkrati pa jih soočiti z realnostjo, odgovornostjo in potrebami drugih. Trudili se bomo, da nas bo na naslednjem srečanju več.

Kot vedno smo tudi tokrat vabili goste, med drugimi tudi župane vseh treh občin in člana Zveze Sožitje iz Ljubljane. Odziv je bil, dane so bile obljube, ki jih bomo s skupnimi močmi postopoma tudi udeležali. Tudi s strani Zveze Sožitje smo dobili kanček upanja, da pravilno delujemo. Tu se moramo spet zahvaliti za neštete darove dobrih ljudi.

S pomočjo Zveze Sožitje smo pomagali pri organiziranju letovanja motenih oseb in njihovih spremljevalcev oziroma družin. Vse starše oz. rejnike pa obveščamo, da je možnost letovanja tudi samo za motene osebe, ki jih vodijo za to usposobljeni strokovni delavci.

Na Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve je bila dana pisna pobuda za ustanovitev varstveno delovnega centra (VDC) na območju občin Grosuplje, Ivančna

Iz srečanja društva Sožitje pri Lavričevi kočji

Gorica in Videm-Dobrepolje. Pričakujemo konkretno študijo o načinu organiziranja VDC, ki bi bil za naše tri občine najprimernejši. Na osnovi teh izhodišč bomo izdelali projekt za dejanske potrebe VDC. Ker je to vezano na daljši rok, bomo za vmesni čas iskali najustreznejšo začasno rešitev. Tu računamo na nesebično pomoč pri občinskih svetih občin.

S Centrom za socialno delo je bilo usklajeno število vseh oseb s statusom invalida po Zakonu o družbenem varstvu duševno in telesno prizadetih oseb. Ta naloga je pomembna zato, ker kasneje ne bo več mogoče v nacionalnem programu popraviti deleža potreb in zagotavljanju kapacitet.

Da bi dane naloge lažje in bolje opravili, bomo morali del sredstev poiskati tudi sami. V ta namen nameravamo v bližnji prihodnosti:

- organizirati dobrodelno prireditev
- poiskati sponzorje pri delovnih organizacijah in samostojnih podjetnikih.

Uspeh bo odvisen tudi od vas. Cilje smo si določili, le doseči jih še moramo. Iskreno upamo na pomoč tistih, ki to zmorejo in hočejo.

Za Sožitje Grosuplje
Andreja Ljubič

V Rožletu je lepo

Zaključilo se je šolsko leto in v ušesih nam še zveni refren: "Mi smo mini maturanti...", katerega so nam ob zaključku male šole prepevali naši otroci.

Vzgojiteljice vrta Rožle so 10. junija 1999 pripravile likovne delavnice in nanje povabile svoje male varovance ter njihove starše. Poskrbele so za materiale, pribor in pripomočke, starši smo bili zadolženi za priboljšek, otroci pa so k veselemu razpoloženju pripomogli že s svojo živahnostjo in razposajenostjo. Skupaj smo risali, lepili, zlagali, oblikovali, skratka, ustvarjalnosti in idej ni manjkalo, saj so bili izdelki namenjeni Domu starejših občanov v Grosupljem, kamor so jih odnesli otroci iz skupine Pikapolonic. Ob ustvarjanju so nam otroci iz vsake skupine zapeli par pesmi. Najbolj nas je verjetno ganila skupina Pikapolonic, ki je glasno prepevala "Mi smo mini maturanti, v šolo bomo šli..." Mamice so s težavo premagovale solze, očki pa

so ponosni kimali, češ: "Naš gre pa že v šolo!". Pa ni dolgo tega, ko smo jih majhne in nebojlene pripeljali prvič v vrtec in boječe opazovali: "Bo ostal, ali bo jokal?". Ostali so, vsi, in napredovali od metuljčkov do čebelic, ptičkov, zdaj pa zapuščajo Rožleta kot pikapolonice.

Vsako leto, ko so v vrtec sprejeti novi otroci, lahko slišimo katerega od staršev, ki je razočaran, ker so njegovega otroka razporedili v vrtec Rožle. Take skrbi so popolnoma odveč in so celo krivične do vzgojiteljic, ki se zaradi prostorske stiske in slabše opreme še veliko bolj trudijo, da bi bilo našim otrokom lepo. Poleg tega je bilo v štirih letih, kolikor so bili naši otroci v vrtcu Rožle, ogromno izboljšane tako v igralnicah in garderobah, kot tudi na igrišču.

Hvala Darji, Ireni M., Heleni, Klavdiji, Zdenki, Ireni H., Sabini, Ireni J., Ljubici, Fikreti in Jelki.

Starši

Tudi med počitnicami bodo bivši prvošolčki varnejši na cesti

Vse prepogosto beremo o prometnih nesrečah, katerih številne žrtve so otroci. Zato je treba storiti vse, da bi bilo takih nesreč čim manj. Tega se na naši šoli vseskozi zavedamo in že na začetku šolskega leta organiziramo razne krožke in druge oblike dela in otroke seznanjamo, kako se je treba obnašati na cesti, bodisi kot pešec, kolesar ali sopotnik v avtu. Še posebno skrb posvečamo prvošolcem.

Kar za dva razreda jih je bilo na naši šoli na Tovarniški 14 v preteklem šolskem letu. In te male radevedne in včasih raztresene "bučke" je že prvi šolski dan obiskal policist PP Grosuplje gospod Jože Marčič. Njegov nagovor je tedaj veljal predvsem staršem prvošolcev. Svetoval jim je, naj otroke nekaj dni redno spremljajo v šolo in nazaj ter jih naučijo uporabljati najbolj varne poti. Predvsem naj bodo starši svojim otrokom vzgled, kako se obnašajo v prometu. Ves mesec september smo v šoli pri pouku posvetili veliko učnih ur prav o varnosti v prometu. Pri eni taki uri je ponovno sodeloval g. Marčič in učencem odgovarjal na številna zastavljena vprašanja.

In na vrsto je prišla praksa. Da smo

vse skupaj poživili, sta nas obiskala dva policista-konjenika. V začetku sta nadebudneže zanimala le konja, ki pa se nista dala zmesi in sta ponosno hodila po poteh, ki jih naši otroci najpogosteje uporabljajo, četica "praktikantov" pa za njima. Otroci so ugotovili, da so policisti na cesti pravzaprav naši prijatelji in ne le zato, da nas kaznujejo. Marsikateri učenec je tudi očija ali mamico podučil, da je treba v avtu privezovati varnostni pas in voziti previdneje. Cesto pa je bilo treba prečkati predvsem na zebrah.

Za zaključek projekta o prometni varnosti pa smo v mesecu juniju obiskali Policijsko šolo v Tacnu. Tam so nas zelo lepo sprejeli in nam predstavili, kako poteka šolanje bodočih policistov. Z zanimanjem smo si ogledali šolski muzej, pokazali so nam službene pse, ki jim velikokrat pomagajo pri delu, v teolavnici so, predvsem fante, navdušili s prikazom borilnih veščin, najbolj pa so razveselili otroke, ko so jim dovolili sesti na policijski motor. Tedaj je marsikateri pomislil v svoji glavi: "Ko bom velik, bom policist."

Pa srečno v prometu, dragi otroci!

Suzana Pevec, Zdenka Koščak
Osnovna šola Louisa Adamiča

Naš naravoslovni dan

Hodim v 2.razred OŠ Louis Adamič Žalna. Z učiteljico smo se dogovorili, da bi imeli naravoslovni dan o čebelah. Odločili smo se, da bomo povabili čebelarico Olgo Tomažič iz Grosupljega. To smo tudi storili. Rada se je odzvala našemu vabilu.

Ko se je pričel pouk, sta v razred vstopili čebelarica Olga in naša učiteljica Meta. Gospa Olga se je najprej predstavila, nato pa smo začeli z našim naravoslovnim dnevom. Pokazala nam je stvari, ki so potrebne za čebelarstvo.

Čebelarški klobuk nam varuje pred piki čebel. Na mreži, ki je v panju, se nabira propolis, ki je zelo zdravilen za vneto ali prehlajeno grlo. Satje je iz voska. Delajo ga čebele delavke. Luknjice so šesterokotne oblike. V luknjice matica odlaga jajčeca. Čebele delavke tja spravljajo cvetni prah in medičino, ki jo naberejo. Čebelarica Olga nam je povedala zelo zanimiv dogodek o delu s čebelami. Izvedeli smo tudi, da je v čebelji družini le 1 matica, do 8 trotov in od 60.000 do 80.000 čebel delavk.

Čebelarici Olgi Tomažič se iskreno zahvaljujem v imenu celega razreda. Naravoslovni dan je bil lep in zanimiv, še boljši pa je bil med, s katerim smo se posladkali.

Mojca Hren - 2.r. OŠ Žalna

Veselje in srečo je treba znati deliti

Levo zgoraj: Šolska avla je bila pretesna za številne obiskovalce - Desno zgoraj: Prvošolci se predstavijo Desno: Predstava osmošolcev "Kaj nam pa morejo"

Pred odhodom na zaslužene počitnice so tudi letos šmarnski šolarji poskrbeli za prikaz bogatega letošnjega dela. V petek, 18. junija, so pripravili za starše in krajane tri dramske igrice, razstavo izdelkov in dosežkov, računalniško in likovne delavnice ter pester kulturno zabavni program.

Veselje in sreča sta se iz otroških oči razlila med obiskovalce.

Pomočnica ravnateljice Milena Lunar

Zgoraj: S starši v likovni in računalniški delavnici - Spodaj: S plesom in pesmijo na počitnice

Mladi in aktivni

Društvo Explorik je razmeroma mlado društvo. Ustanovljeno in registrirano je bilo konec leta 1998. Ime društva Explorik kar najbolj predstavlja področja našega delovanja: "ekstremno društvo popotovanja, rekreacije in kulture". V letošnjem letu smo izpeljali že kar nekaj smučarskih izletov, priredili smo pustno zabavo, uspešno smo organizirali akcijo "Veter v laseh, s športom proti drogi", udeležili smo se tudi 1. tekme za evropsko prvenstvo z gorskimi kolesi v Italiji. Izvajamo redno tedensko rekreacijo s kolesi po cestah in izven urejenih poti, igranjem košarke, rolanjem, izleti v hribe in drugimi športnimi aktivnostmi. Skratka naši načrti so obširni in raznoliki, da bi bilo naštevavanje kar preveč dolgočasno. Seveda pa so v planu še druge dejavnosti npr.: kulturne delavnice, potopisna predavanja in podobne aktivnosti.

Naši člani so predvsem mladi ljudje. Ker naša pravila za včlanitev niso preveč toga, se mladi zlahka in z veseljem včlanjujejo. Društvo že šteje 150 članov. Delamo stvari, ki so mladim všeč, hkrati pa jim koristijo pri psihičnem, kulturnem in fizičnem razvoju.

Ob koncu pa še vesela novica, da se je ob prireditvi mladinske akcije "Veter v laseh, s športom proti drogi" z občinske strani le našlo nekaj sredstev, ki so pomagala nekoliko zakrpati finančno praznino, nastale ob organizaciji te prireditve. Potrdilo se je staro reklo, da božji (in občinski) mlini meljejo počasi, vendar zanesljivo. V imenu organizatorja se zahvaljujem Občini za nakazana sredstva.

Vsi, ki bi radi sodelovali z nami pa lahko dobite podrobnejše informacije na tel. št. 772-386.

Društvo Explorik - Uroš Perme

Dan za ekologijo

Naš zadnji naravoslovni dan je bil ekološko obarvan. Skupine učencev so raziskovale, kako čisto je naše okolje in kako ljudje skrbijo za čistočo. Ker vemo, da je čistoča vir zdravja, smo se odpravili po okolici Grosuplje, da bi raziskovali urejenost.

Skupine so si ogledale urejeno smetišče Špaja dolina, čistilno napravo, opazovali so, kje so divja odlagališča. Naša skupina pa si je ogledala, kako reciklirajo plastiko. Šli smo v podjetje Omoplast. Prijazen gospod nas je sprejel in nam razkazal recikliranje plastike. Razložil nam je postopek.

Odpadno plastiko pripeljejo iz raznih tovornjakov po Sloveniji. Plastike je več vrst, zato jo morajo najprej razvrstiti. Nato jo operejo in v posebnih mlinih zmeljejo. Da je uporabna kot nova, jo morajo pregreti, da se spremeni v majhne kroglice, granulato. Tega potem prodajo tovarnam, ki izdelujejo nove plastične predmete. Ker je plastika iz nafte, s tem privarčujejo galone nafte. V podjetju imajo velike stroje. Zaposlenih imajo 18 ljudi. Na leto lahko predelajo približno 7120 ton plastike.

Videli smo veliko zanimivega in spoznali, da lahko veliko odpadnih stvari spremenimo v nove in uporabne.

Vanča Žorž - OŠ Brinje

Slovo od osnovne šole

"Poletim do neba, se dotaknem ga..."

je bil moto valetov osmošolcev generacije 98/99 OŠ Brinje Grosuplje. 1. septembra 1991 smo se kot ptice selivke zbrali v gnezdu, se dvigali in spuščali po sinjem nebu, kamor so nas nesle peruti.

V ponedeljek, 14.6.1999, smo prišli do križišča, ko so se naše poti razšle in iz skupnega gnezda odleteli novim dosežkom naproti.

Na valetih smo obudili spomine na prejšnja leta, ki se jih bomo spominjali s solzami v očeh in z nasmehom na ustih.

Vsako šolsko leto so zaznamovali dogodki, ki smo jih obudili in privlekli na plan kot glavno točko našega programa:

Vrnili smo se v drugi razred, kjer smo se kot bosopeti rano prebudili in odpravili v svet, v tretjem razredu smo nagajali učiteljem in si s tem pridobili črne pike, v četrtem razredu smo brez postanka skakali gumitvist, v petem razredu pa spali spanje pravičnega. Ples je prišel na prvo mesto v šestem razredu, medtem ko smo v sedmem razredu polnili dnevnik in se razživel na naravoslovnem taboru v Libeličah na Koroškem. V osmem razredu smo se predvsem učili, na koncu pa smo si privoščili tudi raftanje in potep po Gardalandu.

Valeta se je počasi bližala koncu in deležni smo bili še zadnjih napotkov in lepih besed za popotnico v življenje s strani naše ravnateljice Irene Kogovšek. Tudi mi nismo pozabili na zahvale našim razredničarkam, ravnateljici, vsem učiteljem in ostalim delavcem šole, saj nam bodo vedno ostali v lepem spominu.

Z zaključno pesmijo smo posegli v srca vsem tistim, ki so nas spremljali v teh osmih letih šolanja in iz njih izsrkali žarke sonca. Refren "Poletim do neba, poletim, se dotaknem ga", je tudi iz nas izvabil solze, saj smo se zavedli, da smo si zadnjič tako blizu in da si bo zdaj vsak spletal svoje gnezdo.

Odšli smo skozi okno v svet in šele takrat smo spoznali, kako zelo se imamo radi in koliko pomenimo drug drugemu. Ganljiv je bil trenutek, ko so nam po licih polzele solze in ko smo se poslavljali z objemi in poljubi.

To je bilo naše slovo od šole, ki jo bomo v srcih ponesli s seboj, kot delček mladosti in mozaiku našega življenja.

Ines Meznarič in Tina Podržaj osmošolki OŠ Brinje Grosuplje

Uspehi učencev OŠ Brinje v šolskem letu 1998/99

V tem šolskem letu je obiskovalo našo šolo 521 učencev, ki so dosegli 99% učni uspeh. Večina je z rezultati svojega dela zadovoljna, nekaterim pa je za dosego zastavljenih ciljev zmanjkalo ali časa ali energije. Nekateri so morda slabo ocenili svoje sposobnosti in si postavili previsoke cilje, zopet drugi pa kljub sposobnostim morda niso dosegli najboljših rezultatov zaradi podcenjevanja in zahtevnosti izobraževalnega programa. Kakorkoli že, za vse je to ena izmed mnogih življenjskih izkušenj, iz katerih se vsi največ naučimo.

Med letom so se učenci preizkusili v znanju iz matematike, logike, slovenskega, angleškega in nemškega jezika, zgodovine, računalništva, prometa in vesele šole. Tekmovali so v odbojki, nogometu, atletiki, košarki, šahu, plesu in povsod dosegli izvrstne rezultate. Za zlato Vegovo priznanje v znanju iz matematike se je potegovalo 64 učencev, od katerih je 7 prejelo bronasta, 2 pa srebrna Vegova priznanja. Katja Trtnik se je uvrstila tudi na državno tekmovanje in prejela zlato Vegovo priznanje. V logiki je tekmovalo 43 učencev, od katerih se je Andrej Leban udeležil tudi državnega tekmovanja. V znanju iz slov. jezika in književnosti za zlato Cankarjevo priznanje je tekmovalo 18 učencev. Pet učencev se je uvrstilo na državno tekmovanje in so prejeli tri srebrna (Mateja Legan, Polona Črtalič, Manja Lampret) in dve bronasti priznanji. Nemškega jezika se je pri fakultativnem pouku učilo 84 učencev. En učenec se je uvrstil na državno tekmovanje in zasedel 9. mesto, izdali pa so tudi svoj časopis. V znanju iz angleškega jezika si je Ivo Bohte na državnem tekmovanju prislužil srebrno priznanje in le za točko zgrešil zlato. Uspešni smo bili tudi na državnem tekmovanju iz računalniškega programiranja, saj je Andraž Repar dosegel 9. mesto v državi. V znanju iz zgodovine se je pomerilo 20 učencev, od katerih je 7 učencev prejelo bronasta, 1 učenka pa srebrno priznanje.

Vesela šola je področje, na katerem že nekaj let dosegajo naši učenci izjemne uspehe. Letos so na regijskem tekmovanju zasedli vsa prva mesta, razen v 8. razredu in si s tem priborili uvrstitev na državno tekmovanje, kjer so Andrej Leban, Urša Poljanec in Katja Trtnik dosegli naziv državnih prvakov v 5., 6. in 7. razredu.

Na medobčinskem tekmovanju Kaj več o prometu smo ekipno že drugič zapovrstjo zasedli 1. mesto, posamezno pa je Peter Hojč osvojil 2. mesto, Janez Sodja pa 3. mesto.

Mladi šahisti so bili na vseh tekmovanih več kot odlični. Ana Srebrnič si v konkurenci do 16 let deli 1. do 2. mesto v državi in nas bo v septembru zastopala na evropskem prvenstvu v Grčiji. Marko Srebrnič je na državnem prvenstvu osvojil 1. mesto in si priigral bivanje na svetovnem prvenstvu v Španiji, Anja Finc pa je osvojila odlično 5. mesto v državi.

Na plesnem področju je bila najuspešnejša prvošolka Maša Križman, ki je s soplesalcem osvojila 1. mesto na državnem tekmovanju v rock'n rollu.

Naši učenci pa so tudi zelo dobri športniki. Starejša dekleta in fantje so v odbojki dosegli 1. mesto na občinskem tekmovanju, prav tako pa so 1. mesto dosegli na medobčinskem tekmovanju tudi fantje v košarki. Starejša dekleta so bila prva tudi na medobčinskem tekmovanju v odbojki. Na medobčinskem tekmovanju v atletiki pa smo se uvrstili na tretje mesto.

Na področnem tekmovanju v streljanju s serijsko zračno puško so dekleta ekipno zasedla 1. mesto, posamično pa je bila prva Tina Ambrož. Na državnem tekmovanju pa so zasedle odlično 5. mesto.

428 učencev ali 85% vseh učencev je opravilo bralno značko. 20 od njih je tekmovalo za bralno značko vseh osem let. Angleško bralno značko je opravilo 78 učencev in so prejeli 15 knjižnih nagrad.

Učenci šole s prilagojenim programom so se udeležili tekmovanja mladih tehnikov v obdelavi kovin, papirja in lesa, na katerem je Andrej Starič v obdelavi kovin dosegel prvo mesto.

Poleg tekmovanj so se naši učenci udeležili tudi raznih natečajev, srečanj in revij. Obetavni likovniki so se udeležili medobčinskega srečanja likovnih ustvarjalcev osnovnih šol na Muljavi, učenci pevskega zbora medobčinske revije otroških in mladinskih pevskih zborov, člani folklorne skupine pa medobčinske revije folklornih in plesnih skupin ter državne revije ljudskih

pesmi, plesov in običajev v Rogaški Slatini, kjer so prejeli bronasto priznanje.

Člani novinarskega krožka so sodelovali na srečanju mladih novinarjev in literarnih ustvarjalcev, izdali pa so tudi dve številki šolskega časopisa Brinje pod mentorstvom Metke Krejan. Z novinarstvom so se uspešno poizkusili tudi prvošolci, ki so pod mentorstvom Helene Zakrajšek izdali kar tri številke razrednega časopisa 22 hudih mravljič.

Omeniti želim tudi posameznike in skupine, ki niso tekmovali niti na šolski niti na državni ravni, a so kljub temu veliko dosegli. To so učenci likovnega, dramsko recitacijskega, planinskega in računalniškega krožka, člani šolskega citrarskega ansambla in drugi posamezniki, ki so skrbeli za opremljenost in urejenost šolskih prostorov in šolskih prireditev, ki so tekmovali sami s seboj in si pri tem pridobili koristne izkušnje za življenje.

V želji po nadaljnjem sodelovanju tudi v prihodnjem šolskem letu se želim še posebej zahvaliti gospe Darji Zorec za vodenje folklorne skupine, gospodu Mihi Zorcu za vodenje računalniškega krožka šolski internet, gospodu Vojku Srebrniču za poučevanje šaha in gospodu Francu Štiberniku za vodenje planinskega krožka.

Za uspešno delo šole pa je bilo pomembno tudi sodelovanje z Občino Grosuplje, občinskimi gospodarskimi, obrtnimi in negospodarskimi organizacijami in zavodi, društvi, svetom šole in svetom staršev. Vsem se zahvaljujem za dobre misli, besede in dejanja, s katerimi ste nas vzpodbujali in nam pomagali premagovati težave ter uresničiti zastavljene cilje.

Ob vseh teh uspehih in dosežkih pa naj na koncu dodam še misel, ki sem jo posredovala učencem zadnji šolski dan na prireditvi v počastitev dneva državnosti, občinskega praznika in zaključka šolskega leta: **Še tako veliki dosežki, priznanja in odlična spričevala nimajo nobene vrednosti, če je naš odnos do soljudi in narave negativen, če v želji po doseganju odličnih rezultatov pozabimo na osnovne življenjske vrednote.**

ravnateljica Irena Kogovšek

Žalna - v veselju in prijateljstvu z Jezusom

Že četrto leto smo se mladi župnije Žalna skupaj s teologinjo Mojco Potokar in župnikom Andrejem Šinkom odločili, da pripravimo Oratorij. Letos - z naslovom "Pridi, otrok moj".

Od 23. - 28. junija smo se animatorji skupaj z otroci (bilo jih je okrog 100) zbirali pred župniščem v Žalni. Dvorišče, cerkev sv. Lovrenca z župnijskimi prostori in njena okolica, je bila vsak dan polna petja, veselja, molitve, delavnic. Z nami pa so bili tudi gostje: ga. Berta Golob, bogoslovec Matjaž, ki je s kolegom obiskal sveti kraj - Fatimo, Mateja iz "Vere in luč", Tamara, ki nam je zaigrala, zapela z lutkami o palčkih in palčicah, novomašnik Jaka, ki zna tudi čarati. Otroci so nas veliko naučili. Pomembno je, da jim znamo prisluhni, jih sprejemati kot dar, njihov nasmeh, veselje in iskrenost. Ali ni to vse, kar lahko podari mlado srce? Seveda, tudi skavti smo bili 24 ur na bližnjem hribu. Obiskal nas je pravi skavt Rafo, duhovnik, salezijanec. Otroci so pokazali veliko navdušenja in veselja za petje, zato smo se naučili veliko pesmi, ki smo jih potem zelo dobro zapeli tudi pri dveh sv. mašah in na zaključni prireditvi. Ves čas oratorija so otroci ustvarjali najrazličnejše izdelke in se pri tem zelo zabavali. Med delavnicami je izvrstno delovala kuharska delavnica. V njej so otroci vsak dan pripravili veliko okusnih jedi. Odlično so delovale tudi športno-skavtska, likovna in plesna delavnica, omeniti pa morava še novinarsko delavnico, v kateri je nastal "Naš Časopis", ki je odsev dela, zabave in veselja na oratoriju '99. Nekaj fantov se je združilo v mizarsko delavnico, v kateri je nastal odličen oratorijski avtomobil in gugalnica za najmlajše. Na naših srečanjih smo molili tudi za našega novomašnika Toneta, na katerega smo vsi zelo ponosni. Odzval se je božjemu

klicu. Mladi smo bili z njim na posvetitvi v ljubljanski stolnici. Ob novi maši smo mu podarili darilo - v stilu Oratorija, naj to darilo tudi njega spominja na nas mlade iz njegove župnije. "Krona" darila pa je bila nogo-metna žoga. Kot je dejal sam, si je "tako" vedno želel.

Zaključni večer, 28. junija, smo pričeli s sv. mašo, kjer smo se zahvalili za veroučno in šolsko leto, za družino in za blagoslov oratorijskih dni. Program smo nadaljevali na prostem, na prostoru pred župniščem. Kako veseli smo, da imamo obnovljeno župnišče, saj smo prejšnja leta morali biti v dvorani KD Žalna. Hvala župniku Andreju in pridnim faranom. Nas-topajoči - skupine so se predstavili s plesom, pesmijo, igro, modo... Sodelovali so tudi starši. Očki so se dobro izkazali zlasti v "stilskem izzivu". Naša oratorijska TV pa je vse posnela in pokazala staršem, kako je bilo pri nas takrat, ko so nas obiskovali gostje. Na zaključnem večeru smo čutili, da smo postali vsi navzoči eno veselo, srečno srce v besedi in pesmi. Srečo smo občutili tisti, ki smo jo dajali, in tisti, ki so jo prejeli. Sicer pa mladi iz Žalne nismo dejavni samo v času oratorija, ampak skozi vse cerkveno leto. V naši župniji pripravljamo Miklavževanje, Božičnico, Materinski dan, sodelovali pa smo tudi na letošnjem Čarnem jezeru z naslovom "V očetovem naročju" in sicer na otoku - Žalna - Mega oče - Na Rakovniku je letos Čarno jezero potekalo v znamenju Očeta, saj je le-temu posvečeno letošnje leto. Trudimo se in želimo, da bi bilo življenje v žalski župniji lepše in bogatejše za nekaj več - za vrednote. Čutimo pa, da daje Bog vsem - le da imamo srca odprta zanj, ki je ljubezen, veselje in prijateljstvo.

Tina Starec in Boris Koščak

Spominska slovesnost v gozdu pri Bliski vasi

V nedeljo, 27.6.1999, ob 15. uri, so bili v gozdu v Bliski vasi blagoslovljeni križ in grobovi v širši okolici križa.

V letih 1942-1943 je bil tu "vadbeni center" za revolucionarje IO OF in KPS in štab brigade. Pobitih pa je bilo od približno 250 ljudi. Žrtve so bili vsi tisti, ki so se kakorkoli upirali peščici "izbrancev" KPS in njihovi ideologiji vse tja do Ljubljane.

Blagoslov križa in grobov so opravili stiški opat dr. A. Nadrah in drugi duhovniki. Govorci so bili predsednik Društva za ureditev zamolčanih grobov Slovenije g. Franc Perme, predsednik civilne iniciative Ob lipi sprave, g. Stanislav Klep in g. Ivan Korosec iz Argentine.

V kulturnem programu so sodelovali pevski oktet Polica, mladi so recitali pesmi in brali spomine še živih prič. Prireditve se je udeležilo veliko ljudi, ki so obudili spomine na pomorjene žrtve, prižgali sveče in položili cvetje.

Obiščite ta kraj spomina tudi ostali, da ne boste ostali brez zgodovinskega spomina, kar je najhujše za vsak kulturni narod!

Javno se zahvaljujem vsem, ki so nam pomagali pri realizaciji tega dogodka, saj Društvo za ureditev zamolčanih grobov nima lastnih sredstev.

Franc Perme

"Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš." - Nova maša v župniji Žalna

4. julija letos je župnija Žalna po 15 letih spet obhajala slovesnost nove maše. Z njo je praznovala tudi celotna dekanija Grosuplje. Leta 1984 je imel novo mašo lazarist Jože Adamič, sicer rojen v Argentini, ki je sedaj misijonar na Madagaskarju. Letošnji novomašnik pa je Tone Zajc, doma iz Luč.

Ali se lahko na kratko predstaviš?

Doma sem iz Luč. Izhajam iz kmečko-delavske družine in sem peti od šestih otrok. Po osnovni šoli sem dokončal srednjo strojno šolo, po programu "tri plus dve". Že po končanem triletnem šolanju sem se zaposlil v Gradbenem podjetju Grosuplje, kjer sem delal približno šest let, do vstopa v ljubljansko bogoslovje.

Kakšna je bila tvoja pot do duhovništva oz. kako si se odločil za duhovniški poklic? So te na tej poti spremljale posebne osebnosti, ki so ti dajale spodbude in poguma za odločitev?

Pot do duhovništva se je gotovo začela že v domači družini z versko vzgojo, h kateri je spadala redna molitev in reden obisk nedeljskih maš. Živo se spominjam tudi veroučnih ur, ko nam je gospod župnik France Jakše zelo zanimivo in z igralsko spretnostjo razlagal svetopisemske zgodbe in verske resnice. Vse to so bili ugodni nastavki oz. pogoji za mojo vero, čeprav je vera sama izključno Božji dar, toda Bog deluje po ljudeh. Duhovne stvari so me pritegovale vseskozi in so mi bile, ne da bi o tem globlje razmišljal, nekaj povsem normalnega in resničnega ter jih nisem nikoli postavljaj pod vprašaj. Rad sem prebiral življenjepise nekaterih svetnikov, segel sem tudi po kakšni drugi duhovni knjigi in to so bile stvari, ki so me že v otroštvu močno nagovarjale in prevzemale. Tako se je v meni že zgodaj pojavila odprtost tudi do duhovniškega poklica, ki je bila včasih bolj, včasih manj, vendar vedno prisotna. Že v srednji šoli sem doživljal trenutke, ko sem v sebi čutil, da bom res postal duhovnik, občasno pa se mi je zdelo to čisto nemogoče. Vzporedno z odprtostjo do duhovništva so me pritegovale tudi druge stvari npr. šport, misel na lastno družino...

Božji klic se je v meni javljal kot želja pomagati ljudem in jim vlivati upanja, ki ni lažno in prazno, ampak edino pravo in trdno. Mislim, da ljudje danes, v dobi praktičnega materializma, preveč iščemo rešitve in smisel življenja v stvareh, ki so zelo kratkotrajne, pa tudi če trajajo nekaj desetletij. Premalo pa se opiramo na edini trdni temelj, ki je Jezus Kristus, Gospodar vsega stvarstva. Dokončna odločitev, da grem v bo-

goslovje, je padla tik pred vstopom in zame ni bila težka, saj je bilo to dejanje le logičen odziv na moje čutenje.

Kako so tvoji odločitev sprejeli domači?

Ker so se stvari na koncu odvijale zelo hitro, sem svojo odločitev razkril tik pred vstopom v semenišče. V mojem primeru se mi zdi

to smiselno, ker sem se res odločil sam in svobodno, brez vplivanja drugih. Domači so to sprejeli pozitivno in kolikor vem, prav tako tudi sorodniki in drugi znanci, s katerimi sem se kasneje srečeval. Odkritega nasprotovanja nisem nikjer zaznal, vendar se mi to ne zdi najpomembnejše. Bolj pomembno se mi zdi to, da znamo tudi v vsakodnevnem življenju spoštovati in ceniti mnenje vsakega človeka, pa čeprav je le-to drugačno od našega.

Kako si doživljal čas študija na teološki fakulteti ter bivanja v semenišču; se ti je zdel to umirjen čas, z že dokončno odločitvijo za poklic ali je bil to še vedno čas iskanja? Če je bila tvoja odločitev za duhovništvo že dokončna, na kaj si predvsem dajal poudarek?

Vsako odločitev, ki jo storimo, tudi če je še tako trdna, prinaša s seboj tudi določeno stopnjo tveganja in negotovosti. Šest let bivanja v semenišču je čas, ko naj bi vsak duhovniški kandidat spoznal, ali je bila njegova odločitev prava ali ne. Formacija kandidatov je sestavljena iz dveh glavnih segmentov: študij in duhovno življenje. Oboje se med seboj dopolnjuje in v pripravi za duhovniški poklic je oboje neobhodno potrebno osvojiti. Skozi prizmo teh dveh elementov mora vsak kandidat s pomočjo predstojnikov sproti preverjati svoj poklic. Tudi vsaka nadaljna odločitev mora temeljiti na popolni svobodi pripravnika. Sam sem si bil glede duhovništva popolnoma na jasnem in sem bil vsa ta leta neobremenjen in svoboden pri preverjanju svojega poklica. Lahko rečem, da nisem doživljal velikih nihanj, zato je bil ta čas zame bolj umirjen čas, kot pa čas velikih preobratov. Takšna je bila tudi moja končna odločitev, tako pred diakonskim kot tudi pred duhovniškim posvečenjem.

Po petem letniku si bil posvečen v diakona. Ali lahko malce razložiš, kaj diakonska služba predstavlja?

Diakonsko posvečenje sem prejel 20. avgusta 1998 v Stični. Diakonat predstavlja prvo stopnjo duhovništva, ostali dve pa sta mašniško in škofovsko posvečenje. V skladu s pravili smejo pripravniki za duhovništvo prejeti diakonat po končanem petem letniku filozofsko-teološkega študija, torej po diplomi. Diakon sodeluje in pomaga pri pastoralnem delu in opravlja diakonsko službo v skladu s pravili Zakonika cerkvenega prava. Če naštejemo samo nekaj opravil diakonske službe: vsak dan mora opravljati molitveno bogoslužje (brevir), lahko podeljuje zakramente (krst, poroka), lahko tudi pokopava. V ljubljanski nadškofiji

diakoni opravljajo pastoralno delo v eni izmed župnij vsak teden od petka do nedelje. Danes poznamo tudi obliko stalnega diakonata, ki ga pod določenimi pogoji lahko prejmejo tisti, ki ne nameravajo postati duhovniki in tudi poročeni moški. Diakonska služba izvira že iz apostolskih časov in je opisana v Svetem pismu.

Zatem je sledilo še leto študija ter nato duhovniško posvečenje. Kako je izgledala priprava na ta dogodek?

Zadnji, šesti letnik se imenuje pastoralni letnik in je izven rednega programa študija ter je namenjen samo duhovniškim kandidatom. Kot že ime pove, se vsebina tega študija nanaša na pastoralno dejavnost duhovnikov. V ta okvir spada tudi pastoralno delo na župniji. Neposredna priprava na prejem zakramenta svetega reda pa je v obliki enotedenskih duhovnih vaj.

Kako so se župljani župnije Žalna pripravljali na novo mašo?

Vsaka nova maša mora biti najprej zahvala Bogu za tako velik dar kot je duhovništvo. Svoj duhovniški poklic doživljam kot izključno sad molitev in prizkušenj, ki so bila darovana za duhovne poklice. Že ko sem vstopil v bogoslovje, so mnogi farani in tudi drugi molili zame. Tako je bila že to v širšem pomenu dobra priprava na novo mašo. V ožjem pomenu pa je bila ta priprava v župniji v obliki tridnevne duhovne obnove. Poleg dobre duhovne priprave, je bilo dobro poskrbljeno tudi za materialno in tehnično plat, ki jo takšna slovesnost zahteva. Za vse se vsem iskreno zahvaljujem.

Tvoje novomašno geslo se glasi: "Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš" Jn 6, 68. Ali pomeni izbira gesla tudi že nekakšen osebni moto oz. usmeritev v duhovniškem delu? Zakaj si ti izbral ravno te besede?

Te besede so iz Janezovega evangelija in sem jih izbral, ker me nagovorijo ter se mi tudi zdijo zelo primerne za naš čas, za sodobnega človeka. Živimo v času, ko je duhovne ponudbe ogromno na razpolago. Mnogi "odrešeniki" skušajo privabiti ljudi in jih kar "na hitro" rešiti vseh težav in skrbi ter jim obljublajo uspeh. Človek pa, ki je na tem področju zelo občutljiv, večkrat nekritično sprejema vse, kar mu je ponujeno. Posledice takšne naivnosti so katastrofalne.

Kaj se ti zdi bistveno pri tvojem poklicu duhovnika, kakšno je tvoje vodilo za naprej?

Osnovno vodilo za moje delovanje je biti v prvi vrsti predvsem človek, do vsakega in za vsakega dostopen. Poleg tega pa z zgledom, besedami in dejanji oznanjati Jezusa Kristusa ter njegovo ljubezen in usmiljenje do nas.

Morda še beseda za bralke in bralce Grosupeljskih odmevov?

Vsem bralkam in bralcem Grosupeljskih odmevov želim, da bi drug drugega spoštovali, da bi tako skupaj gradili občestvo veselja, sreče, upanja in miru. Naj vas vse spremlja Božji blagoslov.

Barbara Poderžaj

Na tvoji poti, spoštovani Tone Zajc, ti tudi mi želimo Božjega blagoslova, poguma in vztrajnosti.

Uredništvo

Umetnostni zakladi cerkve Marijinega rojstva v Šmarju

Konec maja je Občinski svet na predlog Ljubljanskega regionalnega zavoda za kulturno in naravno dediščino razglasil šmarsko župnijsko cerkev in protiturški obrambni Turenček za kulturna spomenika. Tako bo Ministrstvo za kulturo še nadalje denarno podpiralo obnovitvena in ohranitvena dela na obeh pomembnih objektih naše kulturne dediščine.

Prizadevni in za ohranjanje umetnosti in etnografskih izdelkov vneti šmarski župnik Jože Mrvar je ob prihodu pred 11 leti takoj začel obnavljati Turenček. Zdaj so v njem obnovljene vse sobe in tri manjše dvorane: v kletni je kapela, v 1. nadstropju je predavalnica, v 2. pa galerija z vrsto domačih umetnostnih del: slika Mihaela Stroja Marijino rojstvo (1861) z znamenitim žanrskim, realistično vsakdanjim obrazom male Marije, zaradi katerega tedanji dekan slike ni dovolil postaviti v cerkev, eden od njegovih naslednikov pa je pri Miroslavu Tomcu naročil kopijo Metzingerjevega Marijinega rojstva (1871), Metzingerjev Sv. Anton in kopija Metzingerjeve Smrti sv. Jožefa, verjetno Fortunata Berganta Investitura (2. polovica 18. stol.), ki prikazuje šmarskega župnika leta 1497, ko je bila župnija vtelesena stiškemu samostanu, slika Antona Cebeja Sv. Uršula z devicami (sreda 18. stol.) iz cerkve v Lanišču, antependij (prednja stran oltarne mize) s sv. Magdaleno pod Križanim (začetek 18. stol.), portret duhovnika in še druge slike.

Tri od navedenih je obnovil restavrator Izidor Mole, Sv. Antona pa Franc Kokalj, prof. Akademije za likovno umetnost. Stanje slike je bilo zelo slabo, poleg poškodb platna barvne plasti je bila slika tudi močno lakirana s potemnelim lakom. Potrebno je bilo celovito restavriranje od podokvirja do dulliranja. Isti restavrator ima pravkar v delu še dve dobri kopiji Metzingerja, in sicer Smrt sv. Štefana in Sv. Kozma in Damijana, ki ju je leta 1888 napravil Miroslav Tomc. Slednja je spodaj zelo uničena in jo je bilo tre-

ba podlepati z novim platnom, zaradi na mnogih mestih odpadle barvne plasti pa je bilo tudi veliko obnovitvenega, retušnega dela. Po restavratorskem posegu bosta sliki, ki sicer stojita v stranskih oltarjih župnijske cerkve, zasijali v vsej svoji prvotnosti.

Galerijska dvorana je v zadnjem letu dobila 1 stropni in 5 stenskih steklenih lestencev, ki jih je izdelal ljubljanski pasar Pirnat. Pred štirimi leti je bila v dvorani razstava kiparskih in slikarskih del umetnika Toneta Pahuljeta, župnika na Polici, ki bo imel letos razstavo svojih občuteno oblikovanih razpel v Tinjah na avstrijskem Koroškem. Župnik Mrvar pa napoveduje razstavo Milana Praznika iz Žužemberka, ki je šmarski galeriji sicer podaril v les žgani miniaturni (22 x 24 cm) križev pot s 15 postajami.

Neumorni domači župnik je za etnografsko zbirko v Turenčku v zadnjem času uspel pridobiti več zanimivih kmečkih oz. obrtniških izdelkov: dva volovska jarma iz leta 1883, nekaj jarmičkov, več konjskih komatov, dva železna piskra, staro leseno skledo in zanimiv polkrožni ročni rezilnik.

V cerkvi Marijinega rojstva je v prezbitteriju že odkritih več večjih fragmentov fresk kar iz treh različnih zgodovinskih obdobj. Na desni steni je vidna freska Marijinega očeta sv. Joahima, na levi steni pa je starček Zaharija, oče Janeza Krstnika.

Obnovitvena dela v cerkvi se bodo po 20. juniju nadaljevala verjetno v prvem križnem oboku glavne ladje, kjer je na levi steni že vidno Marijino kronanje, na desni pa morda Marijino vnebovzetje. Tudi za desnim stranskim oltarjem so že odkriti fragmenti fresk.

Okenske odprtine na levi strani prezbitterija so zgoraj ločno restavrirane, vseh sedem oken v ladjah pa je zaprtih z barvno ornamentiranimi vitraji Mateje Zupana Kvaternik.

Arhitektura in drugi likovni zakladi šmarske krajevne Cerkev dobivajo vse bolj lepo, prvotno podobo.

Jakob Müller

Nepozabni koncert na Polici

S sncem obsijano junijsko nedeljo so nas prečudovito presenetili učenci glasbe na Polici pod vodstvom mentorja prof. Eda Adamiča. Vsako leto nas enkrat ali dvakrat razveselijo z že tradicionalnimi koncerti. Popestrili so nam dan, z nami so delili užitek in srečo, ki jo lahko prinaša le dobro zaigrana skladba.

Prikazali so nam bogato glasbeno znanje, do katerega so prišli z veliko vaje, požrtvovalnosti, dobre volje... Ti poliški otroci, iz bližnje in daljne okolice, so ponovno potrdili, da je glasba najbogatejša umetnost, ki pripoveduje o najbolj iskrenem, a je hkrati najrevnejša umetnost, nič ne reče.

Prof. Edo Adamič že od leta 1992

poučuje to ukaželjno mladež. Glasbeno se je preizkusilo nad 40 poliških fantov in deklet. Uspešno je organiziral že več koncertov na Polici, naj omenim samo nekatere: velikonočni koncert, božično-novoletni koncert, koncert godalnega kvinteta, koncert kvarteta violončelistov, katerega član je tudi sam. Vsako leto nam igrajo glasbeniki iz Slovenske filharmonije. Prof. Adamič je spoznal, da so na Polici otroci, željni glasbe, ne želijo tekmovali med seboj in dokazovati, kdo je boljši. Želijo le igrati in peti, kajti v glasbi najdejo srečo, ljubezen in zadovoljstvo. In to nam je dokazal nedeljski koncert v cerkvi sv. Jakoba.

Koncert je imel dva dela: prvi del je bil obarvan klasično, drugi del je bil bolj zabaven. Izbor skladb je bil izjemno zahteven: Etuda, Menuet, Sonatina, Mozartova Sonata v C-duru 1., 2. in 3. stavek, Straussova Dunajska kri, Beethovnova Za Elizo. Zaigranih je bilo kar nekaj lastnih kompozicij prof. Adamiča: Avizo, Roža ponovno cveti, Malo za šalo...

Abeceda not in čudovite melodije so tisto, kar osvaja učence glasbe vedno znova in znova. Z glasbo so se najlepše zahvalili nam - staršem, ki smo jim omogočili vstop v ta plemeniti in čudoviti glasbeni svet.

Vlasta Strmljan

In memoriam Pisatelj Janez Šeme

Tretjega junija je na sinovem domu v Sp. Bitnjah pri Kranju v 91. letu nepričakovano umrl Janez Šeme, pisatelj, ki v svojih kar številnih, vendar samo delno objavljenih prozah opisuje rodno Polico in njene ljudi, življenje v pred- in medvojni Ljubljani, predvojni Varaždin, Bitolo in Domžale, kjer je kot gimnazijski profesor poučeval, povojni Kranj in doživetja slovenskih planin.

Janez Šeme se je rodil 20. januarja 1909 pri Bregarjevih na Polici. Po diplomu na Filozofski fakulteti je poučeval predvsem francoščino, slovenščino, srbohrvaščino in latinščino na gimnaziji na Hrvaškem, v Makedoniji in v Sloveniji.

Pisateljstvo je začel šele ok. leta 1960, toda v sledečih 40 letih je napisal vrsto polavtobiografskih, memoarskih, portretnih in razpoloženskih pripovedi, v katerih se kaže čut za naravo, za zdaj že domaia preteklo kmečko življenje in za kmečke ljudi predvsem s Police pa tudi s Panc, Gatine, Žalne, plastično pa je opisal tudi življenjske usode ali obraze nekaterih izobražencev, meščanov in lokalno pomembnih ljudi.

Zaslugo, da je prof. Šeme objavil 4 svoje proze tudi v našem glasilu, imata njegova ožja rojakinja prof. Marija Janežič in nekdanji glavni urednik Naše skupnosti Željko Kozinc. Žal je bilo Šemetovo Sobotno potrkanje v časopisu napačno podpisano, njegov obsežno zasnovani podlistek o Poličanih pa je po dveh nadaljevanjih prenehal izhajati.

Tudi v občinskem Zborniku je Janez Šeme od leta 1990 dalje objavil več individualnih, družinskih in stanovskih portretov ter etnološko zanimivo pripoved Lan, založnik Ivo Frbežar pa mu je leta 1993 izdal Gabrovce, raj moje mladosti, v kateri so zbrane nekatere domačijske pripovedi. V zadnjem letu je pripravil za objavo svoje obsežne spomine iz predvojnne Jugoslavije, ki jih je ponudil Mohorjevi družbi. V pisateljevem osebnem arhivu pa je ostala še vrsta pripovedi, ki bi zaradi domačijske in individualno-zgodovinske tematike zaslužile čim prejšnjo objavo.

Jakob Müller

Knjiga o zamolčanih grobovih

Zgodovinarica Tamara Griesser Pečar je v Frankfurter allgemeine Zeitung 5. maja objavila poročilo o knjigi Slovenija, Zamolčani grobovi in njihove žrtve 1941-1945, ki sta jo lani izdala Franc Perme in Anton Žitnik.

V uvodnem delu piše, da več kot pet desetletji po končani vojni slovensko zgodovinarstvo še ni zadovoljivo raziskalo pomor 11.000 razoroženih protikomunističnih vojakov, zmetanih v kraške jame, rudniške rove in protitankovske jarke po mnogih krajih Slovenije. Velika večina žrtev državljanske vojne, med katerimi so bili tudi resnični ali domnevni politični opozicionalci, pa duhovniki, pripadniki hrvaške redne vojske in pripadniki nemške manjšine, do zdaj ni identificirana niti še ni zanesljivega podatka o celotnem številu žrtev.

Kaj morejo molku iztrgani grobovi povedati živim, kaj lahko pri živih dosežejo po dolgih desetletjih vzbujeni spomini? se sprašuje Griesser Pečar ter odgovarja, da lahko spomini pomorjenim vrnejo spoštovanje, živim pa okrepijo zavest: Nikoli več kaj takega.

Po podatkih publikacije je druga svetovna vojna in revolucija v Sloveniji zahtevala 60.000 žrtev, od teh je več kot 41.000 žrtev komunističnega nasilja. Številke sicer niso zanesljive, ker temeljita statistika še ni opravljena, toda gotovo je število žrtev glede na število prebivalcev zelo visoko. Knjiga vsebuje, čeprav nepopolne, tudi zemljevide zamolčanih grobišč. Navaja jih 58, vendar brez fojb na Primorskem. K temu naj dodamo, da Društvo za ureditev zamolčanih grobov pripravlja že trejo, znova dopolnjeno izdajo publikacije, v kateri bodo objavljeni popolnejši podatki za pomore na Štajerskem, s pomočjo strokovne sodelavke pa pripravlja tudi seznam grobišč na Primorskem.

Knjiga Zamolčani grobovi vsebuje vrsto pretresljivih avtentičnih podatkov, ugotavlja dr. Griesser Pečar, nato pa omenja mater, ki jo je partizan ubil pred očmi njenih šestih otrok in moža, ko je držala sedmega, enoletnega otroka v naročju, in pismo, ki ga je v noči pred usmrtitvijo pisala noseča učiteljica svojemu še nerojenemu otroku. Recenzentka posebej izpostavi tudi Križev pot domobrancev, sestavljen med

leti 1945 in 1947, ki vsebuje izpovedi prič dogodkov od Vetrinja do Teharij, Št. Vida in morišč. Z grozljivimi podrobnostmi so popisane razmere v obeh taboriščih: strašna poniževanja, pretepanja, mučenja, lakota, brutalni poboji. "Škoda, da so številne pretresljive, zgodovinsko pomembne stvari podane precej nepovezano. Manjka rdeča nit, ki bi strnila vse v jasno celoto". Tako bi si namreč bralec lažje ustvaril sliko o položaju v okupirani Sloveniji. "Ker je komunistična stran, ki je obvladovala 'narodnoosvobodilni boj', monopolizirala upor in razglasila vsakega, ki je deloval zunaj njene organizacije, za izdajalca, je prišlo do državljanske vojne. Državljanstvo zavedni nekomunistični domoljubi so se znašli v brezizhodni stiski. Da bi si rešili življenje, so se morali zavarovati ne le pred samovoljo zasedbenih oblasti, ampak tudi pred rdečim terorjem, ob čemer so se številni končno čutili skorajda primorane sprejeti orožje iz rok okupatorjev". Zgodovinarstvo do danes še ni zadovoljivo opravilo svoje naloge in tudi politiki do zdaj še niso podprli znanstvene, vsestranske raziskave teh dogodkov. "Tako je visoke vrednosti vsako prizadevanje zbrati avtentično gradivo, izpovedi prič in druge podatke oz. sploh opozoriti na celotni takratni položaj," zaključuje svoje oceno Tamara Griesser Pečar.

Jakob Müller

Mirno, do zadnjega diha
brez tožbe odhajaš,
a v naših srcih
za vedno ostajaš

Ob boleči izgubi našega
dragega moža, očeta in dedka
MILANA SEVERJA
iz Brvac,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga imeli radi, vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste bili v teh težkih trenutkih z nami, nam pomagali in ga pospremili na zadnji poti. Hvala vam za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in darove cerkvi. Hvala tudi gospodu župniku dr. Francu Šuštarju za lepo opravljen pogrebni obred.

Njegovi: žena Rozalija, sinova
Milan in Branko z družinama

Sredi restavratorskih del fresk pod stropom osrednje cerkvene ladje

Za prepevanje se vedno najde čas Vrnimo se h koreninam

Občina Grosuplje ima veliko število pevskih skupin in zborov. A včasih se zdi, da jih v Grosupljem ni, saj jih je po mnenju mnogih izjemno težko dobiti za nastop ob različnih priložnostih. Za skupino Samorastnik iz Žalne to gotovo ne velja, saj se radi odzovejo povabilu na prireditve in od same ustanovitve skupine pa do danes je bilo teh nastopov že mnogo. Pred kratkim so posneli drugo kaseto in to je priložnost za pogovor s predsednikom skupine, g. Tonetom Okornom ml.

Kje in kdaj je nastala ideja za ustanovitev skupine Samorastnik ter od kod ideja za ime?

Moški pevski zbor Samorastniki deluje že deveto leto. Pobudnik za nastanek pa je takratni župnik župnije Žalna g. Vlado Jaksetič. Naš pevski zbor izhaja iz žalskega cerkvenega mešanega pevskega zbora. Sprva smo se imenovali kar po farmem imenu, ko pa se je pričelo pojavljati razmišljanje o snemanju kasete, pa si je bilo potrebno nadeti ime. Pobudo za ime Samorastnik je dal pevovodja g. Drago Zakrajšek. Kot že ime samo pove, smo zares pravi samorastniki, saj smo vsi amaterski pevci in tudi pevovodja g. Zakrajšek, le da ima Drago veliko izkušenj na področju petja in igranja harmonike in orgel in je že vrsto let ljudski godec, znan blizu in daleč.

Koliko članov šteje zasedba, jih lahko predstavite?

Naša zasedba šteje dvanajst članov. Prva violina našega zbora je Drago Zakrajšek. Je naš vodja in poje prvi bas. Če pa je katerega od ostalih glasov premalo, pa nam takoj priskoči na pomoč. Prvi bas poje tudi Franc Radelj iz Žalne. Je naš najmlajši pevec po številu let, ki jih prepeva v zboru, vendar pa ni imel nič "poskusne dobe", saj je pred leti prepeval v pevskem zboru bivšega GPG-ja. Stanko Martin z V. Mlačevega prepeva drugi bas. Ko nam zapoje s svojim žametnim glasom pesem Žabe, se počutimo, kot da smo na dnu boštanjske mlake. Janez Grebenc iz Lobčka je verjetno najstarejši pevec po številu let prepevanja in je hkrati tudi najstarejši član zbora. Odlikuje ga vestnost in marljivost. Drugi bas tudi že od vsega začetka prepeva Anton Strle, doma z V. Mlačevega. Ob nastopih v Boštanju ali okolici se ponavadi zberemo pri njem, da si nabrusimo glasove. Damjan Šeme ml. tudi prepeva drugi bas. Kljub obilici dela vedno najde čas za vaje in nastope. Damjanov oče Damjan Šeme st. pa prepeva drugi tenor, običajno on poskrbi za prijetno vzdušje v skupini, predvsem s šalami. Drugi tenor prepeva tudi Jože Hren z V. Mlačevega, z nami je tretje leto, prej pa je prepeval v grosupeljskem pevskem zboru. Je natančen in pravi ljubitelj ljudske pesmi. Slavko Rakar iz Žalne tudi prepeva drugi tenor, zadnje čase pa se veliko posveča svoji mladi družini in študiju, vendar kljub temu najde čas za vaje in nastope. Tudi Franci Oven prepeva drugi tenor. Je naš najbolj zanesljiv šofer, tako poleg službe (voznik avtobusa) sede za volan tudi tedaj, ko se organizirano odpravimo po nastopih v oddaljene kraje. Drugi tenorist je Stanko Zaletež, najmlajši član našega zbora. Ko zapoje, ga sliši tudi šivanka, čeprav

ima samo eno uho. Prihaja iz Luč in ga pozna precej mladih iz grosupeljske okolice, saj se redno vsako leto udeležuje kolonij na morju kot vzgojitelj. Sam prepevam prvi tenor že od začetka, prihajam pa z M. Mlačevega in se seveda po svojih močeh in sposobnostih trudim za uspešnost zbora.

Kaj obsega Samorastniški repertuar?

"Samorastniki" smo ljubitelji slovenskih ljudskih pesmi, katere tudi najraje zapojemo. Seveda pa pojemo tudi cerkvene pesmi. Udeležujemo se različnih prireditev in slovesnosti, med drugim tudi vsakoletnega pevskega tabora v Šentvidu pri Stični. Prav tako nastopamo na medobčinski reviji pevskih zborov. Prepevamo na različnih proslavah in slovesnostih, tudi na pogrebih.

V občini obstaja Zveza kulturnih organizacij, ki naj bi pomagala kulturnim zanesenjakom za kvalitetnejše delo, ste deležni kakšne pomoči pri svojem glasbenem ustvarjanju?

Z žalostjo moram reči, da ima Zveza kulturnih organizacij (ZKO) zelo malo posluha za naše pevsko ustvarjanje. Tako nas tudi niso povabili na nastop, kjer je organizator omenjena organizacija. O tem ne bom na široko razpravljaj, vendar pa naj ne bo to kritika in blatenje ZKO, ampak dobronamerna kritika za vzpodbudo, podporanje in ohranjanje slovenske kulture in ljudskega izročila, saj je iz dneva v dan manj skupin in posameznikov, ki prepevajo našo "zlahtno" slovensko narodno pesem.

Lahko predstavite vašo zadnjo kaseto?

Najprej moram povedati, da je to naša druga kasete. Prvo smo posneli v maju leta 1998. Njen naslov je "Dolenjski furmani". Na tej kaseti so posnetki 11 slovenskih narodnih in ljudskih pesmi. Že novembra leta 1998 pa smo pričeli s snemanjem naše druge kasete z naslovom "V Marijinem vrtu". Kaseto smo do konca posneli v letošnjem maju. Vse pesmi so posnete v cerkvi sv. Martina pod Boštanjem, ki je izredno akustična. Na kaseti je zbranih 12 Marijinih pesmi, katere zelo radi prepevamo in nam poživijo dušo.

"Družabno srečanje" - Zaključni koncert Glasbene šole Grosuplje

Koledarsko leto je komaj prešlo polovico, šolarji pa so že veselo zaključili s štetjem dni, ki so jih še ločevali od nestrpnih pričakovanih počitnic. Uradni zaključek in hkrati prelomni dan za mlado slovensko državo, predvečer dneva državnosti, je Glasbena šola Grosuplje združila z družabnim srečanjem ljubiteljev glasbe.

Veliko koncertno otvoritev je z udarnimi takti pričel pihalni orkester. Sledile so vznesene pozdravne besede predsednika Občinske turistične zveze Franca Žitnika, ki je slikovito povzel dolgoletno prizadevanje in borbenost slovenskega naroda za enakopravnost med sosednjimi narodi.

Poldrugo uro trajajoči program je Glasbena šola zapolnila s preletom skozi posamezne instrumentalne oddelke svoje in ostalih podružničnih šol. Orffova skupina je spremljala kvartet dečkov iz Ivančne Gorice, prvič se je predstavila dobrepoljska trobilna zasedba Fanfare, nastopil je Godalni orkester Grosuplje, občinstvo je razvnel duo diatoničnih harmonik in še Veliki jazz orkester z gostujočimi pevci Evo Sršen, vokalno zasedbo Beati in presenečenjem večera Janezom Bončino-Benčem. Slednji je tekoči ritem prireditve prilagodil po svoje, na oder izzval našega župana, svojega nekdanjega sošolca, in skupaj sta obujala anekdotične prigode iz srednješolskega življenja.

V nepolitičnem nagovoru je g. Lesjak pohvalil ambicije, velikopotezne načrte in uresničitve glasbene šole ter spoznanje o močnem glasbenem zaledju Grosupljega.

Srečanje je zaključil pihalni orkester z lahkotno, poskočno in času primer- no melodijo Čas počitnic.

Izid samostojne kasete je za nekomercialno glasbo velik finančni zalogaj in ob tem se posebej lahko izkažejo donatorji. Je bilo tudi pri vas tako?

Ta ugotovitev popolnoma drži. Izid kasete si ne bi mogli privoščiti brez pomoči naših podjetnikov in podjetij, ki so nam omogočili, da smo lahko snemali brez finančnih problemov. Tu moram pohvaliti donatorje, ki so nam nesebično pomagali in se jim še enkrat javno zahvalim za njihov prispevek. Ob tej priložnosti pa izrekam posebno zahvalo Založbi Zlati Zvoki iz Zagorja, ki nam je omogočila snemanje in izdajo kaset po ugodni ceni.

Mnogo je skupin, ki na začetku svojega pevskega ustvarjanja pokažejo izjemno motiviranost in željo, vendar prav kmalu tudi opešajo in preidejo v povprečje, pri vas pa je opaziti dolgoletno konstantno delo, motiviranost in izjemno željo po ustvarjanju. Kaj je tisto, kar vam daje moč in voljo, da imate vedno pred seboj nove izzive in cilje?

Delujemo deveto leto. Res je, da ni vedno vse v najlepšem redu. Vendar pa sta tu prisotna močna volja in globoka ljubezen do slovenske kulture in ohranjanja slovenske ljudske pesmi. Največja motivacija za naše uspešno delovanje pa ste prav gotovo vi, spoštovani poslušalci in ljubitelji slovenske ljudske pesmi. Brez vas prav gotovo ne bi bili tako uspešni, saj smo povsod deležni pohval in spodbud za naprej, čeprav ni vedno vse najboljšo. Prav vi ste naš največji pobudnik, da se trudimo in poskusimo biti še boljši. In nenazadnje še največja zahvala našemu pevovodju g. Dragu Zakrajšku, ki nas vodi vsa ta leta in to zelo uspešno. Njemu pripadajo največje zasluge za naše ustvarjanje, tako na strokovni plati, kot tudi pri pripravi in organizaciji programov za nastope in dosedanjih snemanjih.

Hvala lepa za ta izčrpen pogovor. Naj vam osebno in vsem pevcem v skupini želim še mnogo uspešnih let, da bomo tudi v drugem tisočletju lahko prislunili slovenskemu ljudskemu petju, ki nas spominja na zavest Slovencev o svoji bogati zgodovini petja in ljudskega izročila.

Pogovor pripravil Matjaž Trontelj

... spomin na "Večere na vasi" je med ljudmi še vedno živ. fotodokumentacija: TD Županova jama - Št. Jurij

V domačem okolju, ki ga sestavlja družina, domača vas, prijatelji, se človek najvarneje počuti, čeprav se teh vrednot včasih premalo zavedamo in jih zlasti premalo cenimo.

Tudi v vasi pritiska vse bolj nov čas in prinaša s seboj vedno kaj novega in vse tisto staro se je počasi začelo izgubljati. Dolga stoletja je življenje slovenskega kmeta teklo od pomladi do jeseni, od setve do žetve, od zibelke do groba, ob spoštovanju starih postav, napisanih zakonih življenja, ki jih je ded sporočil sinu in sin vnuku.

Najiminitnejša ljudska organizacija v slovenski vasi so bile včasih fantovske družbe - fantje na vasi. Fantje so bili tisti, ki so v vasi skrbeli za red in mir - za vasovalce iz tujih vasi, skrbeli so za svatovanje, za veselost pri skupnih delih, organizirali so vaške plese in druga praznovanja. Bili so nosilci slovenskega ljudskega izročila.

Dom, domača vas pa pričakujeta od nas, da zanju lepo skrbimo, smo zanju odgovorni in ne brezbrizni. Trudimo se vsak po svojih močeh, da bomo nekaj dobrega prispevali svojemu kraju in ga gradili v prijateljstvu.

Vsem nam bo nekoč zvon odpel svojo melodijo... Sadovi našega dela bodo ostali domači vasi kot lep spomin ali pa tudi opomin našim zanamcem.

Kakorkoli že! Pesem zvonov pa bo ostala, ker je globoko zakoreninjena v zavesti slovenskega človeka. Umetnost te pesmi dojamem le, če veš, kakšen odmev in pomen je skozi stoletja imela med ljudmi, ki jim je bila namenjena. Veselo pritrkovanje je bilo oznanilo, da se je začel praznik, ni pa bilo edino sporočilo zvonov. Naši starejši ljudje znajo povedati, kako so se zanašali na zvonove, da so jim razdeljevali čas in napovedali glavne ure dneva. Najprej je zvonilo ob sedmih zjutraj, nato ob poldnevu in takrat so zvonovi prinašali veselo oznanilo, čas kosila. Nato je zazvonilo spet v mraku, kar je pomenilo, da so morali vsi otroci v hišo, dela na polju pa je bilo za ta dan konec, saj ob avemariji pojejo zvonovi pesem oddiha in miru.

Glasovi zvonov imajo svojstveno vlogo v vsakdanjem življenju vasi. K molitvi vabijo s svojim vsakdanjim glasom, s bitjem sporočajo uro dneva, razburjeno naznanjajo požar in kako drugo nesrečo, z močnim donenjem sežejo do oblakov in tako prerezajo hudo uro, žalostni navček naznanja zadnjo uro, veselo se razlega glas ob velikih in ve-

selih praznikih, mogočno zvonjenje pa je spremljalo velike zgodovinske dogodke, začetek upora, konec vojne.

Zvonovi so na podeželju najzvestejši spremljevalci življenja. Iz njih odmevajo lepe stare melodije, včasih pa tudi polne prtajene bolečine, žalosti za izgubljeno varnostjo domače vasi, pa tudi polne tihe vdanosti v zadnji, večerni zvon.

Najzvestejša priča o tem, kako pomembne so na Slovenskem nekoč bile cerkve s svojimi zvoniki, je slovenska pokrajina, skoraj vsak malo višji grič je kronan s cerkvico, mnogo straih vasi pa je poseljeno okoli cerkve. Pesem zvonov je

naše staro ljudsko izročilo, katero smo prejeli od naših prednikov. Kako lepo zveni slovenska ljudska pesem:

Zato pa, zvon, le zvoni mi, na tuji zemlji doni mi, ti zvon večerni, zvoni iz lin, le vzbujaj mi na dom spomin.

Kaj pa danes? Prav bi bilo, ko bi kdaj prislunili modrosti ljudskega pregovora, ki pravi: starih šeg ne vseh zatreti, novih pa ne vseh sprejeti. Vsakemu se ponujata dva svetova. Odloča pa ne neka slepa usoda, ampak mi sami. Zato nam je dana svobodna volja. Gre za to, kaj nam pomenijo vrednote - trenutni užitki ali čisto, pošteno srce - naša osebna korist, brezskrbno življenje ali spoštovanje in požrtvovalno življenje za druge in lastne odpovedi. V današnjem času se nad glavami ljudi valijo plazovi praznih besed. Besede so močno orožje in lahko povzročijo mnogo gorja. Lažniva beseda te globoko rani in v srcu zapusti brazgotino. Kako lepo bi bilo živeti, če bi imeli oči odprte za vse, kar človeka osreči. Pomislimo ne premnoge, ki jih bolezen in tegobe polagoma izrinjajo iz življenja. Bridko pogrešajo ob sebi veder obraz, čakajo na sočutno besedo, hrepenijo po družbi in prijateljstvu. Pomislimo na bolne in ostarele, ki tako redko začutijo toplo dlan, ker so zakopani v svojo osamljenost. Potrebni ste nam stari ljudje, od vas prejemamo znanje, dajete nam nauke o tisočih drobnih rečeh, ki sestavljajo življenje in zaradi katerih je vredno živeti. Ko si star, šele ugotoviš, kako kratko je življenje, zato ostanimo povezani vsi: mladi, stari, bogati in revni in svet bo lepši. Spoštujmo praznike v letu, saj prazniki so kakor oaza v puščavi. Popotnik se tu osveži, napije čiste hladne vode ter se okrepi za pot.

V Št. Juriju smo z oživljanjem starih običajev začeli leta 1990, na prireditvah pod naslovom "Večer na vasi" in lepo bi bilo to tradicijo nadaljevati v pravem pomenu, ne pa na osnovi komercializacije. Kako srečni so bili naši starejši ljudje, ko se je v vasi zopet po nekaj desetletjih vrnila slovenska pesem, katero so prejeli od svojih dedov. Ta pesem jih je povezovala pri skupnem delu, v žalosti in veselju.

Stopimo skupaj, nadomestimo, kar smo opustili, da popravimo, kar smo napak storili.

Majda Kadunc

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, deda, brata in strica

LUDVIKA KASTELICA
iz Predol,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in vaščanom, ki so mi v zadnjih trenutkih stali ob strani. Lepa hvala dr. Fani Grabljevec-Miklavčič za vse storjeno pri njegovi boleznini in lajšanju bolečin. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, darove za cerkev in sv. maše, ter vsem za izražena sožalja. Posebna zahvala gospodu župniku Lucijanu Potočniku za lepo opravljen obred in čuteče besede v slovo. Hvala Jožetu Valentinčiču za poslovilne besede ob njegovem grobu. Zahvaljujemo se tudi vsem gasilcem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Hvala tudi moškemu pevskeemu zboru iz Račne.

Vsi njegovi

Ob smrti svojega ljubljenege očeta

MIROSLAVA SCHILLERJA

se najlepše zahvaljujem najbližjim sosedom, Zvezi borcev, še posebej gospe Pepci in Ivanki ter vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti ter darovali cvetje in sveče.

Hčerka Snežka

V soju repatice

Zemljepisna imena, ki spominjajo na nekdanje kulture

Pomembno vlogo za odkrivanje najdb na domnevni arheoloških lokacijah odigra površje, ki še ved-

Kopija rimskega nagrobnika - pritrjena na zgradbo Glasbene šole Grosuplje - nagrobnik najden v Stari vasi

no govori o kultivaciji prostora nekdanjih prebivalcev. Tega dejstva se tudi v današnjem času poslužujejo arheologi pri svojem raziskovalnem delu. Poleg klasičnih izkopavanj in sondiranja si pomagajo z letalskimi posnetki iz zraka, v zadnjem času pa vedno bolj prodirajo v do zdaj zgolj sluteni svet svojih raziskovanj pod površino tudi z radarskimi posnetki, z geofizikalnimi meritvami upornosti tal in z meritvami magnetnih odklonov pri iskanju kovinskih starin.

V tem članku pa bi rad spomnil na nekatera ledinska in druga zemljepisna imena, ki nas opozarjajo na pradedna ljudstva in njihovo kulturo:

-Ime Limberk nad Čušperkom spominja na zaporni zid (lat. limes - zid). Tukaj je bila dejansko ena od najbolj zahodnih obrambnih točk v mlajši antični oziroma starokrščanski dobi in v že skoraj razpadajočem rimskem cesarstvu. Končnica "berg" je prišla več stoletij pozneje iz nemškega okolja.

-Ime vasi Lobček spominja na (g)lobus - kroglo oziroma lobanjo.

Če nadalje raziskujemo ledinska in ostala zemljepisna imena, ki so se na številnih mestih v poslovenjeni obliki ohranila do današnjih dni, bomo ugotovili, da jih je še vedno

zelo veliko:

-Med takimi imeni sta nedvomno Stara vas in Sela.

-Menim, da je več pomembnih arheoloških lokalitet tudi v Lučah, čeprav do zdaj še v nobeni literaturi (razen nekaj namigov o kmetijah iz rimskega obdobja in ledinskega imena Stari grad) tega nisem zasledil.

-Imena s skupnim korenem "grad" ne pomenijo današnjega razumevanja gradu, ampak stalno, zavarovano in delno utrjeno prebivališče staroselcev. Najdemo jih v različnih oblikah - Gradišče, Gradjek, Gradišnica, Zagradec in Gradež (v sosednji občini).

-Duplice s svojim imenom spominjajo na nekdanje rimske toplice.

-Ime vasi Peč naj bi nastalo v spomin na čase, ko so prebivalci iz halštatskega obdobja topili železovo rudo. Tod so našli ostanke žilindre, pa tudi ledinsko ime Rudne jame naj bi pričalo o tem.

-V Žalni je bilo rimsko in pozneje tudi staroslovensko pokopališče in po nekaterih virih naj bi bila na Mrzli gori tudi naravna karantena za gobavce.

-Ledinska imena Cesta, V cesti, Na cesti, Za cesto na dupliško-peškem, ilovskem in šentjurskem območju spominjajo na nekdanje rimske ces-

te in poti.

-Verjetno je eno od takih ledinskih imen že skoraj pozabljeno ledinsko ime, ki sem ga našel "skoraj pred pragom". Na jugozahodnem pobočju boštanjanskega holma, kjer je danes manjša jasa, le še malokdo ve, da se je to območje imenovalo Kankretova ježa. Tukaj so še v času nastajanja franciscejskega katastra živeli ljudje na Kankretovi domačiji. O njih mi je v otroških letih pripovedovala moja pokojna stara mati. Kakšna naj bi bila njihova vloga v davni in od kod je izviralo njihovo ime, mi ni znala povedati. Morda pa bi lahko razlago imena našli v starodavnem grajskem obzidju - palisadi, ki je bilo nedvomno narejeno že pred izgradnjo novega gradu leta 1549. "Concrete" v angleščini sicer pomeni beton, ki ga v današnji obliki staroselci najbrž res niso poznali, vseeno pa ta besedica prihaja iz starodavnega keltskega jezika.

Zemljepisnih imen, s katerimi so poimenovane posamezne vasi, obdelovalne površine, gozdovi, vrhovi hribov, ravnice, planjave in pobočja, potoki in posamezne parcele, ki spominjajo na staroselce, je pri nas nedvomno še mnogo več. Morda mi boste katerega od njih zaupali?

jm

Gorniški klub Limberk -

"Ptič Feniks in Kočevsko"

V mogočne kočevske gozdove se ljudje do sedaj niso pogosto podajali. Ostajali so večinoma neznani. Izletov sem skoraj ni bilo, razen tistih zgodovinsko-spominskih na drugo svetovno vojno v Bazo 20, ki so jih organizirale šole in nekatere delovne organizacije, da so se prikupile takratnemu vladajočemu režimu.

Vse ostale lepote velikanskih kočevskih gozdov in njihovih hribov pa so ostale za širšo javnost nedostopne in nekako zloslutne. Že kot otrok sem velikokrat slišal od starejših, da je v teh gozdovih zapr-

to vojaško območje z vojnimi ujetniki, ki ne bodo nikoli več smeli domov in da tistemu, ki od zunaj prestopi to mejo, ni več vrnitve. Zaradi te meje, formalne in neformalne, ki je bila še veliko večja in se pravzaprav ni vedelo točno, kje se konča, si nismo nikoli preveč želeli sem. Tu so vladali le gozdarji in lovci, pa tudi že kar pregovorno zaščiteni kočevski medvedi. Da se nekaj resnično dogaja, sem bil prepričan že v mladosti, ker sem odraščal ob kočevski progi in opazoval neskončne dolge vlakovne kompozicije, ki so tvorile les in včasih vojaštvo iz teh območje.

Sedaj, ko je ta urok minil, smo se odločili, da se pogosteje podamo v to mogočno zelenilo in da sencam, ki so do sedaj tu kraljevale, odvzamemo njihovo temačnost in vrnemo ljudem veselost, obiskovalcem pa zaupanje do bogastva lepote narave.

So pa v teh krajih tukaj tudi množična grobišča - tihi spomeniki tragedije slovenstva, ki je javnosti znana in zasluži spoštljiv odnos.

Da bi pomagali preseči zapostavljanje v preteklosti, se ljudje tukaj, posebno pa kočevski planinci, zelo trudijo približati svoj kraj, ga narediti turistično zanimivega in tako odstraniti sivo liso na zemljevidu, ki je do nedavno prekrivala ta del Kočevskega.

V ta namen so lepo markirali številne poti, ki povezujejo pohodniške točke s tamkajšnjimi kraji. Preko hribov so povezali Gotenico s Kočevsko Reko in Glažuto ter Štalcarje. Označili so vso Stojno, od Slovenske vasi na Slovenski vrh, preko

Ledenika na Mestni vrh in obnovljeno ruševino gradu Fridrihstein, ter vse do Kolpske doline z župnijo Faro in znamenitim gradom Kostel.

Člani Gorniškega kluba Limberk in gorniki iz drugih slovenskih klubov smo obiskali do nedavno prepovedani mesti, Gotenico in Kočevsko Reko, ob vzponu na 1289 m visoki Goteniški Snežnik. V vasi Gotenica se prične gozdna pot, ki se dviga v lepih zavojih in nato preide v nekoliko bolj strmo stezo. Na višini približno tisoč metrov je lepo razgledišče, od koder se ob primernem vremenu vidi vsa goteniška dolina. Vzpetina se imenuje Kamni zid, katerega stene in čeri osamelce opazimo že ob poti navzgor. Tu pridemo zopet na gozdno pot, ki je ne zapustimo skoraj do vrha.

Spust je bil v smeri Kočevske Reke, kjer je na ruševinah iz 50-tih let zrasla kot iz "pepela in krvi" vse Kočevske nova cerkev, ki jo je pomagala zgraditi prva slovenska demokratična vlada kot simbolno dejanje za vse podrte cerkve v teh krajih.

Ob cerkvi je na ogled najstarejši oreh, ki sta mu vojna in povojna vihra prizanesli.

Ob povratku je bil kratek ogled Šolskega vadbenega centra MNZ Gotenica in bivšega strogo varovanega območja. Čisto na koncu nas je ujela še močna ploha, ki je za te kraje kar značilna. Skoraj 7-urna hoja ni bila preveč zahtevna. Prijetni vtisi udeležencev so potrjevali naravnost našega društva: "poiskati in obiskati lepe, a zapostavljene kraje in jih pokazati še drugim".

Marjan Perme

Teniški turnir v Grosupljem

Teniški klub Grosuplje organizira vsako leto kar nekaj turnirjev za vse generacije.

V letošnjem letu smo dne 25. in 26. maja organizirali klubsko prvenstvo. Namen tega je bil, da bi s popularnejšo teniško igro pritegnili ljudi in po možnosti tudi sponzorje, ki bi nam pomagali pri izgradnji še dveh igrišč in garderobe.

Tako smo dobrih 14 dni kasneje, oz. 11. in 12. junija, organizirali turnir v dveh starostnih kategorijah. Turnir se je odvijal pod pokroviteljstvom Kleparstva in krovstva Šircelj. Dva dni, kolikor je trajal turnir, smo se imeli lepo, tako igralci, kot tudi gledalci. Odigranih je bilo kar nekaj dobrih in razburljivih tekem. Imeli smo srečo tudi z vremenom in poleg napetih trenutkov je gredo tudi sonce.

Zmagovalci in dobitniki nagrad:
kategorija do 35 let starosti:

1. mesto: Slavko Kralj, 2. mesto: Matjaž Marinčič, 3.-4. mesto: Bojan Kuhelj, Nejc Zupančič.

kategorija nad 35 let starosti:

1. mesto: Mirko Škrjanc, 2. mesto: Janez Kralj, 3.-4. mesto: Marjan Šircelj, Tone Kutnar.

V imenu vseh igralcev in Teniškega kluba Grosuplje se zahvaljujemo vsem, ki so sodelovali pri organizaciji in izvedbi turnirja, predvsem pa prisrčna hvala Marjanu Širclju.

Ob podelitvi pokalov

Med odmori smo izkoristili priložnost za medsebojne pogovore z ljudmi, ki bi želeli sodelovati pri razvoju tenisa in izgradnji teniškega centra. Le na ta način bi omogočili mladim igralcem vzpon - uvrstitev med vrhunske igralce. Po strokovni plati so le-ti pogoji izpolnjeni, kar pa ne moremo reči glede samih objektov.

Člani Teniškega kluba se že dalj časa srečujemo s prostorsko stisko, oziroma pomanjkanja igrišč. To je po eni strani razumljivo, saj se Grosuplje z okolico širi, s tem pa tudi potrebe po tovrstni športni dejavnosti. Zaradi dobre organiziranosti in usklajenega delovanja Teniškega kluba je vedno več zanimanja za včlanitev v klub, žal pa zaradi zgoraj navedenega problema ni mogoče vsem ustreči.

V interesu širše skupnosti si moramo prizadevati, da sposobnim mladim igralcem omogočimo napredovanje.

S športnimi pozdravi!

Za Teniški klub Grosuplje
Mirko Škrjanc

Javni poziv

Iniciativni odbor za ponovno vzpostavljanje agrarne skupnosti Perovo Grosuplje, poziva člane agrarne skupnosti Perovo Grosuplje iz leta 1934, lastnike in posestnike oz. dediče in pravne naslednike takratnih domačij Perovo št. 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11 in Jerova vas hšt.3 na nepremičninah parc. št. 1382, 1390/13, 1391/15 in 1514/1, pripisane (leta 1934) ZKV št. 121, 124, 126, 129, 130, 135, 136, 138, 139 in 314 K.O. Grosuplje, da lahko na podlagi Zakona o ponovni vzpostavitvi agrarne skupnosti ter vrnitvi njihovega premoženja in pravic (Ur.l. RS št. 5/94, 38/94, 69/95, 22/97 in 56/99) uveljavljajo iz njega izhajajoče pravice na podlagi pravnomočnih tozadavnih dokumentov, ki jih v enem mesecu po objavi tega poziva izročijo Kramar Matjažu, Perovo17, ali agenciji "Niko Mihičinac k.d. Nepremičnine" Kolodvorska 3, 1290 Grosuplje. Informacije na tel. št. 765-660 in 041/405-258, fax. 765-665.

Avto moto klub - AMK Grosuplje

Gorsko-hitrostna avtomobilistična dirka "Višnja Gora '99"

Osrednji del dirke se je odvijal v nedeljo, 4. julija, v popoldanskem času. Start je bil postavljen nekaj metrov od cerkve sv. Tilna v Žabjeku pri Višnji Gori, do cilja pa se je bilo treba peljati mimo kmečkega turizma "Pri Habjanu" na Vrhu pri Višnji Gori in še naprej do vasi Leskovec. Proga v dolžini 3600m z minimalno širino 4,20m, višinsko razliko 264m in vzponom 7,3% je prevozilo 49 voznikov.

Tekmovanje je potekalo v skladu z Mednarodnim športnim pravilnikom FIA, Pravilnikom državnega prvenstva Republike Slovenije v gorsko-hitrostnem avtomobilizmu za leto 1999 AMZS, Pravilnikom pokalnega prvenstva avtomobilov - Peugeot 106 Rallye 1999, dodatkom Pravilnika v cestno in gorsko hitrostnem avtomobilizmu za pokalno prvenstvo avtomobilov - Fiat Seicento Sporting 1999 ter s posebnim pravilnikom same prireditve. Dirka je štela za državno prvenstvo voznikov Republike Slovenije v gorsko hitrostnem avtomobilizmu, za pokal Peugeot 106 Rallye in za pokal Fiat Seicento Sporting.

Rezultati za državno prvenstvo razred A: Tomaž Jemc (Petrol Racing/Ford Cosworth RS), 2. Darko Peljhan (VW Porsche AK Self/Mitsubishi Lancer), 3. Andrej Jereb (Petrol Racing/Opel Astra GSI).

razred N: 1. Vojko Podobnik (Petrol SB Racing/Proton), 2. Miha Rihitar (AK Self/Ford Escort), 3. Tom Nemarnik (Jefra Racing/Honda Integra).

pokal Fiat Seicento:

1. Aleks Humar (ASI Idrija), 2. Branko Berlingar (AMK ABC Sport Nova Gorica), 3. Miodrag Milosavljević (AMD Avto Triglav).

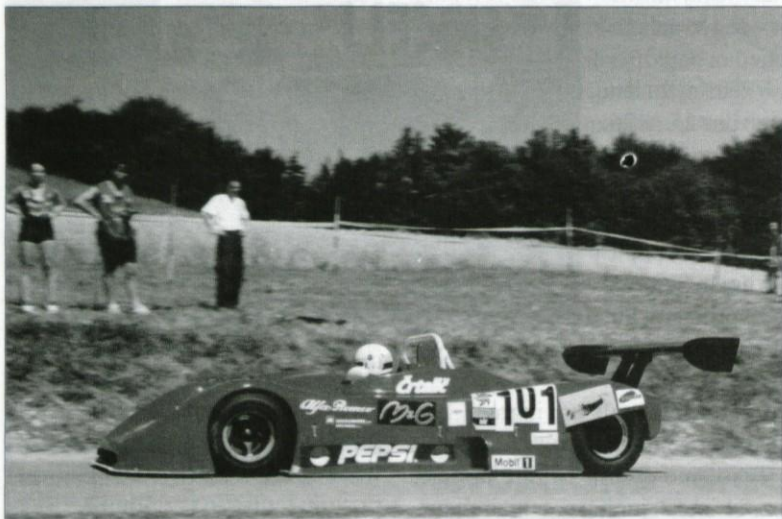
pokal Peugeot 106:

1. Blaž Komadina (AMD Sportstil), 2. Brane Žunko (SB Racing), 3. Sašo Sedej (AK Olimpija).

Martin Črtalič, grosupeljski občan, se je to pot odpovedal tekmovalstvu v konkurenci. Gledalce pa je presenetil s predstavitvijo posebnega dirkalnika - prototipa formule Lucchini Alpha Romeo, s katerim se je proti Vrhu in še naprej (do Leskovca) zapeljal nekoliko bolj počasi, kot ga sicer poznamo v njegovih hitrih voznjajih, saj gorska proga ni najprimernejša za to vrsto dirkalnikov.

Najpomembnejša zmaga pa je bila delovna zmaga samega prireditelja dirke AMK Grosuplje, ki je ob pomoči organizatorja Itinerar d.o.o. izpeljal dirko v zadovoljstvo večine (po oceni približno 3 tisoč) gledalcev, sodelujočih društev iz kraja in krajanov višnjanske krajevne skupnosti, še posebej pa samih tekmovalcev, ki, razen nekaj zmečkane pločevine, niso utrpeli nobenih večjih nesreč. Komentator dirke, profesionallec v spremljanju avtomobilističnega športa, g. Martinčič, pa je dejal, da bosta nedvomno AMK Grosuplje in proga v Višnji Gori potencialna kandidata tudi v bodoče za podobne dirke na državnih ravni.

Jože M.

Dejavnosti v športnem društvu Flip-flop Grosuplje

Naši mladi upi, ki nam s svojo številčnostjo in resnim delom dokazujejo, da smo na pravi poti

Že pred tremi leti smo športni pedagogi iz Grosuplje ugotovili, da je za interesno športno dejavnost deklet poskrbljeno precej slabše kot za fante. Da ne bi ostali samo pri ugotovitvi, smo na pobudo somišljenikov in staršev v okviru ŠD Flip-flop Grosuplje ustanovili odbojgarsko sekcijo za dekleta. Zdaj v klubu vadi že preko sedemdeset deklet iz osnovnih in srednjih šol.

To nam je uspelo predvsem s požrtvovalnim, ljubiteljskim delom športnih pedagogov in ostalih sodelavcev, ne smemo pa pozabiti podpore naših donatorjev: Obrtne zadruge Magro, ki nas podpira od samega začetka, letos pa nam je finančno pomagalo tudi podjetje MZG Grosuplje. Zahvaljujemo se tudi vsem ostalim, ki se zavedajo, da je delo z mladimi najboljša naložba za boljši jutri.

Čeprav se v klubu zavzemamo predvsem za vzgojo otrok v zdravem športnem duhu in koristnem preživljanju prostega časa ter preventivo pred različnimi oblikami zavojsenosti, so dekleta ŠD Flip-flop dosegla tudi nekaj izvrstnih rezultatov. Kadetinja so v letošnji sezoni osvojile 18. mesto na državnem klubskem prvenstvu. Starejše deklice pa so na državnem tekmovanju osvojile 27. mesto v Sloveniji. Tudi mlajše deklice so uspešno nastopale na državnem tekmovanju pod okriljem Odbojgarske zveze Slovenije.

V društvu skrbimo tudi za dejavnosti otrok v času šolskih počitnic. Letos smo izvedli že kar nekaj teh dejavnosti.

-enodneвно kopanje v Čateških Toplicah

-rolanje in hokej na rolerjih

-tekmovanje v odbojki na travi

-spust s kajaki po reki Krki

V načrtu pa imamo še kolesarski izlet in pohod v sredogorje. Tako kot vsako leto, bomo tudi letos izvedli sedemdnevni odbojgarski tabor v Kranjski Gori, ki je postal že tradicionalen in se ga udeležuje vse več mladih.

Za izvedbo teh dejavnosti se zahvaljujemo tudi Občini Grosuplje, ki nam pomaga s finančnimi sredstvi. Sedaj že nestrpnost čakamo novo športno dvorano, ki nam bo odprla nove možnosti in nam pomagala pri uresničitvi ciljev, ki smo si jih zastavili za naprej. Ti cilji so pogojeni z izrednim uspehom kadetinj, ki so se letos uspele kvalificirati v 3. državno ligo med članicami. Tekmovanje v članski konkurenci bo v novo športno dvorano prav gotovo pritegnilo tudi veliko število gledalcev, ki nam bodo s svojim vzpodbujanjem vplivali na mlajše, saj je skrb za vzgojo in zdravo aktivnost mladih odgovornost nas vseh!

ŠD Flip-flop
Marko Potokar

Mojstrovka samo za mojstre

V soboto, 5.6.1999, smo se grosupeljski planinci spet podali v večjem številu v planino. Iz doline Tamar smo se povzpeli na Slemenovo špico (1911 m). Iz vrha špice, ki je z ene strani razmeroma položna, z druge pa precej prepadna, smo občudovali okoliške hribe po domovini in Avstriji. Neposredno pod vrhom so tri jezerca, trenutno bolj podobna mlaki, v katerih se lepo zrcali lepotec Jalovec. K malici so se k nam povabile v goste ovce, ki so si zaželele naših okusnih in dišečih sendvičev.

Nekateri smo si želeli po severni zavarovani plezalni poti, ker pa je bil vstop še precej zasnežen, so šli na Mojstrovko le najbolj izkušeni planinci. Druge pa nas je pot vodila čez Vratca na Vršič.

Šest se nas je z Vršiča po južni strani povzpelo na Malo Mojstrovko (2332 m), kjer smo srečali tudi gada, ki nam je zaskikal pred nogami. Šli smo čez melišče do Grla, nato pa po grebenu na vrh. Pot je manj primerna za mlajše otroke, ker je gruščnata in krušljiva. Na vrhu je precej pihalo, zato smo si zavetje poiskali na severnem pobočju med radovednimi in lačnimi kavkami.

Lepo vreme nam je omogočilo občudovanje planiških skalnic, dolino Trente, mogočni masiv Prisanka, v katerem smo prepoznali obraz žalostne ajdovske deklice, ki se vse bolj zgraža nad onesnaževanjem motoriziranih turistov na Vršiču. Opazili smo tudi Lepo Špičje nad dolino Trente, Bavški Grintavec, proti vzhodu pa se nam je odkrival tudi Triglav s sestro Škrlatico in špičastim Špikom.

Pot nazaj je bila težavna, saj se je kamenje neprestano spodmikalo izpod nog in nas vlekle na zadnjo plat. Na Vršiču smo pregnali še pajke z mrežami iz želodcev in se dobre volje odpravili po mnogih zavojih proti domu.

Lučka Oblak

Planinski izlet na Slemenovo Špico in goro Mojstrovko

Na OŠ Brinje smo 5.6.1999 organizirali še zadnji izlet v gore skupaj s planinci. Spremljalo nas je čudovito vreme in vsi udeleženci izleta smo preživeli prekrasen dan. Učenci pa so o izletu zapisali takole:

Zgodaj zjutraj smo se odpravili iz Grosuplje. Ko smo v Tamarju stopili iz avtobusa, nas je kar zmrazilo. Že po 10 minutah hoje smo prišli do slapu Črne vode, kjer se je pot začela strmo vzpenjati. Med kamenjem in ruševjem smo opazovali alpske cvetice, encijan, rumeno Zoisovo vijolico, alpsko veleso, spomladanski svišč in alpski zvonček. Pot smo nadaljevali med sveže zelenimi

macesni in odprl se nam je čudovit pogled na mogočen vrh Jalovca in strme stene Mojstrovke.

Manca Završek, 3.a

Najbolj všeč mi je bilo pred Tičarjevim domom, kjer sem si lahko ogledala bližnje vrhove. Bila sem malce utrujena in me je gorski zrak prijetno osvežil. Še najbolj vesela pa sem bila, da sva s sošolko spet postali prijateljici.

Kaja Kolmančič, 4.a

Imeli smo se zelo, zelo, zelo, zelo zelo. Tudi kepali smo se in lovili planinske pupke.

Nejc Mehle, 1.b

Ko nam je učiteljica pokazala pot, po kateri bomo hodili, sem se zelo bal ali bom sploh zdržal do vrha. Ustavili smo se kar nekajkrat in vodič nam je razkazal planinske rože in povedal, da tu živijo tudi gamsi. Nekateri odrasli so odšli še na Mojstrovko po plezalni poti. Tudi jaz bi šel, a mi učiteljice niso dovolile.

Andrej Andrejak, 4.a

Na Vršiču smo si v skalni steni ogledali podobo ajdovske deklice. Učiteljice so nam povedale legendo, ki pripoveduje o tej deklici. Oče jo je namreč spremenil v kamen, ker se je hotela poročiti s pastirjem.

Rok Trontelj, 4.a

"Predlagam, da si razdelimo kosilo" - foto: Lučka Oblak

Planinsko društvo Grosuplje vabi na izlete

Avgust
 5.8. Krn 2245 m zahtevna tura 11 ur
 in Lepena, Krnsko jezero, Krn dobra kondicija
 6.8. Peski, Krnsko jezero, Lepena za družine samo do jezera, spanje 4 ure

vodi: Franc Štibernik, tel.: 773-345

Obveščamo vas, da bomo v primeru večjega zanimanja organizirali tudi izlete po želji članov. Dogovor o tem bo na planinskih večerih, ki so vsak ponedeljek ob 20. uri v prostorih društva na Adamičevi 51 (Instalacije Grosuplje).

Informacije pri tajnici Veri Zajc tel.: 763-173, oziroma pri vodniku.

Vodniki PD Grosuplje

Pomagam, ker...
 Pomagam, ker...
 Pomagam...

Sodelujte v največji humanitarni akciji na Slovenskem. Izpolnite nakaznico, ki ste jo dobili po pošti in po svojih močeh pomagajte ljudem, ki potrebujejo vašo pomoč. Prekinimo žalostne zgodbe, ki se odvijajo v naši bližini. Naj delček naše sreče doseže tudi druge.

Rdeči križ Slovenije

Nikoli sami

... tak pač sem. Vem, da delam prav in to mi je v veselje.

Tiho, kot je živela, je od nas v 86. letu starosti odšla dobra mama
BERTA KRALJ,
 rojena Janežič.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo imeli radi, jo spoštovali, se prišli posloviti in našo drago mamo pospremit na njen poslednji dan. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje, sveče, darove cerkvi in za svete maše. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku Antonu Pahuljetu, domačim pevcem za prelepo petje, Petru Kokošinku ter vsem sosedom, posebej Cenetovi družini. Hvala vsem in vsakemu posebej, ki ste dokazali, da je bila spoštovana, cenjena in ste se nas in naše mame spomnili v za nas najtežjih dneh.

Tek sreče - Tekli so 24 ur

V petek, 18. junija, se je v Grosupljem začel že 8. rekreativni 24 urni maraton "Tek sreče". Organizacijo prireditve je prevzel kot vsa leta do sedaj Atletski klub Špela iz Grosupljega.

Ljubiteljem teka je nekaj časa nagajalo vreme, vendar to ni motilo preko sto tekmovalcev različnih starosti. Pokale in nagrade je udeležencem in zmagovalcem podelila članica državne atletske reprezentance in članica atletskega kluba Olimpija Saša Prokofjev, ki je dejala: "Takšna srečanja so dobra spodbuda za mlade, saj tako lahko začutijo veselje do atletike."

Tek je potekal po pločnikih Ceste na Krko, Adamičeve ceste in po Partizanski cesti. Dolga je bila 1700 metrov. Start, cilj in vmesna kontrolna točka so bili pred osnovno šolo Louisa Adamiča, kjer so tekmovalci med posameznimi krogi lahko tudi počivali. Vsak tekmovalec je ob startu prejel tudi majico.

Generalni pokrovitelj prireditve je bil Študentski servis Univerze v Ljubljani, poslovalnica Grosuplje, zato je športnike obiskala tudi v.d. direktorica ŠOU Anka Dvoršak in čestitala udeležencem maratona. Med tekači je kar nekaj krogov pretekel župan občine Brezovica Drago Stanovnik, ki je ob prejemu pokala za 2. mesto v kategoriji družine dejal: "Takšne prireditve so zelo pomembne predvsem za mlade, ki tako najdejo skupna zbirališča. Za občini pa pomeni to tudi neke vrste sodelovanje in tkanje prijateljskih vezi."

Rezultati:

Dečki do 8 let:

1. mesto: David Zupančič, 2. Vid Gudič in 3. Miha Zdravcec.

Deklice do 8 let:

1. mesto: Maša Strle, 2. Jana Kastelec in 3. Aleša Zrimec.

Dečki od 9 let do 11 let:

1. mesto: Boštjan Kadunc, 2. Rok Vidic in 3. Borut Trontelj.

Deklice od 9 let do 11 let: 1. mesto: Maja Janežič, 2. Neva Mole in 3. Anita Prpič.

Fantje od 12 - 14 let:

1. mesto: Andraž Repar, 2. Stane Govekar in 3. Dejan Papež.

Dekleta od 12 - 14 let:

1. mesto: Danijela Markovič, 2. Martina Matko in 3. Maja Miglič in Petra Habič.

Fantje od 15 - 25 let:

1. mesto: Damjan Slapnik, 2. Aljaš Kolenc in 3. Aleš Erjavec.

Dekleta od 15 - 25 let:

1. mesto: Jana Kocjančič, 2. Romana Janežič in 3. Branka Zaletel.

Moški od 26 - 35 let:

1. mesto: Bojan Kuhelj, 2. Marko Koprivšek in 3. Dare Starc.

Ženske od 26 - 35 let:

1. mesto: Stanka Krivec, 2. Tatjana Zupančič in 3. Jana Lipovšek.

Moški od 36 - 50 let:

1. mesto: Drago Strle, 2. Samo Zrimec in 3. Stane Repar.

Ženske od 36 - 50 let:

1. mesto: Vida Trontelj, 2. Angelca Habjan in 3. Lojzka Strle.

Moški od 51 let dalje:

1. mesto: Marko Zakrajšek, 2. Janez Grom in 3. Lado Čarman.

Ženske od 51 let dalje:

1. mesto: Anka Grom, 2. Veronika Dragar.

Med najmlajšimi sta pokale prejela

Lea Križman in Gašper Habjan, med najstarejšimi pa Veronika Dragar in Janez Grom.

Absolutna zmagovalka je bila Nina Kastelec z 49 krogi in sicer 83 km in 300 m.

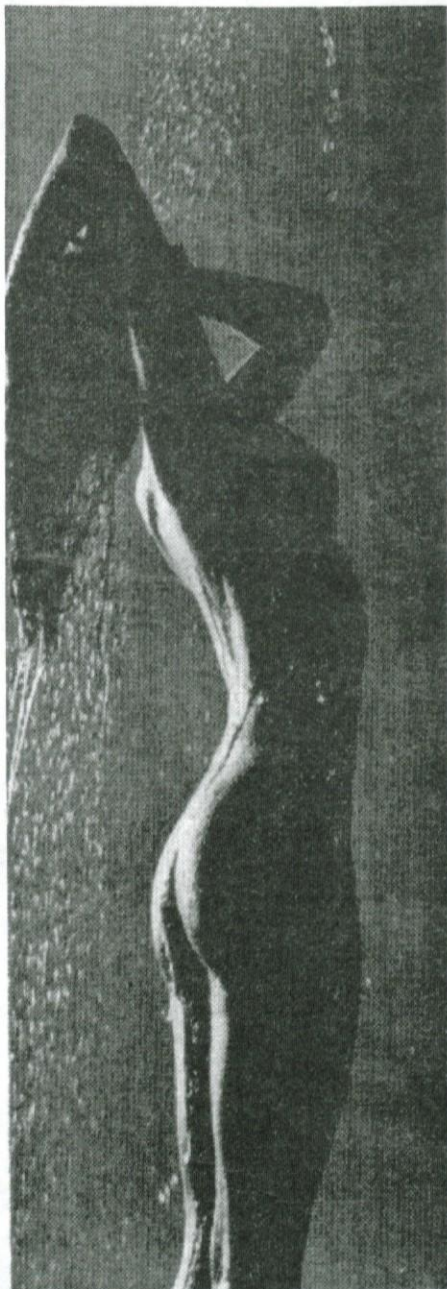
Absolutni zmagovalec Bojan Kuhelj s 63 krogi in sicer 107 km in 100 m.

Družinsko tekmovanje: 1. mesto: družina Repar, 2. družina Stanovnik in 3. družina Strle.

Sponzorsko tekmovanje: 1. mesto: MPGE Grosuplje, 2. Izdelovanje gostinske opreme Janez Kastelec in 3. mesto HI-PO Grosuplje.

Sponzorji prireditve: glavni sponzor je študentski servis ŠOU Ljubljana, poslovalnica Grosuplje, Kolodvorska 3, Grosuplje. Sponzor prireditve je Mizarstvo Grosuplje, ostali sponzorji pa so naslednji: Profi d.o.o. Ljubljana, Timo s.p. Grosuplje, Pajer&Co d.n.o., AB design Grosuplje, NLB d.d. Ljubljana-poslovalnica Grosuplje, Paradiž-lepotni salon, MPGE Grosuplje, Cargo car Ljubljana, Občina Grosuplje, Krajevna skupnost Grosuplje, SCT Ljubljana, Občina Škofljica, SLS Brezovica, Izdelovanje gost. opreme Kastelec Janez, MZG Grosuplje, HI-PO Grosuplje, Perovšek Jakob Šmarje Sap, Taborniški rod Grosuplje, GPG Dolenjgrad, Radio Zeleni Val, PIL inženiring Grosuplje, Market Suzana, Cvetličarna Pene, Cvetličarna Predalič, Logo, Otroški butik Supercool, Hladilne naprave Meglen, Kocman Grafika, Olimpik Sport Grosuplje.

Atletski klub Špela
 Špela Dizdarevič

*Zdravje,
 vitalnost,
 lepota,
 mladost*

LEPOTILNI CENTER

PARADIŽ

Prešernova 82
 1290 Grosuplje
 Tel.: 061 762-620

Nega obraza in telesa

Ročna masaža

Depilacija

Aroma terapija

Preso terapija

Pedikura

Lipoliza: odprava maščobnih blazinic

na določenih delih telesa

Savna

Solarij - Ergoline

Če bi radi v ogledalu spet srečali nasmejan obraz in vitko telo, obiščite lepotilni center Paradiž

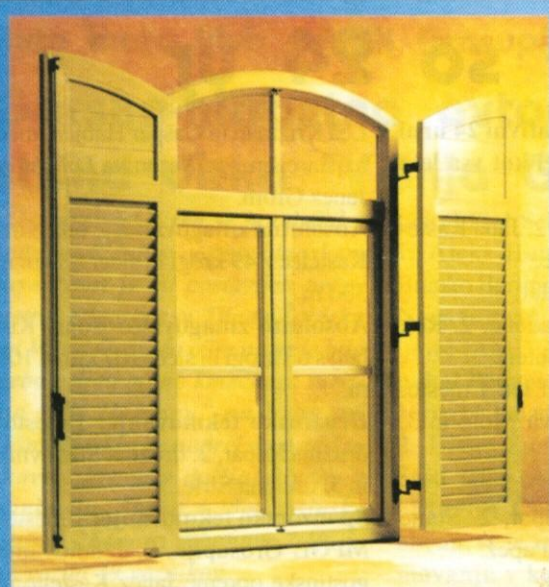
Svet krajevne skupnosti Mlačevo

vabi k sodelovanju osebo, ki bi bila pripravljena opravljati dela vzdrževalca in oskrbnika pokopališča Boštanj. Pisne ponudbe pošljite na naslov Krajevna skupnost Mlačevo, 1290 Grosuplje. Delo bo nagrajeno po dogovoru.

Istovrstno Svet KS obvešča vse krajanje, ki še plačujejo samoprispevek, da na podlagi referendumске odločitve, na kateri ni bila potrjena nova uvedba samoprispevka, poskrbijo pri svojih delodajalcih, naj jim samoprispevka ne odtrgujejo več. Sklicujejo naj se na Uradna lista RS št. 17 z dne 1. 4. 1994 in št. 21 z dne 22. 4. 1994, kjer je razvidno, kdaj je bil zaključen predhodni samoprispevek.

Predsednica Sveta KS
 Valentina Vehovec

REKREACIJA - SVETILAR

Bukovac & Co.

Poslovne storitve d.n.o.

Cesta na Krko 20, 1290 Grosuplje
Tel./faks: 061 762 397

KREDIT
TOM + 0

FINSTRAL

PVC in ALU okna, vrata in zimski vrtovi
30 let KAKOVOSTI

Otroški boutique
Super cool

GROSUPLJE
POD GOZDOM IV/2a
(PRI BELI GRIVI)

VELIKA IZBIRA
OTROŠKIH OBLAČIL
OD 2-14 LET

PLAČILO: NA VEČ ČEKOV

DELOVNI ČAS:
PON.-PETEK 9-12 IN 15-19
SOBOTA 9-12

www.gambo.si
info@gambo.si

GAMBO d.o.o.

DE Kosovelova 2, 1290 Grosuplje
Podjetje za proizvodnjo, trgovino in inženiring

Tel: ++ 386 61 766-050 Fax: ++ 386 61 766-053

**RAČUNALNIKI
PO VAŠI
MERI!**

Na lokaciji Kosovelova 2 in v maloprodajni trgovini
EL-TEHNIKA (Jože Ahlin s.p.) Tel.771-451 v Grosuplju

**NOVO!
GSM APARATI**

Panasonic EB-G 450	35.581,00
Nokia 5110	52875,00
Siemens C-25	47.588,00
Samsung SGH 600	76.577,00
Motorola D520	39.666,00

Canon NOKIA

DOPLAČILA ZA MONITOR

FUNAI 15"	35.551,00
HANSOL 501P	44.476,00
HANSOL 700P	77.701,00
HANSOL 900P	121.826,00
SAMSUNG 700P+	91.035,00
NOKIA 449xa	69.764,00
NOKIA 447F	115.876,00
NOKIA 446XPro	185.785,00
NOKIA 445XPro	341.976,00

BASIC

- Matična plošča BX 100MHz
- Procesor Intel Celeron 366 PPGA
- Hladilnik z ventilatorjem
- Trdi disk 6.4 GB
- Grafična kartica ATI 8MB
- Disketna enota 1.44
- Ohišje mini tower 200W AT
- Spominski modul 32 MB, 100MHz
- Miška
- CD ROM 40 x hitrost
- Zvočna kartica
- Zvočniki aktivni 90 W
- Tipkovnica WIN SLO
- Windows 98 na CD zgoščenki

137.109,00

NADGRADNJE STARIH RAČUNALNIKOV
IZDELAVA SPLETNIH STRANI
OPREMA TRGOVIN IN GOSTINSKI LOKALOV
PROGRAMI ZA TRGOVINE IN GOSTINSKE LOKALE

ADVANCE

- Matična plošča BX 100MHz
- Procesor Intel Celeron 400A PPGA
- Hladilnik z ventilatorjem
- Trdi disk 6.4 GB
- Grafična kartica ATI 8MB
- Disketna enota 1.44
- Ohišje mid tower 200W ATX
- Spominski modul 32 MB, 100MHz
- Miška Logitech Pilot
- CD ROM 40 x hitrost
- Zvočna kartica
- Zvočniki aktivni 90 W
- Tipkovnica WIN SLO
- Windows 98 na CD zgoščenki

153.038,00

**BREZOBRESTNI
KREDIT DO
12
MESECEV**

EXTREME

- Matična plošča BX 100MHz P II
- Procesor Intel Pentium II 400 MHz
- Hladilnik z ventilatorjem
- Trdi disk 8.6 GB
- Grafična k. ATI RAGE FURY 16 MB
- Disketna enota 1.44
- Ohišje midi tower 200W ATX
- Spominski modul 64 MB, 100MHz
- Miška Logitech Pilot
- CD ROM 40 x hitrost
- Zvočna kartica
- Zvočniki aktivni 160 W
- Tipkovnica WIN SLO
- Windows 98 na CD zgoščenki

210.293,00

POBIFLEX

CENE VSEBUJEJO 19% DDV

POOBLAŠČENI PRODAJALEC

SI.MOBIL

DROGERIJA

SONČNA OČALA
MODNI DODATKI
Pariz KOPALKE
KREME ZA SONČENJE
PARFUMI

drogerije *Pariz*, trgovine za pozorne

Hranilnica

LON d.d. Kranj

V mesecu JULIJU -

NUDIMO NAJBOLJŠE OBRETNOSTNE MERE ZA TOLARSKÉ VEZAVE
ZA VARNO, NEODVISNO IN PRIJAZNO PRIHODNOST VAM NUDIMO

ODLIČNO RENTNO VARČEVANJE

Poskrbimo pa tudi za Vaše denarne težave in Vam v najkrajšem času odobrimo

POTROŠNIŠKI, OBRTNIŠKI ALI PODJETNIŠKI KREDIT

Nudimo možnost prejemanja plače na **TEKOČI RAČUN**

ČEKI - BANKOMAT - LIMITI

ZA VSE INFORMACIJE SE OGLASITE NA KOLODVORSKI 3 OZIROMA NAS POKLIČITE PO

TELEFONU 764-300 ALI 764-600

Poslovna enota

MAGRO

Grosuplje

Kolodvorska 3

Telefon: 061/764-600

061/764-300

Faks: 061/761-719